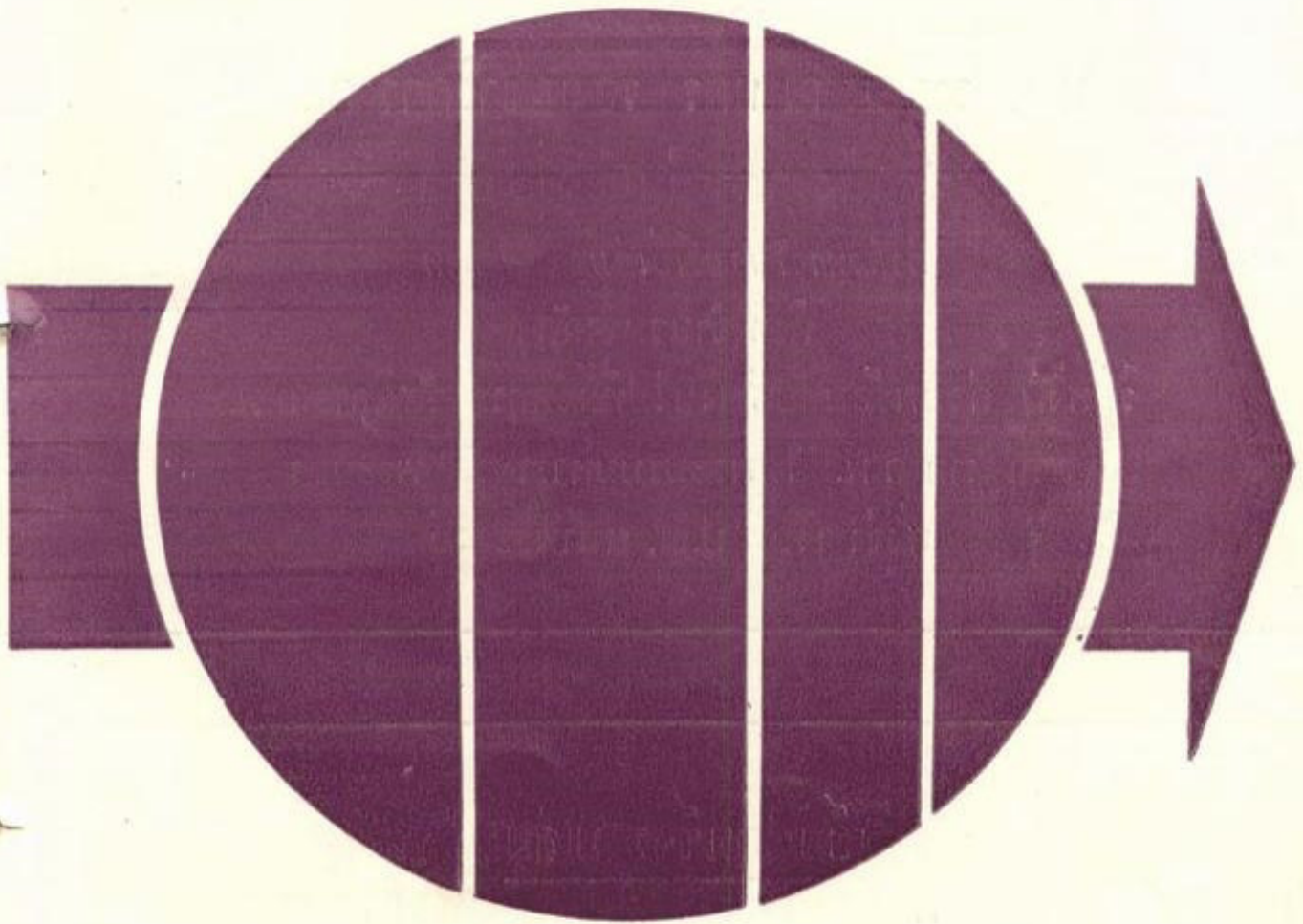

วารสารข้าราชการ

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๒

ฉบับที่ ๘

สิงหาคม ๒๕๑๐

เจ้าของและคณะกรรมการดำเนินงาน
บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

ประธาน

พันเอก จินดา ณ สงขลา เลขานุการ ก.พ.

รองประธาน

นายประวิณ ณ นคร รองเลขานุการ ก.พ.
นายไสรวิ สุจริตกุล รองเลขานุการ ก.พ.

กรรมการ

ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้ากอง
สำนักงาน ก.พ.

วารสารข้าราชการ

ที่ปรึกษา

เลขานุการ ก.พ.
รองเลขานุการ ก.พ.

ผู้จัดการ

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

ผู้ช่วยผู้จัดการ

นายจิระพงษ์ สีวชะวีโรจน์

บรรณาธิการ

นายสมศักดิ์ เจริญกุล

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร. วิลาศ สิงหวิสัย

กองบรรณาธิการ

นายสาขามัน พุ่มแดง
นางนิศยา มาสะวิสุทธิ
นายชาญชัย อิงการณ
นายอุดล บุญประกอบ

ข่าว

	หน้า
อะไรใหม่ในเดือนนี้	3
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	12
ข่าวสอนข้าราชการ	14

วิชาการ

ศิลปของการเกลี้ยกล่อม	15
หลักการบริหารเบื้องต้น	39
การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาไทย	48
ระบบการบริหารรัฐการด้วยเรดิคาร์ด	54
บทบาทของนักวิชาการในประเทศไทย	60

กฎหมาย ระเบียบ

พ.ร.ฎ. กำหนดอัตราเงินเดือน ๗ ข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ (๑)	
กฎ ก.พ. (๒)	
ระเบียบและ น.ว. ต่าง ๆ (๘)	

ภาษา

Let's Activate Our English	35
-----------------------------------	----

ตอบปัญหา

ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	67
ปัญหาคลัง	71

ปกิณกะ

ถ้อยแถลง	2
เก็บตก	53
เฉลยสอนหาวันเทศกาลวันรื้อบตัว	75
สอนเขานี้และควมรื้อบตัว	76

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ ... บอกรับพร้อมกับส่งเงิน
ล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ พระนคร" ส่งจ่ายเงินที่ ป.ณ.
หน้าพระลาน สำหรับในพระนครส่งทางโทรศัพท์ ๒๗๖๓๒ ได้

พิมพ์ที่ ไทยพิมพ์ — โรงพิมพ์อักษรสารการพิมพ์ ๘๒ ถนนบำรุงเมือง ตอนวัดสระเกษ พระนคร โทร. ๘๑๒๓๒๐
นายสิทธิชัย ปริกมศิลป์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๐

ตัวอย่าง

เวลาเราชมละครบางทีก็อดที่จะวิพากษ์วิจารณ์การแสดงของนักแสดงแต่ละคนไม่ได้ บางคนแสดงได้ดีดิบตลก ลักษณะท่าทางก็ช่างเหมาะกับบทที่กำหนดให้ แต่นักแสดงบางคนยังอ่อนอยู่มาก สิ่งที่น่าสังเกต ก็คือ ทุกคนเกิดมาเชื่อว่าแสดงละครได้ดีทุกคน และในจำนวนที่แสดงละครได้ดี บางคนก็มีบุคลิกลักษณะและความสามารถเฉพาะที่จะแสดงได้ในบางบทบาทเท่านั้น กิจกรรมละครจะกำหนดหรือไม่ก็ย่อมอาศัยศรัทธาของประชาชนคนดู ฉะนั้น ปัญหาแรกที่ผู้อำนวยการ หรือผู้กำกับการแสดงจะต้องเผชิญ ก็คือ ใช้ความสามารถ และประสบการณ์ในการเลือกเฟ้นนักแสดงแต่ละคน บางรายอาจไม่ยากนักเพราะเป็นนักแสดงเก่า ได้เห็นฝีมือมาแล้ว แต่รายที่ยังไม่เคยผ่านการแสดงมาก่อนแบบนี้ลำบาก โชคดีอาจไปเจอเพชรที่ฝังอยู่ในตม แต่ถ้าตรงข้ามก็ออกเรื่องหนึ่ง

ที่หันมาดูละครโรงใหญ่ในวงราชการ แต่ละตำแหน่งในราชการต่างก็กำหนดไว้แน่ชัดว่า ต้องการบุคคลประเภทใดเข้ามาสวมบทบาท ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงานขึ้นอยู่กับลักษณะและความสามารถของข้าราชการผู้เข้ามาสวมบทบาทในแต่ละตำแหน่ง การที่จะได้ข้าราชการที่เหมาะสมหรือไม่ นั้น ก็อยู่ที่การเลือกสรรขั้นแรกเป็นสำคัญ วิธีการเลือกสรรข้าราชการออกจะแตกต่างกับการเลือกสรรในวงละครอยู่มาก ในวงราชการส่วนมากก็มี “การสอบ” ที่รู้กันทั่วไปก็มีสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก และสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้น การสอบนับว่ามีอิทธิพลต่อข้าราชการทั่วๆ ไปอยู่มาก อีกทั้งวิทยาการด้านนี้ก็รุดหน้าไปมากในต่างประเทศ น่าที่จะได้ติดตามแนวความคิดหรือทิศทางของการสอบ

ฉะนั้น วารสารข้าราชการจึงจะได้เปิดคอลัมน์ “วัดผลปริทัศน์” ซึ่งจะควบคุมโดย ดร. วิชาส สิงหวิสัย ทั้งนี้ เพื่อเป็นสื่อกลางเผยแพร่แนวความคิดทางการสอบ ข้าราชการพลเรือน ตลอดจนตอบปัญหาเกี่ยวกับการสอบ (ไม่ใช่เป็นการเฉลยข้อสอบ) วัดผลปริทัศน์จะเริ่มลงตั้งแต่ฉบับหน้าเป็นต้นไป

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อะไรใหม่ ในเดือนนี้

กฎหมาย

มีกฎหมายที่น่าสนใจประกาศใช้ ดังนี้ :—

๑. พ.ร.ฎ. กำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พันความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการ **ข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐** โดยกำหนดว่าผู้ได้รับประกาศนียบัตรจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อาจคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ ประเภทที่มียศชั้นสัญญาบัตร ได้อัตราเงินเดือนรายตำรวจตรี ขึ้น ๑๕๐ บาท และให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน ๆ ละ ๓๐๐ บาท ได้

๒. กฎ ก.พ. เทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการแพทย์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๓. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้ารับราชการในกรมการบินพาณิชย์

๔. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

ระเบียบ

มีระเบียบและ น.ว. ต่างๆ ประกาศใช้ ดังนี้ :—

๑. คณะรัฐมนตรีให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือปฏิบัติว่า ก่อนที่จะทำความตกลงกับหน่วยงานหรือองค์การใด ๆ เพื่อรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศ อันเป็นการผูกพันงบประมาณแล้ว ขอให้ทำความตกลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายกับสำนักงบประมาณก่อน

๒. คณะรัฐมนตรีให้หน่วยราชการ และองค์การต่าง ๆ ทราบฐานะของศูนย์กำหนดราชการมาตรฐานแห่งประเทศไทย และให้ความร่วมมือตลอดจนพยายามใช้บริการของศูนย์ ฯ

๓. ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับการซื้อเครื่องพิมพ์ดีดใช้ราชการว่า ให้มีการรวมกันซื้อในแต่ละกระทรวงในคราวเดียวกันเป็นจำนวนมากโดยวิธีประกวดราคา และให้สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อในนามกระทรวงแทน กรมต่าง ๆ ที่ได้รับงบประมาณจัดซื้อเครื่องพิมพ์ดีดนั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเพิ่มเติมว่า สำหรับส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ที่จำเป็นต้องซื้อเครื่องพิมพ์ดีดใช้ราชการในต่างประเทศนั้น ให้ดำเนินการจัดซื้อเองได้

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

บุคคล

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

รับโอน ร.อ. เมล์ จิตรสารีย์ ประจำกองบัญชาการกองทัพบก สังกัดกระทรวงกลาโหม มาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการโท กองงานผู้ตรวจราชการ ส่วนตรวจราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๑๐

สำนักงาน ก.พ.

โอน นางสุขใจ เสือวรรณศรี พนักงานภาษาต่างประเทศโท กองนักเรียนต่างประเทศ ไปรับราชการสำนักงานสภาการศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๑๐

เลื่อน น.ส. จิระภา รัตนวิบูลย์ ประจำแผนกระเบียบ กองระเบียบข้าราชการขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกรโท แผนกระเบียบ กองระเบียบข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิ.ย. ๑๐

แต่งตั้ง

พันตรี อำนวย เกษะโกมล ประจำสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในอังกฤษ ดำรงตำแหน่งนักบัญชีเอก สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในอังกฤษ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิ.ย. ๕๐

นายชาญ จารุวัตร ที่ปรึกษาการศึกษา ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

นายกาลัญญ์ อมาตยกุล ที่ปรึกษาการศึกษา ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาการศึกษา ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๕๐

นายชัยณรงค์ ละออโนล วิทยากรโท กองระเบียบข้าราชการ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกการเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๕๐

นายบวร สัมฤทธิ์กุล ประจำสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันมาประจำสำนักงาน ก.พ. ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ก.ค. ๕๐

นายอุทัย วัชรราชกร หัวหน้าแผนกระเบียบ กองระเบียบข้าราชการ ไปประจำสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ตั้งแต่วันที่ ๑ ส.ค. ๕๐

นายประสิทธิ์ กิตติสิทธิ ประจำสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกสารบรรณ สำนักงานเลขาธิการ

นายจีระพงษ์ สีวาชวิโรจน์ หัวหน้าแผนกสารบรรณ สำนักงานเลขาธิการ ไปประจำสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา

ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ส.ค. ๕๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลื่อน

น.ส. ลำดวน ขยเกิวัฒนะ อาจารย์ตรี บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ สปอ. ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ สปอ. ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๕๔

น.ส. ศาสุข ปิยะอจลวิยะ ประจำแผนกธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำ บัณฑิตวิทยาลัย

น.ส. อรพินท์ ณ ระนอง อาจารย์ตรี แผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางวลัย ขวดีธำรง อาจารย์ตรี แผนกวิชาพาณิชยศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาพาณิชยศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

น.ส. นวาทิพย์ โรจนวิภาต อาจารย์ตรี แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

น.ส. รัตนา นุตาคม อาจารย์ตรี แผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

น.ส. อรพินท์ ชาติอุปสร อาจารย์ตรี แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางนพรัตน์ จิโรจน์ อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
อาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์

นางสาวพิจิตร เสนีวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์ตรี
แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถม
ศึกษา คณะครุศาสตร์

น.ส. เสาวคนธ์ กาญจนรักษ์ อาจารย์ตรี แผนก
วิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา
คณะครุศาสตร์

น.ส. วรณี จันทรมล อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

น.ส. อนุสรณ์ ฤทธิคำรบ อาจารย์ตรี แผนก
วิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถม
ศึกษา คณะครุศาสตร์

น.ส. บุภาพวรรณ วิจิตรพหุการ อาจารย์ตรี
แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถม
ศึกษา คณะครุศาสตร์

นายชัยรัช ไททอง อาจารย์ตรี แผนกวิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

นายศิลาปชัย สุวรรณธาดา อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

นางก่องแก้ว เจริญอักษร อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

น.ส. ลำไผ่ เขียววามิข อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

น.ส. พรณี ชุทัย อาจารย์ตรี แผนกวิชาประถม
ศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

นายถลองชัย สุววัฒนบุรณ์ อาจารย์ตรี แผนก
วิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถม
ศึกษา คณะครุศาสตร์

นายอุทัย บุญประเสริฐ อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

นายชวนินทร์ มลิณทสูตร อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

น.ส. ณัฐวี ดันติเวชกุล อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

น.ส. รัชนี แก้วกำเนิด อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์

นายฟอง เกิดแก้ว อาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์

น.ส. เทพวดี สมะพันธ์ อาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์

น.ส. ชลัทศรี ประดับพงษ์ อาจารย์โท แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางมารศรี ผลาชีวะ อาจารย์โท แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางทองทิพย์ พานิชสุภผล อาจารย์โท แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางสาว นิรมล ตีรเดสาร อาจารย์โท แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์

นายวรศักดิ์ เพียรชอบ อาจารย์โท แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์

นายสุชาติ ไสมประยูร อาจารย์โท แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์

นายสุเทพ สุนทรเกษม อาจารย์โท แผนกวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์

นายไศล นริศยศกุล อาจารย์โท แผนกวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาสังคม คณะรัฐศาสตร์

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร อาจารย์โท แผนกวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาสังคม คณะรัฐศาสตร์

นางเพียรวิ บุญประกอบ อาจารย์โท แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นายสุภาพ กุประเสริฐ อาจารย์โท แผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์

นายคมร อุบลชลเขตต์ อาจารย์โท แผนกวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์

น.ส. ทศนีย์ บุญคง อาจารย์โท แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์

นางสุกัญญา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์โท แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์

นายทวีศักดิ์ ปิยะกาญจน์ อาจารย์โท แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์

ม.ร.ว. พุฒิพงศ์ วรวิมล อาจารย์โท แผนกวิชา
ชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาชีววิทยา คณะ
วิทยาศาสตร์

นายวิรุฬห์ บุญสมบัติ อาจารย์โท แผนกวิชา
พฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาพฤกษ-
ศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

น.ส. ศรีสุมาเท จันทะชาติ อาจารย์โท แผนก
วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก
แผนกวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรม

นายวัฒนา ชรรวมงคล อาจารย์โท แผนกวิชา
วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาวิศว-
กรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายอรรณพ เปรมปรีดิ์ อาจารย์โท แผนกวิชา
วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชา
วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายไพศาล วัฒนสินธุ์ อาจารย์โท แผนกวิชา
วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาวิศว-
กรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายเกียรติ พัสสา อาจารย์โท แผนกวิชาวิศวกรรม
ไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
คณะวิศวกรรมศาสตร์

นางวีรวรรณ ปัทมาภักดิ์ อาจารย์โท แผนกวิชา
วิศวกรรมสุขาภิบาล คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาวิศว-
กรรมสุขาภิบาล คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายสมัยสารท สนิทวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์โท
แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ขึ้นเป็น
ชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนก
วิชาสังคมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ร.อ. ม.ล.ประทีป มาลากุล อาจารย์โท แผนก
วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก
แผนกวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัต กรรม
ศาสตร์

นางมณฑา ดวงรัตน์ อาจารย์โท แผนกวิชาภาษา
อังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์

ม.ล. อนันต์ชนก พานิชักดิ์ อาจารย์โท แผนก
วิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาภาษา
อังกฤษ คณะอักษรศาสตร์

ม.ร.ว. ดวงใจ ชุมพล อาจารย์โท แผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาบรรณรักษ์-
ศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

นางกาญจนา นาคสกุล อาจารย์โท แผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก วิชาบรรณรักษ์-
ศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

นางจินดา โพธิ์เมือง อาจารย์โท แผนกวิชาภาษา
อังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์

นายบรรวร วาระศิริ อาจารย์โท แผนกวิชาภาษา
ตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาภาษาตะวันตก
คณะอักษรศาสตร์

นายสนอง จันทระศัพท์ อาจารย์โท แผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาบรรณ
ารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

ร.ท. เขวง จันทระเชตต์ อาจารย์โท แผนกวิชา
ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาภาษาไทย คณะ
อักษรศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ต.ค. ๑๘

น.ส. ฉันทมา โกศยติติก อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ภาษาอังกฤษ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
อาจารย์โท แผนกวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์

น.ส. ชวนพิศ บุคตานนท์ อาจารย์ตรี แผนกวิชา
ภาษาอังกฤษ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
อาจารย์โท แผนกวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เม.ย. ๑๐

นายประสิทธิ์ คุลยาทร อาจารย์โท แผนกวิชา
ภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เอก แผนกวิชาจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๒ พ.ค. ๑๐

แต่งตั้ง

นายอาณัติ อากาณิม ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท
บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ ส.ป.อ. ตั้งแต่วันที่ ๓
ก.พ. ๑๐

นายอุกฤษ มงคลนาวิน ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท
แผนกวิชาการปกครองคณะรัฐศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๑๘
ม.ค. ๑๐

นางศรีวงศ์ สุมิตร อาจารย์โท แผนกวิชาสถิติ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตั้งแต่วันที่ ๖ ก.พ. ๑๐

นายไกรวิชิต ดันติเมธ ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท
แผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๕
ม.ค. ๑๐

น.ส. นิสา อุดมผล ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท
แผนกวิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๒
ม.ค. ๑๐

นางสมน อมรวิวัฒน์ อาจารย์เอก แผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาส
ตราจารย์ ในวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์

นางสุจิต เพ็ชรขอบ อาจารย์เอก แผนกวิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาส
ตราจารย์ ในวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์

นางทรรศนิยา กัลยาณมิตร อาจารย์เอก แผนก
วิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ในวิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์

นางวิบูลเพ็ญ ชัยปภาณี อาจารย์เอก แผนกวิชา
วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ในวิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์

นางสมศรี ปทุมสูตร อาจารย์เอก แผนกวิชา
สารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ในวิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์

นายบำรุงสุข สีอำไพ อาจารย์เอก แผนกวิชา
สารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ในวิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์

นางสายสุรี จุติกุล อาจารย์เอก แผนกวิชา
สารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ในวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์

นางเพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์เอก
แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในวิชาการบัญชี คณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางพานี แก้วสนธิ อาจารย์เอก แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นางดวงใจ วิสกุฎ อาจารย์เอก แผนกวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นายสุธี เอกะหิตานนท์ อาจารย์เอก แผนกวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นายกระมล ทองธรรมชาติ อาจารย์เอก แผนกวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์

น.ส. กุสุมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์เอก แผนกวิชาการต่างประเทศและการทูต คณะรัฐศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาการต่างประเทศ และการทูต

นายประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง อาจารย์เอก แผนกวิชาสังคม คณะรัฐศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาสังคม คณะรัฐศาสตร์

พ.ต.ต. เผด็จ สิทธิสุนทร อาจารย์เอก แผนกวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

นายเทพ เขียงทอง อาจารย์เอก แผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์

นายภิญโญ บันยารชุน อาจารย์เอก แผนกวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์

นายอำพัน เพ็ญโรจน์ อาจารย์เอก แผนกวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์

นายสุรวิทย์ กองสาสนะ อาจารย์เอก แผนกวิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

นายนิวัติ ตารานันท์ อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายวิชัย สังข์จันทร์นันทน์ อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายมีชัย ไชยสระแก้ว อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายอิทธิพล ผดุงชีวิต อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายไพโรจน์ ชีระวงศ์ อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายอรุณ ชัยเสรี อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายสุรินทร์ เสงี่ยมมานิต อาจารย์เอก แผนก
วิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

นายบุญส่ง ไรหิตะสุข อาจารย์เอก แผนกวิชา
สถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

นางรัชนิกร บุญ-หลง อาจารย์เอก แผนกวิชา
ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาภูมิศาสตร์และประวัติ
ศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

นางเพ็ญศรี คึก อาจารย์เอก แผนกวิชาภูมิ-
ศาสตร์และประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในวิชาภูมิศาสตร์และประวัติ-
ศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

นางเบญจวรรณ สุทธากุล อาจารย์เอก แผนก
วิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ในวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์

น.ส. วังวิ รมะนันท์ อาจารย์เอก แผนกวิชา
ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
ในวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๘ มี.ค. ๕๐

ออก น.ส. สุรางค์ ไคว้ตระกูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หัวหน้าแผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ ลาออกจาก
ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เพื่อพักรักษาตัวเนื่องจากป่วย ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธ.ค. ๕๐

กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

เลื่อน

นายเลื่อน อมรลักษณ์ ผู้ช่วยคลังตรี ที่ทำการ
คลังอำเภอเบตง จ.ว. ยะลา ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งพนักงานคลังเงินโท จ.ว. เพชรบูรณ์

นายบุษศรี เจริญศรี ประจำแผนก ที่ทำการ
คลัง จ.ว. บุรีรัมย์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งพนักงานคลังเงินโท จ.ว. อุตรดิตถ์

ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มี.ค. ๕๐

ออก นายพิชัย พร้อมไพล หัวหน้าแผนก
กองเงินเดือน ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุ
สูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธ.ค. ๕๐

กรมสรรพากร

แต่งตั้ง

นายพิมพ์ วิจิตรจรรยา สรรพากรจังหวัดเอก จ.ว.
ฉะเชิงเทรา ดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก จ.ว.
สมุทรปราการ

นายบุญญิต ศรีสสุข สรรพากรจังหวัดเอก จ.ว.
สิงห์บุรี ดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก จ.ว. ฉะเชิง-
เทรา

นายวินัย ถิ่นพังงา สรรพากรจังหวัดเอก จ.ว.
พัทลุง ดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก จ.ว. สิงห์บุรี
ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๕๐

กระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

แต่งตั้ง

นายสมรวย ขรรณวิภาค จำจังหวัดโท จ.ว.
กาญจนบุรี ไปประจำ จ.ว. กาญจนบุรี

นายคุตติ จันทบุตร ปลัดอำเภอโท อำเภอเมืองกาญจนบุรี จ.ว. กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งเจ้าจังหวัดโท จ.ว. กาญจนบุรี

ร.ต. ณรงค์ แสงสุริยงค์ ปลัดอำเภอโท อำเภอไทรโยค จ.ว. กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอเมืองกาญจนบุรี จ.ว. กาญจนบุรี

นายบุญช่วย หุตะชาติ ปลัดอำเภอโท อำเภอเบตง จ.ว. ยะลา ไปประจำ จ.ว. ยะลา

ร.ต. เพิ่มสุข โสภานันท์ วิทยาการโท กองฝึกอบรม ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอเบตง จ.ว. ยะลา

ร.ต. กมล สุวรรณจุฑา ปลัดอำเภอโท อำเภอพิชัย จ.ว. อุตรดิตถ์ ดำรงตำแหน่งวิทยาการโท กองฝึกอบรม

นายเข้ม แสงบ่งก่อ ปลัดอำเภอโท อำเภอจักรี จ.ว. ชัยภูมิ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอเมืองจักษ์ จ.ว. ขอนแก่น

ร.ต. สมจิตต์ ห้องสำเริง หัวหน้าแผนกทะเบียนปกครอง กองการทะเบียน ส่วนการทะเบียนและบัตร อำเภอเมืองวิทยาการโท กองฝึกอบรม

ร.ต. ชินวัตร ถอยเพชร เจ้าจังหวัดโท จ.ว. เลย ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าแผนกทะเบียนปกครอง กองการทะเบียน ส่วนการทะเบียนและบัตร

ร.ต. ประฤติ ร่วมวงศ์ วิทยาการโท กองฝึกอบรม ไปประจำกรมการปกครอง

ร.ต. หิรัญ ศิษฏโกวิท ประจำกองฝึกอบรม ดำรงตำแหน่งวิทยาการโท กองฝึกอบรม

นายชัชวาลย์ เขาวนัทวี วิทยาการโท กองฝึกอบรม ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ อำเภอโพธิ์ทอง จ.ว. ร้อยเอ็ด

นายดำรง ฉายากุล วิทยาการโท กองฝึกอบรม ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอรัตนบุรี จ.ว. นครศรีธรรมราช

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๕๐

นายบุญญ วุฒิจิตร ปลัดอำเภอโท อำเภอราษฏร์บูรณะ จ.ว. ธนบุรี ไปประจำกรมการปกครอง ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ก.ค. ๕๐

กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวง

รับโอน นางอารี กุลตันท์ สิกขามิเทศน์ เอกกรมการฝึกหัดครู มาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง วิทยาการเอก กองวางแผนการศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๕๐

จงประกาศความยุติธรรม แม้ฟ้าจะถล่มก็ตาม

สุภาษิตกฎหมาย

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ชลธิ์ เอี่ยมกระสินธุ์

เอเชีย

พม่า

- นายพลเนวิน ประธานสภาปฏิวัติแห่งพม่าประกาศกฎอัยการศึกในเขต ๔ เขตรวมทั้งบริเวณสถานทูตจีนคอมมิวนิสต์ตั้งอยู่ เหตุเกิดจากโรงเรียนจีนในย่างกุ้งฝ่าฝืนคำสั่งรัฐบาลพม่าที่ห้ามมิให้นักเรียนติดเครื่องหมายเจตชูเมนาเซตุง ชาวพม่าหลายพันคนบุกกุวางเพลิงสำนักงานข่าวสารจีนคอมมิวนิสต์ รัฐมนตรี ช่วยว่าการต่างประเทศ จีนคอมมิวนิสต์ ส่งบันทึกประท้วงอย่างรุนแรงต่อเอกอัครราชทูตพม่าประจำปักกิ่ง

เกาหลีใต้

- คณะรัฐมนตรีเกาหลีใต้ซึ่งมี นายจุง อึดวอน เป็นนายกรัฐมนตรีลาออกทั้งคณะ เมื่อ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๑๐ เพื่อเปิดทางให้ประธานาธิบดีปักจุงฮีจัดตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ก่อนถึงกำหนดประกอบรัฐพิธีสถาปนาประธานาธิบดีปักจุงฮีเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่ ๒

อิสราเอล

- เทศบาลแห่งเขตเมืองใหม่ของนครเบรุตาเล็มประกาศว่านับตั้งแต่ที่ขึงวันที่ ๒๕ มิ.ย. ๒๕๑๐ เป็นต้นไป เขตเมืองเก่าและเขตเมืองใหม่ของนครเบรุตาเล็มจะรวมเข้าเป็นเมืองเดียวกัน ชาวอิสราเอลทุกคนในเขตเมืองใหม่จะเดินทางเข้าไปในเขตเมืองเก่าได้โดยเสรี เขตเมืองเก่านี้เดิมเป็นของจอร์แดน คำสั่งนี้ทำให้นครเบรุตาเล็มมีเนื้อที่เพิ่มขึ้นอีก ๑,๕๐๐ เฮกตาร์
- นายพลโมเช ดายัน กล่าวในที่ประชุมหนังสือพิมพ์ ณ เมืองกาซาในฉนวนกาซา เมื่อ ๕ ก.ค. ๒๕๑๐ ว่าจะจัดการรวมฉนวนกาซาเข้ากับเขตของอิสราเอล ฉนวนกาซาและฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนที่ทหารอิสราเอลยึดได้มีเนื้อที่ยาว ๒๕ ไมล์ กว้าง ๑ ไมล์ อยู่ทางพรมแดนภาคใต้ของอิสราเอล แต่โฆษกคณะผู้แทนอิสราเอลประจำองค์การสหประชาชาติปฏิเสธข่าวว่าไม่มีมูลความจริง

อียิปต์

- เกิดการรပ်พุงกันขึ้นอีกครั้งหนึ่งระหว่างทหารอียิปต์กับทหารอิสราเอลทางฝั่งตะวันออกของคลองสุเอซ เมื่อ ๑ ก.ค. ๒๕๑๐ การปะทะของทหารทั้งสองฝ่ายนั้นมิรุดถึงและปืนใหญ่เข้าร่วมด้วย การสู้รบนี้เป็นการละเมิดข้อตกลงหยุดยิงซึ่งดำเนินมา ๓ สัปดาห์แล้ว

จอร์แดน

- คณะรัฐมนตรีจอร์แดนลาออกทั้งคณะโดยไม่มีการชี้แจงเหตุผลเป็นทางการอย่างใด คณะรัฐมนตรีจอร์แดนชุดนี้บริหารงานมาเพียงไม่กี่เดือน

แอฟริกา

คองโก

- ประธานาธิบดีโยเซฟ โมบูตู แห่งคองโก ประกาศภาวะฉุกเฉินทั่วประเทศ หลังจากมีข่าวว่าทหารรับจ้างต่างชาติได้ไปลงที่เมืองคิเซนกันเมื่อ ๕ ก.ค. ๒๕๑๐ เพราะเป็นภัยคุกคามอธิปไตยของคองโก

ประธานาธิบดีโมบูตู แจ้งไปยัง ประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เรียกร้องให้เข้าร่วม
แทรกแซงเพื่อยับยั้งการรุกรานคองโกโดยทหารรับจ้างต่างชาติ

ไนจีเรีย — คีตกกลางเมืองระเบิดขึ้นในสหพันธ์รัฐไนจีเรียภาคพื้นทวีป ระหว่างกำลังทหารของรัฐบาลสหพันธ-
รัฐหรือรัฐบาลกลางที่กรุงลากอสฝ่ายหนึ่ง กับกำลังทหารของไนจีเรียภาคตะวันออกซึ่งประกาศ
ตั้งตนเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อรัฐบาลกลางอีกฝ่ายหนึ่ง การสู้รบกำลังขับเคี่ยวกันอยู่ ต่างฝ่ายต่างประกาศ
ว่าฝ่ายของตนได้เปรียบในการรบ

ยุโรป

อังกฤษ — สมุดปกขาวซึ่งประกาศโดยรัฐบาลพรรคกรรมกรของอังกฤษได้แจ้งให้ทราบเมื่อ ๑๘ ก.ค. ๒๕๑๐ ถึง
แผนการของอังกฤษที่จะถอนกำลังทหารครั้งใหญ่ออกจากภาคตะวันออกไกลรวมทั้งการถอนทหารออก
จากฐานทัพทางยุทธศาสตร์ในสิงคโปร์และมาเลเซียทั้งหมดภายในกลางปี ๒๕๑๓

“...ประเทศไทยยังไม่ถึงขั้นมั่งคั่ง แต่กำลังเลือกแผนวิทยาการสมัยใหม่จาก
สายน้ำแห่งมนุษยชาติเข้ามาช่วยเสริมสร้างความมั่งคั่งทางวัตถุให้ คือ การศึกษา การ
พัฒนาเศรษฐกิจ และการร่วมมือกันในส่วนภูมิภาค แต่ภาวะจิตใจของมนุษย์มิใช่จะ
ทำให้มั่งคั่งขึ้นได้ ด้วยเพียงแต่มีเชือกกันน้ำ หรือทางหลวง หรือมีข้าวมากขึ้นอีก
ภาวะจิตใจของมนุษย์ที่จะมั่งคั่งขึ้นได้ ไม่อาจเจริญเติบโตได้โดยปราศจากข้าว ปราศ-
จากสุขภาพอนามัยอันดี หรือปราศจากที่พักอาศัยอันเหมาะสมสมควร ทั้งนี้ มิได้หมายถึง
ว่าภาวะจิตใจอันมั่งคั่งนั้น จะต้องเดินตามหลังความมั่งคั่งทางวัตถุไปโดยอัตโนมัติและ
โดยจำเป็น เราได้เห็นมาแล้วในประเทศของข้าพเจ้าเองว่า การดำเนินชีวิตในทางที่ดี
นั้น มิได้ยุติลงด้วยการมีรถยนต์คันใหม่ มีบ้านใหม่ และมีเครื่องซักผ้าใหม่ๆเลย...”

คำแปลคำปราศรัยของ

ฯ พณฯ ประธานาธิบดี ลินดอน บี จอห์นสัน

ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๘

ข่าวสอบข้าราชการ

ข่าวสอบคัดเลือก

ทราบว่า มีส่วนราชการจะเปิดสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

๑. กรมสรรพากร ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาระดับสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชย์การ รวม ๕ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราชั้นจัตวา อันดับ ๓
๒. กรมทะเบียนการค้า ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาระดับสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชย์การหรือแผนกเลขานุการหรือแผนกภาษาต่างประเทศ รวม ๓ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราชั้นจัตวา อันดับ ๓
๓. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีและสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร ประกาศนียบัตร ประโยคอาชีวศึกษาระดับสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชย์การหรือแผนกเลขานุการหรือแผนกภาษาต่างประเทศ รวม ๓ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราชั้นจัตวา อันดับ ๓
๔. กรมชลประทาน ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาระดับสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชย์การ หรือแผนกเลขานุการ จำนวน ๑ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราชั้นจัตวา อันดับ ๓
๕. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาระดับสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชย์การ จำนวน ๑ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราชั้นจัตวา อันดับ ๓

บุคคลเหล่านี้ มีใจฟ่องใส ย่อมให้ข่าวด้วยความศรัทธาบุคคลเหล่านั้น
 ย่อมได้ข่าวนั้นเองทั้งโลกนี้ ทั้งโลกหน้า

พุทธศาสนสุภาษิต

ศิลป์ของการเกลี้ยกล่อม

โดย

นายแพทย์เส็ม พริงพวงแก้ว

อารัมภกถา

สิ่งสันทัด ประการที่ ๒ ของคุณหลวงสุขุมน้อยประดิษฐ คือการโน้มน้าวใจคน ซึ่งเรียกตามภาษาทางวิชาการว่า “การเกลี้ยกล่อม” (Persuasion) คุณหลวงสุขุมน้อยประดิษฐ ได้ดำเนินชีวิตพัวพันอยู่กับการเกลี้ยกล่อมตลอดเวลา ทั้งในเวลาที่เป็นการเป็นงาน และไปรเวท

ในเวลาที่ เป็นการเป็นงานนั้น ท่านต้องทำการเกลี้ยกล่อมเสมอในการประชุมต่างๆ ซึ่งท่านเป็นประธานหรือเป็นเลขานุการของที่ประชุม เพื่อที่จะให้การประชุมที่ชักจะรวนเร และรุนแรงจบลงด้วยความราบรื่น ในการทำหน้าที่เลขาธิการ ก.พ. นั้น คุณหลวงสุขุมน้อยประดิษฐต้องทำการเกลี้ยกล่อมทั้ง ระหว่างกรรมการที่มาประชุมและกระทรวงทบวงกรมที่ขออนุมัติ ดังที่พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ได้ทรงนิพนธ์คำไว้อาลัยไว้ว่า “.....กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ก็มักพยายามที่จะให้ ก.พ. ยินยอมให้มีข้อยกเว้น แทนที่จะพยายามโน้มน้าวกรณีต่างๆ ให้เข้ามาอยู่ในบังคับของข้อระเบียบ และเมื่อไม่ได้รับความพอใจ ผู้รับบาปโดยมากก็ได้แก่เลขาธิการยิ่งกว่าตัวกรรมการเสียอีก แต่ด้วยความโอบอ้อมอารีของคุณหลวงสุขุมน้อยประดิษฐ จึงได้ผ่อนหนักเป็นเบาได้...” ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การที่คุณหลวงสุขุมน้อยประดิษฐเป็นเลขาธิการ ก.พ. นั้น ไม่เพียงแต่จะต้องเกลี้ยกล่อมให้การประชุมได้ดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น ท่านยังต้องรับภาระเกลี้ยกล่อมทำความเข้าใจกับกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ที่ไม่ได้รับความพอใจจากมติ ก.พ. อีกด้วย

เห็นจะเป็นด้วยคุณหลวง สุขุมน้อยประดิษฐเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเกลี้ยกล่อมหรือโน้มน้าวใจคนได้เก่งกระมัง จึงได้ถูกกำหนดตัวให้ไปเจรจาความเมืองที่สำคัญๆ หลายครั้งหลายหนด้วยกัน เช่น

—ไปเจรจาทำความเข้าใจกับรัฐบาลอเมริกันเมื่อระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในฐานะเป็นเสรีไทย ปรากฏว่าท่านได้ทำสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศไทยอย่างยิ่ง คือ ประชาชนและรัฐบาลอเมริกันเข้าใจประเทศไทยได้ถูกต้องและรับรองขบวนการเสรีไทยว่า ได้ทำการเพื่อกู้ประเทศชาติให้พ้นจากการยึดครองของข้าศึก เมื่อเสร็จสงครามแล้วสหรัฐอเมริกา ก็ยอมรับนับถือว่าประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาไม่ได้อยู่ในฐานะที่เป็นประเทศคู่สงคราม และรับรองประเทศไทยให้เป็นประเทศที่มีเอกราชเช่นเดิม

—ไปเจรจาให้ Mr. Perkins กองสุลไทยประจำประเทศฟิลิปปินส์ถอนใบลาออกจากตำแหน่ง และยอมรับหน้าที่กองสุลไทยประจำประเทศฟิลิปปินส์ต่อไป ปรากฏว่าคุณหลวงสุขุมภัยประคิษฐได้เจรจาเป็นผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ~~ก็~~ Mr. Perkins ยินยอมถอนใบลาออก และยอมรับตำแหน่งตามเดิมต่อไป

ในตำแหน่งไปรเวทนั้นเล่า ใครก็ตาม ไม่ว่าหญิงหรือชาย ไทยหรือเทศ ถ้าได้ใกล้ชิดกับคุณหลวงสุขุมภัยประคิษฐสักพักหนึ่งละก็ เป็นต้อง “รักท่าน” ทั้งนั้น เช่น

—**Benny Goodman** ราชาดนตรีของสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก ได้พบปะสนทนากับคุณหลวงสุขุมภัยประคิษฐในคราวที่เขานำวงดนตรีมาเล่นในประเทศไทย เพียงประเดี๋ยวเดียวก็ติดอกติดใจขนาดเป็นเพื่อนเกลอกันทีเดียว ครั้นใดที่คุณหลวงสุขุมภัยประคิษฐไปสหรัฐอเมริกา Benny Goodman เป็นต้องวางมือจากธุรกิจอื่น ๆ ทั้งสิ้น มาให้การรับรองแก่คุณหลวงสุขุมภัยประคิษฐ อย่างเป็นกันเองด้วยความสนุกสนานทุกครั้งไป

—**Martha Graham** อาจารย์สอนวิชานาฏศิลป์และการดนตรี ที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา มาเมืองไทยได้รับการต้อนรับจากคุณหลวงสุขุม ๒ กลับไปแล้ว เขียนรำพันมาว่า

“You meant, for me, an entry into Asia that no one has ever been able to surpass. I remember vividly the moment when you greeted me at the airport. And I remember with such delight our evenings when, with my dancers, you took me to the

nightclub and they played your hit song. You made Thailand a vivid and glorious place where I hope one day to return."

คุณหลวงสุขุมพันธุ์ประดิษฐ์ มีวิธีโน้มน้าวใจคนอย่างไร จึงทำให้ผู้อื่น รัก เชื่อ และกระทำตาม นั้น ไม่มีใครสามารถศึกษาและเลียนแบบได้ เข้าใจว่าท่านจะมีอะไรอยู่อย่างหนึ่ง ที่คุณหมอเสม พริ้งพวงแก้ว ได้บรรยายไว้ในการสัมมนาพัฒนานักบริหารว่า.....

ศิลป์ของการเกลี้ยกล่อม

คำปรารภ

ในสมัยพัฒนาหรือสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน ได้ปรากฏมีถ้อยคำใหม่ๆ เกิดขึ้น ซึ่งได้มาจากการแปลถ้อยคำมาจากต่างประเทศ ถ้อยคำบางคำก็ใช้ทับศัพท์ เพราะยังหาถ้อยคำที่เหมาะสมไม่ได้ และบางครั้งก็สรรหาถ้อยคำเดิมที่ทุกคนใช้เป็นปกติมาให้คำจำกัดความเสียใหม่เพื่อให้เข้าหลักวิทยาการ ซึ่งฟังดูแล้วมันแปร่งๆ และดูแปลกจนต้องอธิบายกันใหม่ เพื่อความเข้าใจแจ่มแจ้ง ฉะนั้น การแปลคำว่า Persuasion ว่า "การเกลี้ยกล่อม" จึงหนีความจริงที่ฟังดูแปร่งๆ และแปลกไปไม่ได้ แต่เมื่อต่อไปถ้าทุกคนคุ้นคำนี้แล้ว ความรู้สึกเช่นที่กล่าวแล้วคงจะหายไป

ความหมาย

การเกลี้ยกล่อม¹ คือ การใช้คำพูด หรือการเขียน เพื่อมุ่งให้เกิดการเชื่อถือ และการกระทำ โดยใช้หลักพฤติกรรมของมนุษย์ ผู้เกลี้ยกล่อมต้องกระทำโดยมีวัตถุประสงค์ที่ดี และมีมรรยาท (จริยธรรม) ของการเกลี้ยกล่อม²

คำว่า เกลี้ยกล่อมในภาษาธรรมชา มีความหมายค่อนข้างกว้าง การเกลี้ยกล่อมในที่นี้มิใช่การเกลี้ยกล่อมให้ตายใจ หรือเกลี้ยกล่อมให้ร่วมประพฤติก้าว หรือเกลี้ยกล่อมชักจูงให้หลงผิดเป็นชอบ เห็นกงจักรเป็นดอกบัวนั้นหามิได้ แต่หมายถึงการติดต่อกับผู้อื่นด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร เพื่อให้เชื่อและเห็นพ้องด้วยกับตน และปฏิบัติตาม หลังจากที่ได้

1 คำเกลี้ยกล่อมนี้เสด็จในกรมรองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ประทาน

2 คำบรรยายของ Howard P. Mold เรื่อง "ศิลป์ของการเกลี้ยกล่อม" ในการประชุมสัมมนาพัฒนานักบริหารรุ่น ๑-๖ ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ที่บางแสน เมื่อ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๙

คิดใคร่ครวญแล้วว่าดี ว่าชอบ การที่จะใช้วาจา หรือลายลักษณ์อักษรติดต่อเป็นผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องรำลึกถึงการแสดงออกของบุคคล หรือในโอกาสนี้จะเรียกว่า พฤติกรรม (Behavior) ผู้เกลี้ยกล่อมต้องมีมรรยาธดีอันเนื่องมาจากจริยธรรม (Ethics) ไม่ประสงค์จะให้เกิดการเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่ผู้ฟัง หรือผู้อ่านคำเกลี้ยกล่อมนั้น

ในการบริหารเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น สิ่งที้นักบริหารจะหลีกเลี่ยงเสียมิได้ คือ อุปสรรค หรือเครื่องกีดขวางอันสืบเนื่องมาจากการไม่ยอมเปลี่ยนแปลง อันเป็นปกติวิสัยของบุคคล ซึ่งอาจเป็นผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อนฝูง หรือบุคคลอื่นในครอบครัว

เมื่อปกติวิสัยของมนุษย์ ไม่อยากเปลี่ยน ประกอบทั้งเราต้องการพัฒนา ก็คือการเปลี่ยนแปลงนั่นเอง นักบริหารจึงจำต้องใคร่ครวญว่าจะดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์นั้น ตนควรจะใช้เครื่องมือหรือกลวิธีอย่างไร ซึ่งอาจจะเลือกได้เป็นสองประการ คือ

๑. การใช้อำนาจ (Authoritative Method) อำนาจซึ่งได้รับมาโดย ๓ กรณี คือ
 - ก. อำนาจในหน้าที่
 - ข. อำนาจที่กฎหมายแบ่งไว้โดยเฉพาะบุคคล
 - ค. อำนาจที่ได้รับมอบหมายเป็นกรณีคราว

การใช้อำนาจจะอำนวยให้เกิดผลงานขึ้นได้ตามวัตถุประสงค์จริงอยู่ แต่อำนาจมีการเสื่อมโทรมและหมดไปได้ การใช้อำนาจถึงแม้จะทำให้งานลุล่วงไปได้ก็ด้วยความกลัว และขาดความร่วมมือร่วมใจอันแท้จริง อำนาจเป็นผลตจจริงเมื่อผู้ใช้รู้จักใช้ และรู้จักกาลเวลา เช่น ในภาวะฉุกเฉินรีบด่วน

๒. การเกลี้ยกล่อม (Persuasion) เป็นการชักจูงใจให้กระทำด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่วิธีบังคับ คือวิธีออกคำสั่งให้ปฏิบัติ และไม่ใช่วิธีโฆษณาให้หลงเชื่อ หรือวิธีการล้างสมอง

องค์ประกอบ

ในคำจำกัดความของคำ เกลี้ยกล่อม คือการใช้ ปิยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อให้เกิดความเชื่อและกระทำตามนั้น ผู้เกลี้ยกล่อมต้องอาศัยการสังเกตถึงการแสดงออก

ของบุคคล ซึ่งจะเรียกว่า “พฤติกรรม” ฉะนั้น ศาสตร์ที่ศึกษาถึงการแสดงออกของบุคคล หรือพฤติกรรม คือจิตวิทยา ในปัจจุบันได้มีครูอาจารย์หลายท่านในภาคของโลกตะวันตก พยายามจะให้เกิดมีวิทยาการใหม่ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการแสดงออกของบุคคล หรือพฤติกรรม เพื่อเป็นวิชาการแก่นุชน เรียกว่า พฤติกรรมศาสตร์ (Science of Behavior) เช่น ศาสตราจารย์ เจมส์ เอ็น โมเชล แห่งมหาวิทยาลัย ยอร์ช วอชิงตัน เขียนเรื่องพฤติกรรมแห่งการบริหารงานของประเทศไทย (Thai Administrative Behavior) นอกจากนี้ ยังมีผู้สนใจ ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการทหาร พฤติกรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางวัฒนธรรม ของชาติต่าง ๆ เป็นต้น

หน้าที่ของนักบริหาร ต้องมีความสนใจกับสิ่งใหม่ เพื่อก้าวหน้าให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน ฉะนั้น นักบริหารจึงต้องมีความสามารถเข้าถึงจิตใจผู้บังคับบัญชา และชักจูงให้คล้อยตามและเชื่อมั่นในตน และในเวลาเดียวกัน ก็จำเป็นต้องเข้าถึงจิตใจผู้อยู่ในบังคับบัญชา เพื่อให้เกิดการกระทำอันเป็นผลดีแก่การงานตามที่ตนมุ่งหมาย ในการเกลี้ยกล่อมให้สำเร็จผลตามความมุ่งหมายนั้น เราต้องเข้าใจในพฤติกรรมของคน อะไรเป็นสาเหตุ ให้แสดงออกซึ่งพฤติกรรม ได้มีการศึกษาและค้นคว้าถึงมูลฐานที่แสดงออกซึ่งกิริยาของบุคคล ว่า เนื่องจากอะไร ก็ปรากฏว่าเรายังไม่เข้าใจแจ่มแจ้งว่า อะไรเป็นรากฐานให้เกิดซึ่งพฤติกรรมของบุคคลคนหนึ่งๆ

เมื่อยังไม่ทราบกันแจ่มแจ้ง มนุษย์จึงหาทางออกเพื่อแก้ “อวิชชา” โดยการตั้งทฤษฎีตามข้อคิดเห็นแต่ละท่าน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

(๑) ทฤษฎีที่ว่า เนื่องจากสัญชาตญาณ คือ ความรู้สึกแต่ดั้งเดิมเกิดขึ้นเองโดยมิได้ตั้งใจ เช่น ความต้องการในกาม, ความหิว, ความกลัวภัย เมื่อสมัยมนุษย์ยังอาศัยถ้ำเป็นที่พำนัก เมื่อความรู้สึกในกามเกิดขึ้น ก็ไปกระชากหญิงเอาตามใจชอบ ถึงแม้ว่าโลกจะเจริญ วิวัฒนาการมาถึงปัจจุบันแล้วก็ตาม การฉุดคร่ายังคงปรากฏอยู่ ซึ่งนักบริหารหรือนักปกครองควรทำความเข้าใจกับความรู้สึกโดยธรรมชาตินี้ ไว้ในการพิจารณาผู้ประกอบกรณทำผล

(๒) ทฤษฎีที่ว่า เนื่องมาจากการคิดหาเหตุผล พฤติกรรมซึ่งแสดงออกมานั้น เป็นผลตอบสนองของการคิดถึงเหตุ และผล อันจะเป็นต้นรากของระเบียบประเพณี และวัฒนธรรม

(๓) ทฤษฎีที่ว่า เนื่องมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้พบเห็นที่ผ่านชีวิตมาแล้ว หรือการศึกษาอบรมทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น เช่น เด็กที่กำลังกลานเมื่อเห็นไฟ หรือเตารีดที่ร้อนก็จะเอามือจับดู ความร้อนที่ได้รับจะเก็บไว้บริเวณสมองส่วนหน้า (Frontal Lobe) ซึ่งเมื่อเด็กโตขึ้นมาจากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสไว้จะทำให้เกิดการยับยั้งไม่จับไฟเล่นเป็นต้น

(๔) ทฤษฎีที่ว่า เนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งรอบข้างตัวเรา และภาวะที่เกิดขึ้นภายในตนเอง เช่น ความสนใจ ความรู้สึกเห็น (มโนภาพ) ความต้องการ (ความอยาก หรือกาม) คุณค่าของตนเองและสิ่งอื่นๆ อีกหลายประการ ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่แสดงออก

ถ้าเราจะพิจารณาทุกทฤษฎีแล้ว เราพอจะสรุปสั้นๆ ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลแต่ละท่านนั้น เป็นผลสะท้อนมาจาก ความต้องการ ความอยาก ความอยาก หรือ ความต้องการนั้นมันเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติเป็นสัญชาตญาณ หรือถูกบดแต่งให้อยากตามสิ่งแวดล้อม ชาติที่เจริญแล้วยังมีความอยากมากขึ้นตามลำดับของความเจริญ ส่วนชาติที่ด้อยพัฒนานั้นบางครั้งต้องกระตุ้นให้เกิดความอยากขึ้น จนถึงกับสมาชิกรัฐสภาอเมริกันถามในสภาว่า เรา (ประเทศอเมริกา) ต้องไปช่วยประเทศด้อยพัฒนาให้มีความอยากขึ้นด้วยอีกหรือ ?

ความพยายามจะเกลี้ยกล่อมให้เป็นผลสำเร็จนั้น จำต้องเสริมสร้างให้เกิดความอยาก ความต้องการขึ้นไปในบุคคลนั้นเอง หรือ เพื่อสิ่งรอบข้างของบุคคลนั้น หรือหมู่ นั้นๆ

ความแตกต่าง

การเกลี้ยกล่อมกับการโฆษณา จากคำจำกัดความของคำ “เกลี้ยกล่อม” นั้นมุ่งให้ผู้ฟังหรือผู้อ่าน ใช้ความคิดใคร่ครวญก่อน แล้วจึง เชื่อและกระทำตาม ส่วนการโฆษณานั้น คือ การพูดหรือเขียนซ้ำๆ จนเกิดการสนองตอบโดยการกระทำ โดยไม่ทันต้องคิด

การเกลี้ยกล่อมกับการโฆษณาชวนเชื่อ คำว่าโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) นี้ ความเดิมเริ่มใช้ในสำนักศาสนาวัตกัน เป็นวิธีชักจูงใจและอารมณ์ เพื่อความมุ่งหวังอย่างหนึ่ง ก่อนสงครามโลกครั้งที่สองในประเทศเยอรมัน ปรากฏว่า ฮิตเลอร์ ผู้นำแห่งมหา-

อาณาจักรไรซ์ที่ ๓ ได้แต่งตั้งรัฐมนตรีโฆษณาการ (Minister of Propaganda) เพื่อชักจูงและ
เร้าอารมณ์ประชาชาติเยอรมันให้เห็นดีกับการปกครองแบบนาซี ครั้นเมื่อสงครามโลกครั้งที่
สองเสร็จสิ้นลงโลกเกิดแบ่งค่ายการเมืองออกเป็นสองค่าย การพยายามใด ๆ ของค่าย
ตะวันออก เพื่อให้เกิดความเชื่อถือและกระทำตาม มักจะได้รับการประณามว่าเป็นการโฆษณา
ชวนเชื่อ คือการชักจูงให้เชื่อ และกระทำตามโดยมิทันได้คิดอย่างถี่ถ้วน อันเป็นการชวน
ให้หลงผิด แบบเห็นกงจักรเป็นดอกบัว

การเกลี้ยกล่อมกับการอ้างสมอ คำว่าอ้างสมอนั้นเป็นคำพังเพยเปรียบเทียบกับบุคคล
ที่ได้เปลี่ยนทัศนคติความเชื่อถือที่ตนเมื่ออยู่ตามแบบเสรี ให้เชื่อถือและกระทำตามตรงข้ามกับ
ทัศนคติเดิม โดยการบังคับหรือกลอุบาย จนเกิดการสนองตอบด้วยความมกมาย การชักให้
คิดต่างจากการติดต่อกับสิ่งรอบข้าง ในห้องมืด ในห้องสว่างจ้า หรือในห้องที่มีเสียงดังตลอด
เวลา เป็นเวลา ๒๔ - ๔๘ - ๗๒ ชั่วโมง ก็ยังจะพอทนได้ แต่ถ้าเกินระยะเวลา ๓ วัน
ไปแล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในถันจิตใจของบุคคลนั้น ทำให้ประสิทธิภาพในการติดต่อกับ
การตัดสินใจอะไรผิดและถูกต้องเสื่อมทรามลง จนเป็นการสะดวกในการปลูกฝังความเชื่อถือ
ใหม่ ๆ ให้เกิดความเชื่อและปฏิบัติตามได้ง่าย

ทำไมจึงต้องเรียนกรรมวิธีของการเกลี้ยกล่อม

ในการบริหารงานย่อมมีกรรมวิธีใหม่ ๆ เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากการสร้างสรรค์
เราจะนำกรรมวิธีใหม่ ๆ นี้ไปใช้ได้อย่างไร เมื่อ -

๑. ผู้บังคับบัญชาท่านไม่ยอมเปลี่ยนแปลง

๒. ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ยอมเปลี่ยนแปลง หรือไม่ยอมพัฒนา

ฉะนั้น จึงควรทวนกลับมาศึกษาหาเหตุที่ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงนั้น น่าจะมี
สาเหตุจากอะไรได้บ้าง

สาเหตุอยู่ที่ผู้เกลี้ยกล่อม ได้แก่ การเสนอไม่ดี กล่าวคือ

(๑) ไม่ตรงกับความต้องการของผู้ฟัง

(๒) เสนอไม่ชัดแจ้ง

- (๓) พลุ่่มเกินไป
- (๔) ขาคศลปในการเสนอ

สาเหตุอยู่ผู้ฟัง ได้แก่

๑. ผู้ฟังเกรงผลสท่อน

- (๑) เกรงจะถูกเปลี่ยนสถานะ
- (๒) เกรงจะเสียอำนาจ
- (๓) เกรงจะแตกจากหมู่คณะ
- (๔) เกรงจะต้องรับผิดชอบมากขึ้น
- (๕) เกรงจะเป็นเหตุให้ต้องชวนชวยหาความรู้เพิ่มเติม

๒. ผู้ฟังกลัวเสียหน้า

- (๑) มีการขัดแย้ง
- (๒) มีความรู้สึกอิจฉาริษยาผู้อื่น
- (๓) มีความภูมิใจในวิธีเก่าของตน

ประโยชน์ของการเกลี้ยกล่อม

๑. ในโลกของค่ายสังคมประชาธิปไตยในปัจจุบันนี้ การเกลี้ยกล่อมเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ปัญหาการขัดแย้งในการปฏิบัติงานให้บรรลุล่งไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ การเกลี้ยกล่อม จะก่อให้เกิดความร่วมมือกันอย่งเต็มที่ แทนต่างคนต่างทำ หรือทำโดยไม่เต็มใจ เพราะถูกอำนาจบังคับให้ทำการตัดสินใจโดยการชักจูงใจของความเห็นส่วนมาก จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นส่วนน้อยรู้จักหน้าที่และหาเหตุผลให้ดียิ่งขึ้น เพื่อชี้ทางได้ทางเสียแก่ส่วนรวม นอกจากนี้ วิธีเกลี้ยกล่อม (ชักจูงใจ) ยังเหมาะในการขอความร่วมมือจากชนหมู่ใหญ่ เช่น นักบริหาร เกลี้ยกล่อม (ชักจูงใจ) ให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาเชื่อถือ ครุชักจูงใจให้นักเรียนประพฤติดี นักการเมืองชักชวนให้ประชาชนเชื่อในนโยบาย

๒. การศึกษาเรื่องศิลปะของการเกลี้ยกล่อมนี้ จะช่วยทำให้เรารู้จักใจเขาและใจเรา อันเป็นบันไดเริ่มต้นแห่งการปรับปรุงตัวเองให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

๓. เพื่อให้ผลงานสำเร็จเป็นผลสมความปรารถนา และวัตถุประสงค์ เราต้องเป็นนักเกลี้ยกล่อมทั้งผู้บังคับบัญชา และผู้อยู่ในบังคับบัญชา

๔. ขณะที่บ้านเมืองเรากำลังอยู่ในระยะพัฒนา ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีการเปลี่ยนแปลง และของใหม่เกิดขึ้นทุกวัน เป็นปกติวิสัยของมนุษย์ที่ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงบ่อยนัก (นอกเหนือจากการเปลี่ยนเพื่อประโยชน์บางอย่าง) จึงเกิดการปฏิเสธ ที่ไม่ยอมเปลี่ยน หน้าที่ของนักบริหารจำเป็นต้องแก้ปัญหาการไม่ยอมเปลี่ยนให้ได้ เพื่อให้งานสำเร็จ ตามความมุ่งหมายที่ดี

ข้อระลึกถึง

ผู้เกลี้ยกล่อมต้องตระหนักว่า เป็นการสุกวิสัยที่จะชักจูงใจได้ทุกคน ฉะนั้นถ้าชักจูงใจคนส่วนมากแล้ว ก็อาจจะพอใจ โอมาคัยยาม กล่าวว่า Only the fool that can please all.

ผลเสียของการเกลี้ยกล่อม

ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนดาบสองคม มีดีแล้วก็มีเสีย ด้ทธียงและยินของจีน สิ่งทั้งหลายในโลกนั้นเป็นของคู่กันเสมอ มีดีแล้วจึงมีเสียเหมือนกัน ส่วนเสียของการชักจูงใจก็คือ

๑. ถ้าระดับความรู้ หรือการศึกษาของบุคคลไม่เท่าเทียมกันแล้ว การเกลี้ยกล่อมอาจจะทำให้เกิดการเข้าใจผิด ทำให้เกิดการหลงผิดอันจะก่อภัยให้เกิดขึ้นโดยผู้กระทำมิได้สำนึกไว้ก่อน

๒. เนื่องจากการเกลี้ยกล่อมนี้ ต้องอาศัยหมู่ชนส่วนใหญ่ จึงดูเหมือนว่า วิธีการแบบนี้ ถ้าเข้าใจไม่ทันการ ขาดการจับใจ และต้องอาศัยหมู่ชนอยู่เสมอ จนทำให้เกิดเป็นคณะชน ซึ่งมีความเห็นต่างกัน

องค์ประกอบในการเกลี้ยกล่อม

การเกลี้ยกล่อมที่นับว่ามีความสมบูรณ์นั้น จะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

๑. มีผู้เกลี้ยกล่อมหรือผู้พูดผู้เขียน (Persuader หรือ Communicator)
๒. มีผู้ถูกเกลี้ยกล่อมหรือผู้ฟัง ผู้อ่าน (Audience), (Reader)
๓. มีการเชื่อและการกระทำหรือเว้นไม่กระทำ

เครื่องมือที่ใช้ประกอบในการเกลี้ยกล่อม

๑. พุทธคำสอน, พุทธในที่ประชุม, พุทธทางวิทยุ หรือโทรทัศน์.
๒. เขียนเป็นหนังสือ, หนังสือพิมพ์ หรือเอกสาร

บุคคลคืออะไร

เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการเกลี้ยกล่อม จำเป็นจะต้องเรียนรู้ถึงบุคคลนั้น คืออะไร ทั้งที่ท่านเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ได้กล่าวไว้ว่า “คนที่เห็นคนเป็นคนนั้นแหละคน” อันว่า “คน” นั้นย่อมประกอบด้วยองค์สาม คือ

๑. ร่างกาย

๒. จิตใจ คำว่าจิตใจนี้ เป็นนามธรรม และมีหัวใจที่แสนสุขเลือกอยู่ทุกวัน แต่บางคนก็ยังเข้าใจว่า หัวใจนี้คือจิตใจทั้งที่เรามักจะกล่าวกันว่า อยากฆ่าอกุหัวใจคนนั้นเสีย สักที และบางครั้งก็มีการปองร้ายหัวใจจนถึงแก่ความตาย เพราะความหลงผิด

๓. วิญญาณ เชื่อว่า มีวิญญาณ แต่ท่านผู้อ่านอาจไม่เชื่อก็ได้ ที่เชื่อเพราะคำว่า วิญญาณนี้มีทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ทุกภาษาโดยเฉพาะในคำสอนศาสนา ถ้าไม่มีจริงแล้ว เหตุใดจึงมีผู้กล่าวถึง ท่านพุทธทาสภิกขุ ยังกล่าวว่าท่านจะสร้างโรงภาพยนตร์ แห่งวิญญาณขึ้น ณ สวนของท่าน สิ่งที่เราไม่เห็นจะทักท้วงว่าไม่มีนั้นไม่ได้

สมเด็จพระนางเจ้าวิมลเสนา แห่งประเทศชิลีดา ก่อนจะสิ้นพระชนม์ได้ทรงปรารภว่า “การตายเป็นการเริ่มต้นแห่งชีวิตใหม่” อะไรเล่าที่ทำให้มีชีวิตใหม่ได้ วิญญาณ หรือ?

ฉะนั้น เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งในศิลปแห่งการเกลี้ยกล่อม เราจำเป็นต้องชักจูงทั้งร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ

อะไรก่อให้เกิดความซาบซึ้งในสิ่งที่ชวนเชิญ

ส่วนทางร่างกายที่ก่อให้เกิดความซาบซึ้งในสิ่งที่ชวนเชิญนั้น ได้แก่ความรู้สึกทั้ง ๕ คือ

๑. ตา ได้แก่การเห็น
๒. หู ได้แก่การได้ยิน
๓. จมูก ได้แก่การได้กลิ่น

๔. ลีน ได้แก่การได้รู้รส

๕. ผิวน้ำ ได้แก่การได้รู้สัมผัส

ท่านสวามีศตยานันทบุรี ได้กล่าวว่า ความรู้สึกทั้ง ๕ ประการนี้ ไม่มีความรู้สึกอันใดอีกแล้วที่จะอึดอัด และซาบซึ้งเท่าความรู้สึกแห่งการสัมผัส การสัมผัสเป็นยอดแห่งความรู้สึกทั้งหลาย

(ความรู้สึกอันที่ ๖ ถ้ามีขึ้นได้จริงก็ได้แก่ความรู้สึกว่าอะไรจะเกิดขึ้น)

หลักในการเกลี้ยกล่อม

การก่อสร้างให้สำเร็จเป็นรูป ต้องการหลักการฉันทะ การเกลี้ยกล่อมให้มีพฤติกรรมตอบเพื่อให้เกิดผลสำเร็จแห่งงาน ก็ต้องมีหลักการฉันทะ หลักการที่ควรระลึกถึงในขณะที่เกลี้ยกล่อมของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ครูต่อนักเรียน บุคคลชั้นปกครองต่อลูกบ้าน และนักการเมืองต่อประชาชน คือ

๑. หลักการสร้าง ความสนใจในเนื้อเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม
๒. หลักการสร้าง ความเข้าใจแจ่มแจ้งในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม
๓. หลักการสร้าง ความเชื่อถือ และสร้างศรัทธาในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม
๔. หลักการสร้าง เรื่องที่จะเกลี้ยกล่อมนั้น ให้ตรงกับความต้องการของผู้ฟัง
๕. หลักการสร้าง เรื่องที่จะเกลี้ยกล่อมนั้น ให้สมกับคุณค่าของผู้ฟัง
๖. เรื่องที่จะเกลี้ยกล่อมนั้น เหมาะกับกาลเวลา และบุคคล
๗. การวิเคราะห์ในระหว่างการเกลี้ยกล่อม ผู้ฟังพอที่จะปฏิบัติฝ่าอุปสรรคไปได้ไหมหรือไม่
๘. ศิลปบางประการของผู้เกลี้ยกล่อม
๙. ผลตามในการเกลี้ยกล่อม
๑๐. บทผนวก

๑. หลักการสร้าง ความสนใจในเนื้อเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม

การแสดงความสนใจเป็นเครื่องขบ่งถึงสมาธิภาพทางจิตใจต่อเรื่องนั้น ผู้เกลี้ยกล่อมต้องดึงความสนใจ ของผู้ฟังให้หลุดพ้นจากความสนใจ ต่อสิ่งรอบข้างมาสู่ความสนใจ ของตนเอง

อย่างเดียว เช่น ตัวอย่าง ในห้องที่ชักงูใจอยู่นั้น อาจจะมีเสียงอื่นใดที่คอยจะดึงดูดความสนใจของผู้ฟังไปทางอื่น ซึ่งจะเป็นผลเสียแก่การเกลี้ยกล่อม

ถ้าการพูดหรือการเขียนของผู้เกลี้ยกล่อม สามารถที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ฟังให้ได้มากที่สุด เป็นจุดเดียว การชักงูใจจะประสบผลดีเลิศ

ฉะนั้น ผู้ชักงูใจ จึงต้องมีหลักสำคัญสองประการ คือ

๑. สร้างมโนภาพให้แจ่มแจ้งแก่ผู้ฟัง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเคลิ้มตามมโนภาพนั้นไปด้วย
๒. เรื่องและวิธีการเกลี้ยกล่อมนั้น ถูกต้องตามหลักจิตวิทยาของความสนใจ หลักจิตวิทยาของความสนใจของบุคคลนั้น อาจจะกระตุ้นเตือนให้เกิดขึ้นได้

ก. โดยผู้ฟังมิได้สำนึกถึง

ข. โดยผู้ฟังตั้งใจสำนึกถึง

ก. การช่วยให้ผู้ฟังที่มิได้สำนึกถึงในขณะที่เกลี้ยกล่อมให้เกิดความสนใจ ได้แก่

- (๑) การเน้นถ้อยคำ หรือ การขีดเส้นใต้ หรือการเขียนตัวอักษรผิดแปลกไป
- (๒) การเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง — ขาว — ดำ — สีต่างๆ
- (๓) การใช้ถ้อยคำที่สละสลวยฟังรื่นหู
- (๔) การเปลี่ยนท่าทีของผู้บรรยาย ก่อให้เกิดความสนใจ การเพ่งไปยังผู้ฟัง การแสดง ท่าทาง การใช้เครื่องมือช่วยบรรยาย
- (๕) การกล่าวถ้อยคำซ้ำ ๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจ เช่น มาแล้ว — มาแล้ว

ข. การชวนให้ผู้ฟังที่ตั้งใจสำนึกถึง คำกล่าวหรือการเขียนนั้น ต้องเป็นสำนวนที่ก่อให้เกิด

- (๑) ความต้องการ — ความอยากในสิ่งที่ชักชวน
- (๒) ความสนใจที่จะกระโดดเข้าร่วมวงด้วย

ข้อควรสังเกต อย่าสร้างสถานการณ์ที่จะทำให้ผู้ฟังหมดสติของกันไป หรือขาดความต้องการ หรือความอยาก หรืออยู่ในภาวะที่เบื่อหน่าย เพราะฟังก็ไม่ได้เรื่องได้ความ เช่น ผู้ชักงูใจส่งเสียงเอะอะ การกล่าวไม่มีระเบียบ กล่าวในที่ฟังอะไรไม่ได้ยิน หรือสถานที่อึดแอ ไม่เชิญชวนให้ฟัง และทำลายความสนใจของบุคคล

(๓) ถ้ากล่าวนั้น มีหลักวิชา ให้ความรู้และสันทัด ถ้ากล่าวหรือข้อเขียนจะให้ความรู้เพียบพร้อมไปด้วยหลัก ๓ ประการ ดังกล่าวแล้วนี้ให้ได้ ผู้เกลี้ยกล่อมต้องจัดเตรียมคำค้นคว้า และชักซ้อมด้วยคำ หรือข้อเขียนและระยะเวลา เป็นอย่างตักก่อนเสมอ

นอกจากนี้ ผู้เกลี้ยกล่อมควรจะได้ชักจูงใจตนเองให้มีใจผ่องแผ้ว และมีความเต็มใจในเรื่องและด้วยคำนั้นเป็นอย่างดียิ่ง ก่อนจะเสนอเรื่องนั้น ๆ แต่สำหรับผู้ชักจูงหาความรู้สักเหล่านี้ในตนเองแล้ว ข้อเสนอแนะจะจืดจาง และขาดความสนใจ

ผู้เกลี้ยกล่อมต้องสำนึกว่า จังหวะของถ้อยคำ การกล่าวซ้ำ การย้ำ และเน้น ถ้ากล่าวนั้น ถ้อยคำที่เรียกร้องความสนใจเป็นพิเศษ ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดอารมณ์และเสียสละ ข้อความสมมุติเพื่อความเข้าใจง่าย คำกล่าวของผู้รู้ ผู้ชำนาญ คำกล่าวที่เรียกร้องการสนองตอบจากชนหมู่มาก ถ้อยคำที่มีความเต็มใจฟังแล้วเป็นสุขใจ คำกล่าวที่เหมาะสมกับเวลา และสุภาพเรียบร้อยฟังระรื่นหู จะเป็นถ้อยคำที่ผู้ฟังจดจำไว้ได้นาน ข้อควรจำของผู้เกลี้ยกล่อมอีกประการหนึ่ง ก็คือ ในการเสนอนั้นไม่ควรพะวงกับรายการปลีกย่อย หรือรายละเอียดมาก จนน่าจะเป็นเรื่องเบื้อหน้า

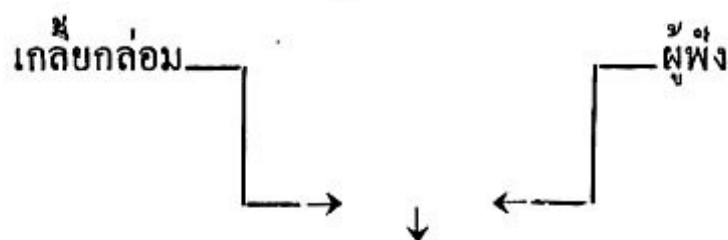
ข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะเป็นข้อแนะนำที่ถูกจุดของความต้องการของบุคคล ถูกอารมณ์ ถูกนิสัย แล้วจะเรียกความสนใจได้มาก อีกประการหนึ่ง ศักดิ์ศรีของผู้ชักจูง กล่าวคือ ผู้ได้รับการยกย่องว่า เป็นผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ แล้ว จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ข้อแนะนำนั้นมาก

๒. หลักการสร้างใจเข้าใจแจ่มแจ้งในเรื่องที่เกลี้ยกล่อม

ปัญหาสำคัญของผู้เกลี้ยกล่อม ข้อที่สองก็คือ จะปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ผู้ฟังมีมโนภาพแจ่มกระจ่าง ถ้าผู้ฟังมีความแจ่มกระจ่างในมโนภาพนี้เท่าไร ผลสำเร็จแห่งการเกลี้ยกล่อมจะมีผลดีขึ้นเท่านั้น การทำความเข้าใจแก่ผู้ฟังนี้ ภาพในหัวนึกจะช่วยทำให้เกิดความแจ่มกระจ่างยิ่งขึ้น เช่น ตัวอย่าง

(๑) การกล่าวคำพังเพยว่า “อย่าขี่ช้างจับต๊กแตน” จะสร้างมโนภาพในจิตใจของผู้ฟัง มีความหมาย และเห็นเป็นภาพอย่างไร ซึ่งภาพนั้นหาได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่แท้จริงนั้นไม่ มโนภาพของผู้ชักชวนนั้นเป็นเพียงคำเตือนหรือข้อแนะนำว่า อย่าทำอะไรใหญ่โตเกินความจำเป็น

(๒) ตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้นไปถึงรูปร่าง เพื่อให้เกิดมโนภาพที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง เช่น ๓๖-๒๒-๓๖ ก็จะทำความเข้าใจแก่ผู้ฟังว่า ออก ๓๖ เอว ๒๒ สะโพก ๓๖ เป็นต้น

มโนภาพในห้วงนึกแจ่มแจ้งอย่างเดียวกัน

ความสำเร็จในการเกลี้ยกล่อม

ภาพในห้วงนึกนี้ ผู้เกลี้ยกล่อมเป็นผู้สร้างขึ้น แล้วผู้ฟังจะสนองตอบโดยการสร้างภาพนี้ในจิตใจของตนนั้น ฉะนั้น ถ้ามีการบิดเบือนภาพในห้วงนึก โดยผู้เกลี้ยกล่อมสำนึกผิด ก็จะเป็นผลเสียสะท้อนออกมา คือผู้ฟังไม่เข้าใจ สงสัยหรือลังเลในความหมายของถ้อยคำ เช่น การใช้ถ้อยคำสูงที่ยังไม่แจ่มชัด โดยผู้เกลี้ยกล่อมจะหวังผลในการดึงความสนใจ หรือดึงความสนใจจากผู้ฟัง หรือการใช้ถ้อยคำกำกวม นึกให้เป็นสองแง่ สองมุม โดยผู้ชักจูงจะหวังผลในการโต้เถียง กลับจะทำให้ภาพในห้วงนึกของผู้ฟังต้องบิดเบือนไปด้วย ซึ่งผิดหลักของการเกลี้ยกล่อม

ฉะนั้น ในหลักการเกลี้ยกล่อมให้ได้ผล จึงต้อง

- (๑) ละเว้นจากการใช้ถ้อยคำ หรือสำนวนโวหารที่เข้าใจยาก
- (๒) พยายามอธิบายถ้อยคำ และสำนวนที่ใช้ให้เป็นที่ยอมรับเข้าใจแจ่มแจ้ง
- (๓) ถ้าจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำที่เข้าใจยาก ก็ควรหาจากศัพท์ของถ้อยคำว่ามี ความหมายดั้งเดิมว่า อะไร เช่น มะเร็ง มีความหมาย โรคเนื้องูร้าย
- (๔) อธิบายความหมาย และหน้าที่ของคำนั้น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจกันได้ เช่น คำว่า “พัฒนา” มีความหมายแค่ไหน และเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับชุมชนขณะนี้
- (๕) พยายามอธิบาย เปรียบเทียบให้ผู้ฟังเข้าใจแจ่มแจ้ง
- (๖) การยกอุทาหรณ์ หรือตัวอย่าง เพื่อขยายความหมาย

การบิดเบือนมโนภาพอาจเกิดจากด้านผู้ฟัง ผู้ฟังอาจจะบิดเบือนมโนภาพเอาตามกรอบแห่งความเชื่อ ซึ่งสร้างขึ้นเอง โดยประสบการณ์ก่อนๆ หรือโดยนิสัย กรอบแห่งความระลึกถึงของผู้ฟัง ซึ่งจะบิดเบือนมโนภาพ ได้มีดังนี้คือ

(๑) สร้างกรอบระลึกถึงโดยวิธีง่าย ๆ เช่น พวกในกรุง ไร่ไถยาก พวกบ้านนอก มักจะ “เชย”

(๒) นึกคิดอยู่ในกรอบตามประสบการณ์ เช่น ถ้าเป็นชาวอเมริกันแล้ว ก็ต้องเป็นคนรวยเสมอ

(๓) นึกคิดอยู่ในกรอบ เพื่อให้มโนภาพนั้นตรงกับความต้องการ และตรงกับคุณค่าของตนเอง เช่น ว่าเป็นของฝรั่งแล้ว สิ่งนั้นต้องดีถูกใจ และมีค่าคู่ควรกับตน

(๔) ควรนึกอยู่ในกรอบ ซึ่งสนับสนุนส่วนที่เหมือนกัน โดยทั้งความไม่เหมือนกันเสีย เช่น นึกว่าตาภาพว่า คนกลับจากนอกทุกคนต้องดีเสมอ

(๕) นึกคิดอยู่แต่ในกรอบ ถึงลักษณะสำคัญบางส่วนของบุคคล แทนที่จะดูทั้งคน เช่น นึกถึง ภาพว่าถ้าเป็นดาราดาราพยนตร์แล้ว ต้องมีหน้าตาสวยเสมอ ผู้เกลียดกล่อมจำต้องค้นหาการบิดเบือน แล้วแก้ไขให้เข้าใจ

๓. หลักการสร้างศรัทธาและความเชื่อถือในเรื่องที่เกลียดกล่อม

ก. ความเห็นส่วนมากก่อให้เกิดศรัทธา และความเชื่อถือ ในการสร้างศรัทธาและความเชื่อถือแก่ผู้ฟังในเรื่องที่เกลียดกล่อมนั้น ผู้เกลียดกล่อมควรมีไหวพริบหยั่งคว้า เสียงส่วนมากในที่ประชุมหรือหมู่คณะนั้น มีความต้องการอะไร เช่นในกรุง ประชาชนมีความปรารถนาจะเห็นการจราจรตอนเช้าและตอนเย็นดีขึ้น ในต่างจังหวัด มีความต้องการในเรื่องการปรับปรุง การคมนาคม ผู้เกลียดกล่อมจึงควรได้ศึกษาเสียงส่วนใหญ่ของชุมชนนั้น มีความต้องการอะไร และดำเนินเรื่องไปตามเสียงส่วนใหญ่ก็จะประสบผลสำเร็จ

ความเห็นของบุคคลที่ได้รับการยกย่องเป็นอย่างสูงในหมู่หรือคณะนั้น จะช่วยเป็นเสียงสนับสนุนในการเกลียดกล่อมได้มาก เช่น ในต่างจังหวัด การเข้าหาท่านสมภารวัดที่มีผู้นับถือมาก จะช่วยให้การเกลียดกล่อมประสบผลสำเร็จได้มาก และรวดเร็ว

บุคลิกลักษณะและท่าทีของผู้เกลียดกล่อม เช่นความเชื่อมั่นในตนเอง พลังอนามัย สัมผัสที่พูด ความเฉลียวฉลาด ความรู้สึกซาบซึ้งในเรื่องที่จะพูด การมีคตินิยม การ

เห็นอกเห็นใจ และความสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดศรัทธา ประสาทะแก่ผู้ฟัง

ข้อควรระวังสำหรับผู้เกลี้ยกล่อม ก็คือ อย่าพูดเรื่องอะไรที่กระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือ หรือสิ่งที่ควรแก่การบูชาของผู้ฟัง เช่น ศาสนา หรือลัทธิ แต่ถ้าเกิดความจำเป็น ต้องหาทางเกลี้ยกล่อมให้ได้แล้ว ขอให้พยายามสร้างเกียรติคุณ และชื่อเสียงในหมู่คณะนั้นให้เป็นที่เชื่อถือได้เสียก่อน จึงจะชักจูงให้เห็นคล้อยตามหลักการเริ่มต้นในการเกลี้ยกล่อม จึงควรค่อยทำค่อยไป และพยายามเริ่มด้วยการเห็นด้วย.....แต่ก็.....หรือพยายามค่อยๆ ทะล่อมทีละเล็กละน้อยแล้วจึงชี้ให้เห็นประโยชน์ พฤติการณ์เช่นนี้ อาจเห็นได้ในการเผยแพร่ศาสนาในประเทศเรา

คำแนะนำที่เกี่ยวกับการเพิ่มศักดิ์ศรี จะทำให้เกิดเสียงนิยมมากขึ้นเหมือนกับ เชื้อชาติ ตัวอย่าง การเกลี้ยกล่อม โดยให้ทุนไปศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มศักดิ์ศรีของบุคคล มักจะได้รับการต้อนรับ และก่อให้เกิดการเชื่อถือ

ข. เปิดให้มีการโต้เพื่อก่อให้เกิดศรัทธาและความเชื่อถือ

การโต้ที่มีเหตุผล จะเป็นเรื่องให้ที่ประชุมถกกันหาเหตุผล ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง ผู้เกลี้ยกล่อมต้องเข้าใจจิตวิทยานี้ และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ คือมนุษย์ต่างก็มีความคิดเห็นของตนเอง การใช้เหตุผลหักล้างกัน จะนำไปสู่ความตัดสินใจร่วมกัน จะได้ภาพที่ทุกคนเห็นว่าจะดีแก่ส่วนรวม

ก. ความศรัทธาและความเชื่อถือเกิดขึ้นเพราะผู้ฟังเคยประสบเรื่องมาแล้ว

คำพังเพยที่ว่า “สืบลูไม่เท่าชำนาญ” หมายความว่า ความชำนาญ หรือความซ้ำซ้อนที่เคยผ่านมาแล้ว จะเป็นเครื่องโน้มน้าวใจผู้ฟังให้เกิดศรัทธาและความเชื่อถือ ผู้เกลี้ยกล่อม เช่น ชักชวนให้แก้ไขความยากลำบากของการขนส่งที่ทุกคนประสบมาแล้วในระยะสงคราม หรือชักจูงให้หาทางแก้ไขการขาดแคลนยาและเวชภัณฑ์ อันอาจเกิดขึ้นในสงครามคราวหน้า

ยิ่งถ้าผู้เกลี้ยกล่อมนั้น เป็นบุคคลที่เคยผ่านชีวิต และมีประสบการณ์มากมายจนเป็นที่รู้จักกันดีแล้วในวงสังคม การเกลี้ยกล่อมให้เกิดศรัทธาและเชื่อถือ ก็จะมีมากขึ้นตามลำดับ นายแพทย์ที่มีประสบการณ์มากมายจะพูดอะไรก็มักมีคนเชื่อและนับถือ

๔. หลักการสร้างเรื่องที่เกิดขึ้นให้ตรงกับความต้องการของบุคคล และให้สมค่าตัวของผู้ฟัง

ความสำคัญอีกประการหนึ่ง ในการเกลี้ยกล่อมให้เป็นผล คือ การศึกษา และการเข้าใจเป็นอันดีเสียก่อนว่า มนุษย์ที่เกิดมามีรากฐานความต้องการอย่างใดบ้าง รากฐานความต้องการของมนุษย์อาจจะลำดับขั้นได้ ดังนี้

- ความพอใจ (Self Fulfillment)
- ความนับถือจากผู้อื่น (Esteem)
- ความเป็นหมู่คณะ (Belonging)
- ความปลอดภัย (Safety)
- เพื่อการดำรงชีวิต — ปัจจัย ๔ (Survival)

มนุษย์มีความต้องการเป็นขั้นต่าง ๆ ๕ ขั้นด้วยกัน คือ

- ขั้นที่ ๑ ต้องการเพื่อดำรงชีวิตอยู่ได้ คือ — อาหาร ที่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม — ยา และอื่น ๆ เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้.
- ขั้นที่ ๒ ต้องการความปลอดภัย และหลักประกันชีวิต.
- ขั้นที่ ๓ ต้องการอยู่กันเป็นหมู่ เป็นคณะ ไม่ต้องการถูกทอดทิ้ง หรืออยู่นอวง.
- ขั้นที่ ๔ ต้องการการนับถือจากผู้อื่น อยากให้ผู้อื่นรับรองตนว่าเป็นคนดี มีประโยชน์ ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ท่านผู้ใจบุญ มีศรัทธาบริจาค สร้างสิ่งที่เป็ประโยชน์ใหญ่หลวงแก่มนุษยชาติ หรือพวกนักวิทยาศาสตร์ ที่ค้นคว้าเพื่อความสุขของปวงชน.
- ขั้นที่ ๕ ความอึดเอมในผลงานขั้นนี้มีความต้องการน้อยมาก เช่น ผู้เคร่งศาสนา พระครูบาศรีวิชัย, นักวิทยาศาสตร์ เช่น โรเบิต โฮสไตน์, นักการเมือง เช่น มหาตมะคานธี เป็นต้น การเกลี้ยกล่อมจึงควรต้องชักจูงให้ตรงกับพื้นฐานของความต้งการดังกล่าวแล้ว กล่าวคือ เราอาจสรุปลงได้เป็น ๒ ข้อใหญ่ คือ ต้องการตามธรรมชาติ ประการหนึ่ง และต้องการตามสังคม อีกประการหนึ่ง.

๕. คุณค่า

มนุษย์รู้จักคุณค่าของตนเอง และมีความภูมิใจคุณค่าของตน การกล่าวเกลียดกล่อม จึงจำเป็นต้องสนับสนุนคุณค่าอันนี้ การเกลียดกล่อม จะประสบความสำเร็จ ถ้าทำให้คุณค่าของตัวผู้ฟังขาด หรือหายไป คุณค่าของคนนั้นแตกต่างกันในฐานะ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะแบ่งออกได้เป็นข้อ ๆ คือ.

(๑) คุณค่าตามหลักทั่วไป ว่ามนุษย์มีค่า

(๒) คุณค่าตามหลักเศรษฐกิจศาสตร์ — คนมีเงิน กับ คนจนก็มีคุณค่าทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน.

(๓) คุณค่าทางสังคม — คนที่มีผู้รู้จักมาก ย่อมมีคุณค่ามากกว่าคนที่มีคนรู้จักน้อย หรือไม่รู้จักเลย.

(๔) คุณค่าทางการเมือง — นักการเมือง ย่อมมีคุณค่าในสายตาทั่วไป กว่าบุคคลประเภทอื่น.

(๕) คุณค่าทางศาสนา นักพรต ที่มีผู้นับถือมาก ย่อมมีคุณค่าเด่นในสังคม เมื่อทราบถึงคุณค่าของบุคคลแล้ว ผู้เกลียดกล่อมจำเป็นต้องหาวิธีให้ผู้ฟังเกิดความปรารถนา ให้ตรงกับคำชักจูง และให้มีส่วนสัมพันธ์กับคุณค่าของบุคคลผู้นั้น ๆ.

๖. เรื่องที่จะเกลียดกล่อมนั้น เหมาะกับกาลเวลา และบุคคล

การรู้จักกาลเวลา รู้จักสถานที่ และรู้จักบุคคล เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้เกลียดกล่อม เมื่อไรจะกล่าวเรื่องอะไร กับบุคคลใด และที่ไหน มีความสำคัญมากในหลักแห่งการเกลียดกล่อม

เมื่อสถานที่เหมาะสม เวลาถูกต้อง และเฉพาะบุคคลนั้น ๆ การกล่าวเกลียดกล่อมที่ถูกต้องกับความต้องการ และถูกต้องกับคุณค่าของบุคคลจะทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น การก่อให้เกิดอารมณ์สบายพอสมควรจะทำให้เกิดมโนภาพที่เห็นคล้อยตามด้วย สำหรับหลักการที่ผู้ชักจูงจะก่อให้เกิดอารมณ์แก่ผู้ฟังนี้ ควรเร้าให้อารมณ์นั้นมีความพอดี แต่ถ้ารุนแรงเกินไป ก็จะทำให้เกิดการหุดหายจากการเกลียดกล่อมหรืออารมณ์ที่ชักจูงนั้น ไม่ตรงกับความต้องการ ก็จะทำให้การชักจูงใจนั้นไม่เป็นผล เช่น ชวนชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่งว่า สนุกมาก แต่ปรากฏว่าพระเอกในเรื่องตาย คนดูก็มักจะไม่อยากดู เพราะคนดูรู้สึกไม่ตรงกับความต้องการและคุณค่าของคนก็หายไป

การก่อให้เกิดอารมณ์ขึ้นนั้น ผู้เกลี้ยกล่อมต้องเล่า หรืออธิบายให้เห็นเป็นรูปร่าง
จริงจัง หรือผู้ชักจูงทำท่าที่แสดงออก ซึ่งก่อให้เกิดอารมณ์คล้ายตามขึ้น

สรุปแล้ว การก่อให้เกิดอารมณ์เป็นเครื่องมือในการเกลี้ยกล่อมที่ตัวหนึ่ง ถ้า
อารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมีขนาดปานกลาง จะทำให้เกิดการคล้ายตามคำชักจูง แต่ถ้ารุนแรงเกินไป
ก็จะเป็นผลเสียแก่การชักจูง

๑. การวิเคราะห์ในระหว่างการเกลี้ยกล่อม ว่าผู้ฟังพอจะฝึอุปสรรคไปได้ไหม

ผู้เกลี้ยกล่อมควรต้องมีไหวพริบทันที่ในขณะที่ปฏิบัติการเกลี้ยกล่อม ว่าผู้ฟังคล้าย
ตามความเห็นของผู้ชักจูงได้เพียงไร และในการปฏิบัติตามนี้ย่อมต้องมีอุปสรรคเป็นเครื่อง
ขัดขวาง — ผู้ฟังจะแก้อุปสรรคนั้นได้ไหม

ถ้อยคำที่ผู้เกลี้ยกล่อมกำลังใช้อยู่ นั้น เรียกร้องความสนใจ และความเห็นใจของผู้
ฟังได้มากน้อยแค่ไหน ถ้ายังไม่ได้จะควรเปลี่ยนวิธีการอย่างไร จึงให้เกิดความหวานชื่นในผู้ฟัง
และปฏิบัติคล้ายตามไปจนได้

วิธีการที่จะช่วยให้ความรู้สึกสนองตอบของผู้ฟังนี้ ผู้เกลี้ยกล่อมควรหาวิธีไว้ ทั้ง
๓ ระยะด้วยกัน คือ

- ก. ก่อนเกลี้ยกล่อม ผู้ฟังมีความรู้สึกทั่วไปอย่างไร
- ข. ขณะที่ฟังอยู่ ผู้ฟังมีความรู้สึกอย่างไร
- ค. เมื่อเสร็จการเกลี้ยกล่อมแล้ว ผู้ฟังรู้สึกอย่างไร

ผลลัพธ์ทั้ง ๓ ข้อทั้งกล่าวแล้ว จะช่วยแจ้งผลการเกลี้ยกล่อมได้ดี เมื่อเสร็จจากการ
เกลี้ยกล่อม ผู้เกลี้ยกล่อม ควรสรุปผลโดยตนเอง ว่า

- (๑) จำนวนผู้ที่มีความเห็นคล้ายตามไปด้วยเท่าไร และที่ไม่คล้ายตามประมาณเท่าไร
- (๒) พื้นความรู้ และการศึกษาของผู้ฟังอยู่ประมาณระดับไหน
- (๓) ควรจะต้องเกลี้ยกล่อมซ้ำอีก หรือเพียงพอแล้ว

๔. ศิลปบางประการของการเกลี้ยกล่อม

ศิลป เป็นของเกิดขึ้นเฉพาะตัว อาจจะแนะนำกันได้บ้าง ผู้ปฏิบัติต้องเลือกพื้น
ตุณของตนเอง ข้อควรคิดเกี่ยวกับศิลปบางประการนี้ได้แก่

ก. ศิลป แห่งการก่อให้เกิดอารมณ์ขึ้น — การแทรกคำพูด หรือข้อเขียนที่ซ้ำขึ้น
จะช่วยให้อารมณ์ของผู้ฟังสนใจ และหันความสนใจมายังผู้เกลี้ยกล่อม

ข. ศิลป แห่งการหักทลาย โองาปราศรัยให้เหมาะต่อชั้นของบุคคล จะเรียกร้อง
ความสนใจได้มาก

ก. ศิลป ในการยกถ้อยคำ หรือข้อเขียนสั้น ๆ ที่เหมาะแก่การฟัง และจำได้ก็
ก็จะถึงความสนใจมาได้

ง. การแสดงตนให้เป็นกันเองตามชั้นของบุคคล ก็สามารถจะเรียกร้องความสนใจ
ได้

จ. ศีลธรรม และจรรยา แห่งการเกลี้ยกล่อม ผู้เกลี้ยกล่อม จะต้องไม่พูดพล่อย ๆ
ต้องมีหลักฐานอ้างอิง และไม่กล่าวเท็จให้แก่ผู้ฟัง อันอาจนำไปสู่การเสื่อมเสียของผู้ฟัง
ได้ และสุดท้ายถ้ามีการขบปัญหาขึ้น ผู้เกลี้ยกล่อมจำเป็นต้องรักษาตนให้เป็นคนกลางให้ได้
จริง ๆ

๕. ผลตามในการเกลี้ยกล่อม

ในการชักจูงใจนั้น ถ้าปรากฏผลจากผู้ฟัง ดังนี้ คือ.

๑. มีความสนใจต่อสิ่งที่เกลี้ยกล่อม
 ๒. แสดงว่ารู้สึกเข้าใจแจ่มแจ้ง และซาบซึ้งในข้อเกลี้ยกล่อม
 ๓. แสดงความศรัทธา และเชื่อถือในข้อเกลี้ยกล่อม
 ๔. เรื่องที่เกลี้ยกล่อมนั้นตรงกับความต้องการของผู้ฟัง
 ๕. เรื่องที่เกลี้ยกล่อมนั้นไม่ได้ทำลายคุณค่าของบุคคล
 ๖. เรื่องที่เกลี้ยกล่อมนั้น เหมาะแก่กาลเวลา และบุคคล
 ๗. ผู้ฟังแสดงท่าทีจะปฏิบัติคล้อยตามถึงแม้จะมีอุปสรรค
- การเกลี้ยกล่อมครั้งนี้ ก็จะสัมฤทธิ์ผลสมความปรารถนาของผู้เกลี้ยกล่อม

๑๐. บทผนวก

ครั้นมาถึงตอนนั้น ก็จะเห็นว่า ถ้าเราสามารถจะเกลี้ยกล่อมผู้บังคับบัญชา และผู้อยู่
ใต้บังคับบัญชา เป็นผลสำเร็จทุกครั้งแล้ว กิจการของเราก็จะเด่นขึ้น ๆ จึงใคร่ขอเชิญคำ
กล่าวเตือนของท่านปลัดบัญชาการก่อน คือ พลตรี คุณหลวงวิจิตรวาทการ ผู้ซึ่งได้รับ
การถือว่าเป็นผู้เกลี้ยกล่อมชั้นอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพ คือ.

“อันที่จริงเราอยากเห็นเราทำดี แต่ถ้าเด่นขึ้นทุกทีเขาหมั่นไส้
จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย ไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน”

นายแพทย์เสม พริ้งพวงแก้ว

บรรยายในการสัมมนาพัฒนานักบริหาร

Let's Activate Our English

ประวิณ สุจริตกุล M.A. (Oxon)

ตอนที่ 7

Lara Smith สอนภาษาอังกฤษให้ ขอบ แสงวิทย์ ต่อจากคราวก่อน.....

Lara : Shall we do the words left over from our last lesson first, Chob ?

ลารา : เรามาพูดถึงคำที่ค้างไว้จากบทเรียน
คราวที่แล้วก่อนก็แล้วกันนะ เอาไหม
ละ ขอบ ?

Chob : Yes, That's certainly a good idea.

ขอบ : เอาดี ดกลง ดีทีเดียวละ

Lara : So here we go. Is begin with, let's take 'alternate'. This word is sometimes confused with 'alternative' which means offering a choice between two, e.g. 'She claimed that the only alternative to giving her this section of land was to send her to the States.' The word 'alternate' in fact conveys the sense of "being arranged or coming one after the other by turns" or "every other or second" as e.g. "The alternate numbers in a consecutive series must be odd and even or even and odd."

ลารา : ถ้างั้นว่ากันไปเลยนะ เริ่มด้วยคำ
'alternate' คำนี้บางทีก็ใช้กันไขว้เขว
สับสนกับคำ 'alternative' ซึ่งหมาย
ความว่า เป็นหนทางหนึ่งให้เลือกเอา
ระหว่างสอง ตัวอย่างเช่น "เธออ้าง
ว่า ถ้าจะไม่ให้ที่แปลงนี้แก่เธอ ก็
ต้องส่งเธอไปสหรัฐ" อันที่จริงแล้ว
คำว่า 'alternate' นั้น มีความหมายไป
ในทาง "จัดไว้หรือเกิดขึ้นสลับเปลี่ยน
กันไปคนละที" หรือมีฉะนั้นก็ "หน่วย
เว้นหน่วย หรือหน่วยที่สอง" เช่น
"alternate numbers ในอนุกรมที่
เรียงกันไป ก็จะต้องเป็นเลขคี่เลขคู่
เลขคู่ หรือมีฉะนั้นก็ เลขคู่แล้วเลขคี่"

- Chob** : This sounds simple enough. But I have come across such expressions as "We were faced with three alternatives."
- Lara** : Well, strictly speaking, 'alternative' should only be used when there is a choice between two. So it would be better to say "We were faced with three choices."
- Chob** : 1 sec.
- Lara** : Are you sure you understood what I meant?
- Chob** : I'm quite sure, Lara.
- Lara** : We go on to the word 'amount', then the thing to remember about this one is that it should be used of uncountable things, not with countables. Thus you can correctly speak of "the amount of work," but instead of saying, e.g. "The amount of mistakes" one should say "the number of mistakes."
- Chob** : That word wasn't too bad.
- Chob** : ฟังดูก็ไม่ยากอะไรมากมายนัก แต่ผมเคยพบถ้อยคำสำนวนทำนองว่า "We were faced with three alternatives"
- ลารา** : เอ้อ... ถ้าพูดโดยถือหลักเคร่งครัดแล้วล่ะก็ ควรใช้คำ 'alternative' ในกรณีที่มีทางเลือกเอาทางหนึ่งระหว่างสองทางเท่านั้น เพราะฉะนั้น ถ้าจะใช้ถ้อยคำเสียใหม่ว่า "We were faced with three choices" ก็จะได้ซึ้งกว่าเดิม
- Chob** : พอดีจะเข้าใจละ
- ลารา** : แน่ใจหรือว่าคุณเข้าใจที่ฉันอธิบาย
- Chob** : แน่ใจซึ่งจะ ลารา
- ลารา** : งั้นเราก็พูดกันต่อไปถึงคำ 'amount' สิ่งที่จะต้องจำเกี่ยวกับคำนี้ ก็คือว่า จะต้องใช้กับสิ่งนับไม่ได้ อย่าไปใช้กับสิ่งนับได้ เหนื่อยเอง เราจึงใช้ว่า "the amount of work" ซึ่งถูกต้อง แต่แทนที่เราจะพูดว่า "the amount of mistakes" เราควรพูดเสียให้ถูกว่า "the number of mistakes"
- Chob** : คำเมื่อก่อนไม่สู้กระไรหรอก

Lara : Some words are easier than others. **ลารา** : เป็นธรรมดา บางคำก็ง่าย บางคำก็ยาก สำหรับคุณคงไม่เป็นไรหรอก ฉันเชื่อว่าไหว

You should be alright.

Chob : I hope so. **ชอบ** : ผมก็หวังว่าอย่างนั้นเหมือนกัน

Lara : Now, I've noticed students often confuse the word 'beside' with 'besides'. The former carries the meaning of 'alongside' whereas the later means "in addition to." Have you made mistakes in this connection, Chob?

ลารา : นี่ ฉันสังเกตเห็นนักศึกษาบางคนมักจะจำคำ 'beside' กับ 'besides' สับสนกัน คำแรกน่ะมันหมายถึง 'ใกล้ๆ' นะ ส่วนคำหลัง 'นอกจากนั้น' คุณเคยผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้างไหม ชอบ

Chob : No, I'm happy to say, Lara. **ชอบ** : ดีใจที่สามารถตอบคุณได้ว่า ยังไม่เคยเลยจ้ะ ลารา

Lara : Good! We now go on to our next word 'between' which foreign students sometimes use in place of 'among' or 'after'. The rule to remember is that when the number involved is two as, e.g. two people, then 'between' is used. Thus we say 'All this money will be shared between you and me.' But if the number is more than two the word 'among' takes its place.

ลารา : ดีมาก เอาละ เรามาถึงคำต่อไปซึ่งได้แก่ 'between' ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนต่างชาติใช้แทนคำว่า 'among' หรือ 'after' กันบ่อยทีเดียวละ, หลักเกณฑ์ที่จะต้องจำก็คือ ถ้าจำนวนที่เกี่ยวข้องเป็นสอง เป็นต้นว่า สองคน ละก็ใช้ 'between' เพราะฉะนั้น เราจึงพูดว่า 'เงินทั้งหมดนี้จะแบ่งกันระหว่างคุณกับฉันเท่านั้นเอง' แต่ถ้าจำนวนที่เกี่ยวข้องเกินกว่าสอง จะต้องใช้คำว่า 'among' แทน

- Chob** : Could you give an example of 'between' being misused in place of 'after' ?
- Lara** : Why, certainly ! I was going to do just that. How about this one for an example "The audience left the hall between each act." ? This is in fact impossible since there is only a single act mentioned.
- Chob** : I agree, Lara. It's simply absurd. I suppose the correct expression is "The audience left the hall between the acts."
- Lara** : Or.... there's another alternative.... and that is "The audience left the hall after each act."
- ชอบ** : ที่นี้ ลองช่วยยกตัวอย่างกรณีที่ใช้ 'between' ผิดไป คือเอาไปแทนที่ 'after' ได้ไหมจะ ?
- ลารา** : ได้สิ ฉันกำลังจะยกตัวอย่างให้ฟังอยู่แล้วทีเดียวละ เอาตัวอย่างนั้นเป็นไร "The audience left the hall between each act" ความจริงพูดอย่างนี้ เป็นไปไม่ได้หรอก เพราะว่ากล่าวถึงแต่เพียง act เดียวเท่านั้นเอง
- ชอบ** : จริงสินะ ลารา ผมเห็นด้วย ใช่มิได้จริงๆ เสียด้วย ที่ถูกต้องเหมือนจะต้องเป็น "The audience left the hall between the acts"
- ลารา** : หรือไม่ก็...เอ้อ...มีทางเลือกพูดได้อีกทางหนึ่ง คือ.... "The audience left the hall after each act."

ผู้ใดเชี่ยวชาญในวิชาชีพใดพึงเชื่อถือได้ในวิชาชีพนั้น

สุภาษิตกฤษฎา

กฎหมาย

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้
วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การ
เลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออก
จากราชการของข้าราชการตำรวจ
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ทวิ ผู้ได้รับประกาศนียบัตรจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสามปีหรือเทียบเท่าอีกสี่ปี และ ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรืออธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อาจคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจประเภทที่มียศชั้นสัญญาบัตรในอัตราเงินเดือนนายร้อยตำรวจตรี ชั้น ๑๕๐ บาท และให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน ๆ ละ ๓๐๐ บาท ได้”

มาตรา ๔ ผู้ได้รับประกาศนียบัตรจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจดังกล่าวในมาตรา ๑๒ ทวิ และได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจแล้ว ถ้าในบั้นปลายประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับอัตราเงินเดือน และเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนรวมแล้วไม่ถึง ๑,๐๕๐ บาท ก็ให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนเพิ่มขึ้น ซึ่งเมื่อรวมกับอัตราเงินเดือนแล้วไม่เกิน ๑,๐๕๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.ฎ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๑๓ มิ.ย. ๒๕๑๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๖๒ (พ.ศ. ๒๕๑๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๕๘ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

เทียบกับตำแหน่ง

เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา

ครูอำนวยการพัสดุ

เสมียนพนักงาน

พนักงานเภสัชกรรมจิตเวช

”

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
ครูอาชีวบำบัดตัว	ประจำแผนก	
พยาบาลสาธารณสุข	"	
นักจิตวิทยาตัว	"	
นักกายภาพบำบัดตัว	"	
นักจิตวิทยาหอ	หัวหน้าแผนก	
นายแพทย์โทผู้อำนวยการโรงพยาบาล	"	โรงพยาบาล ในฐานะหัวหน้าแผนก
อาจารย์ผู้ปกครองหอ	"	
พยาบาลเอก	หัวหน้ากอง	
นายแพทย์เอกผู้อำนวยการโรงพยาบาล	"	โรงพยาบาล ในฐานะหัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๐

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๔ วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๑๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๓๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่ง ซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานสถิติจัตวา	เสมียนพนักงาน	
ครูพลตรี	ประจำแผนก	
ครูดนตรีตรี	„	
ผู้ฝึกภาคปฏิบัติตรี	„	
พนักงานโสตทัศนศึกษาตรี	„	
พยาบาลสาธารณสุขตรี	„	
ครูพลโท	หัวหน้าแผนก	
ครูดนตรีโท	„	
ครูนาฏศิลป์โท	„	
ผู้ฝึกภาคปฏิบัติโท	„	
พนักงานโสตทัศนศึกษาโท	„	
พยาบาลสาธารณสุขโท	„	
ครูพลเอก	หัวหน้ากอง	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	„	
ผู้ฝึกภาคปฏิบัติเอก	„	
ผู้อำนวยการโรงเรียน	„	โรงเรียน ในฐานะหัวหน้ากอง
เลขานุการคณะ	„	
เลขานุการอธิการบดี	„	
อาจารย์ประจำพิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	

ให้ไว้ ๓ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๐

(ลงชื่อ) จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๔ วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๑๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๖๔ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗
ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้ารับราชการในกรมการบินพาณิชย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการบินพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม

ข้อ ๒ การจะให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้บรรจุในตำแหน่งใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. อนุมัติ

ข้อ ๓ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๒ โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ และขั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาช่างวิทยุ หรือวิชาการควบคุมจราจรทางอากาศ จากโรงเรียนการบินพลเรือน กรมการบินพาณิชย์ ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า สองปีต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญหรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๒ ขั้น ๖๐๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาอื่นที่ ก.พ. รับรองไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๒ ขั้น ๖๐๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) หรือ (๒) ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา ในกรมการบินพาณิชย์ และทำหน้าที่สื่อสาร ช่าง หรือควบคุมจราจรทางอากาศ แล้วแต่กรณี มาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ

ข้อ ๔ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือก หรือการคัดเลือก การสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการ หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๔๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป เว้นแต่การบรรจุตามข้อ ๓ (๓) ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือก ตามหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกที่ ก.พ. อนุมัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๐

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๖๔ วันที่ ๑๑ ก.ค. ๒๕๓๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๖๕ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗
ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ จาก
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๓๕ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๓ ส่วนราชการใดจะใช้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ บรรจุในตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. อนุมัติ

ข้อ ๔ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๓ โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในขั้น อันดับ และขั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ หรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๓ ขั้น ๖๕๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) ซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา ในตำแหน่งตามข้อ ๓ คิดค่างานมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีและขณะนั้นยังดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ

ข้อ ๕ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามข้อ ๔ (๑) ให้บรรจุจากผู้สอบคัดเลือกได้ เว้นแต่การบรรจุผู้ซึ่งมีสัญญาผูกมัดการเข้ารับราชการตามความต้องการของกระทรวงทบวงกรมใด จะบรรจุจากผู้ได้รับการคัดเลือกได้ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว

การสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการ หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป

ข้อ ๖ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามข้อ ๔ (๒) ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือกตามหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกที่ ก.พ. อนุมัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๐

(ลงชื่อ) จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๖๕ วันที่ ๑๑ ก.ค. ๒๕๑๐

ระเบียบ

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๖๖

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๐

เรื่อง การรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

เรียน (เวียน กระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๐ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ตามที่กระทรวงทบวงกรมบางแห่งไปทำความตกลงกับองค์การระหว่างประเทศ รับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศขึ้นในระหว่างประเทศไทย อันเป็นผลให้ผูกพันงบประมาณ โดยมีได้ทำความตกลงในเรื่องการเงินกับสำนักงบประมาณ ก่อนนั้น เป็นการมิชอบ จึงลงมติว่า ก่อนที่กระทรวงทบวงกรม จะทำความตกลงกับหน่วยงานหรือองค์การใด ๆ เพื่อรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศ อันเป็นการผูกพันงบประมาณแล้ว ขอให้ทำความตกลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายกับสำนักงบประมาณก่อน

จึงขอขึ้นมายาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี
(นายมนูญ บริสุทธี)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ความมาก

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๖๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๐

เรื่อง การแจ้งฐานะของศูนย์กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทยให้หน่วยราชการทราบ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีรายงานตามที่ได้รับจากสำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ ว่า ตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๖ บัญญัติให้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย มีอำนาจในการจัดตั้งและดำเนินงานศูนย์เป็นส่วนกลาง เพื่อกำหนดเกณฑ์คุณภาพของวัตถุ กรรมวิธีและอื่น ๆ ในทางหรือเกี่ยวกับทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับใช้เป็นส่วนรวมของชาตินั้น บัดนี้ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทยได้จัดตั้ง “ศูนย์กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทย” ขึ้นเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เพื่อดำเนินการตามอำนาจที่ได้รับมอบ และได้เริ่มกิจการมาเป็นลำดับ จนกระทั่งองค์การระหว่างประเทศเพื่อการมาตรฐานได้รับเข้าเป็นสมาชิกในฐานะตัวแทนประเทศไทย แต่เนื่องจากงานออกกำหนดรายการมาตรฐานในประเทศไทยก่อนที่จะมีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้น ปรากฏว่ามีการดำเนินงานอยู่บ้างแล้ว โดยกระทรวงทบวงกรมซึ่งมีหน้าที่ควบคุมกิจการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายมอบอำนาจให้ออกกำหนดรายการมาตรฐาน หรือเกณฑ์คุณภาพสำหรับใช้ในการควบคุมของตนขึ้นตามความจำเป็น เช่น กระทรวงเศรษฐกิจได้ออกกำหนดรายการมาตรฐานสินค้าขึ้นหลายเรื่อง เพื่อใช้ควบคุมผลผลิตการเกษตรที่ส่งเป็นสินค้าส่งออก การพลังงานแห่งชาติได้ออกกำหนดมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยทางไฟฟ้าใช้ควบคุมกิจการไฟฟ้าและกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ออกกำหนดรายการมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นแล้วเกี่ยวกับการตรวจสอบและออกประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพให้กับผู้ขอเหล่านั้น เป็นต้น แต่เมื่อสรุปแล้วก็ยังมิจึ้นรายการมาตรฐานที่ออกใช้น้อยมาก เพราะดำเนินงานอยู่ในวงจำกัด เมื่อสถาบันฯ ได้จัดตั้งศูนย์กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของชาติในกิจการเกี่ยวกับการออกกำหนดรายการมาตรฐานหรือเกณฑ์คุณภาพและกรรมวิธีต่าง ๆ ตามที่กฎหมายมอบอำนาจให้แล้ว จึงควรที่จะแจ้งให้ทุกหน่วยราชการและองค์การทราบฐานะและให้ความร่วมมือ ตลอดจนพยายามให้บริการของศูนย์ฯ ดังต่อไปนี้

๑. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย ได้ตั้งศูนย์กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทย เพื่อดำเนินกิจการเป็นศูนย์กลางของชาติในการออกกำหนดรายการมาตรฐานหรือเกณฑ์คุณภาพและกรรมวิธีต่าง ๆ ในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นแล้ว โดยมีที่ตั้งอยู่ในบริเวณสถาบันฯ ตำบลบางเขน พระนคร

๒. ศูนย์ฯ แห่งนี้จะได้พิจารณาออกกำหนดรายการมาตรฐานและกรรมวิธีต่าง ๆ ที่จำเป็นตามความต้องการของกระทรวงทบวงกรมตลอดจนวงการวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมเพื่อใช้กิจการมาตรฐานในประเทศไทย มีระบบที่ถูกต้องเป็นปกติสัมพันธ์กับนานาชาติ

๓. รายการมาตรฐานและกรรมวิธีที่กำหนดขึ้น จะเป็นมาตรฐานสำหรับผู้เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาให้ด้วยความสมัครใจโดยไม่มีการบังคับ เว้นแต่เมื่อหน่วยราชการที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมกิจการใดตามกฎหมายพิจารณาเห็นชอบในเรื่องใด และนำไปประกาศใช้ จึงจะมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

๔. ศูนย์ ฯ นี้ยินดีจะสนองความต้องการของหน่วยราชการและองค์การของรัฐที่ประสงค์จะให้ศูนย์ ฯ ดำเนินการออกกำหนดรายการหรือกรรมวิธีต่าง ๆ ให้ หรือในกรณีที่หน่วยราชการหรือองค์การใดยังคงประสงค์จะดำเนินการพิจารณาออกกำหนดรายการมาตรฐานหรือกรรมวิธีต่าง ๆ เพื่อใช้ในกิจการของตนเองอยู่ต่อไป ศูนย์ ฯ ก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ความสามารถเมื่อได้รับการร้องขอ

๕. เนื่องจากศูนย์ ฯ เป็นสมาชิกผู้แทนประเทศไทยในองค์การระหว่างประเทศ เพื่อการมาตรฐาน จึงได้รับสิทธิสำหรับการติดต่อและขอความช่วยเหลือใด ๆ จากทั้งองค์การและบรรดาประเทศสมาชิกขององค์การดังกล่าว และดำเนินการผ่านศูนย์ ฯ กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทย ก็จะได้รับความสะดวกเป็นอย่างดี

๖. ในการดำเนินงานของศูนย์ ฯ กำหนดรายการมาตรฐานแห่งประเทศไทยนั้น จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการและองค์การของรัฐที่เกี่ยวข้องอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านความรู้ของเจ้าหน้าที่และสถานทดลองทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม

ซึ่งคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

เรื่องนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๑. เนื่องจากหน่วยราชการต่าง ๆ หลายหน่วยได้ดำเนินงานเรื่องมาตรฐานมานานแล้ว และเนื่องจากงานมาตรฐานมีอยู่หลายสาขา มิใช่มีอยู่เฉพาะในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงเห็นว่าทางที่จะแจ้งให้หน่วยต่าง ๆ ทราบย่อมเป็นสิ่งที่จะได้ประโยชน์มาก

๒. ก่อนการตั้งสถาบันดังกล่าวขึ้น ได้มีการดำเนินการเรื่องมาตรฐานอยู่บ้างแล้ว โดยหน่วยราชการหลายหน่วย แต่เมื่อสรุปแล้วยังมีจำนวนรายการมาตรฐานที่ออกใช้น้อยมาก เพราะดำเนินงานอยู่ในวงจำกัดนั้น

งานมาตรฐานเป็นงานที่จำเป็นต้องใช้เวลาและความสุขุม เพื่อมิให้เกิดความเสียหายและความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กันในหมู่ผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ผลิต ผู้ใช้ และหน่วยราชการผู้ควบคุม ก่อนที่จะออกมาตรฐานใด ก็จะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นและจะต้องตระเตรียมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมที่รับมาตรฐานนั้น จำนวนมาตรฐานจึงอาจยังมีน้อยเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ขณะนี้หน่วยงานที่ได้ดำเนินงานเรื่องมาตรฐาน ก็ได้พัฒนาระบบงานด้านนี้ของตนขึ้นตามลำดับในอนาคตเมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนยิ่งขึ้น หน่วยราชการเหล่านี้ก็จะสามารถกำหนดมาตรฐานได้เร็วขึ้นตามตัวไปด้วย

อนึ่ง การดำเนินงานของหน่วยราชการอื่นในเรื่องมาตรฐานอยู่ในวงจำกัดนั้น จำกัดอยู่ภายในขอบเขตงานของตน ฉะนั้น จึงย่อมดำเนินการได้เป็นอย่างดี เพราะย่อมจะมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ เช่น กระทรวงสาธารณสุข ในเรื่องมาตรฐานอาหารและยา กระทรวงเศรษฐกิจ ในเรื่องมาตรฐานสินค้าขาออก การพลังงานแห่งชาติ ในเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า กรมทางหลวง ในเรื่องมาตรฐานวัสดุก่อสร้างทาง และกระทรวงอุตสาหกรรม ในเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งหน่วยราชการเหล่านี้ย่อมจะร่วมมือกับศูนย์ ฯ ให้เกิดผลได้

๓. เนื่องจากศูนย์ ฯ มิได้มีอำนาจหน้าที่แต่เพียงอย่างเดียวที่จะกำหนดรายการมาตรฐาน หลักการปฏิบัติระหว่างศูนย์ ฯ กับหน่วยราชการอื่นที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบ

ศูนย์ ฯ กับหน่วยราชการอื่นที่มีหน้าที่ประสานงานดำเนินการมิให้ซ้ำซ้อนกัน ทำความเข้าใจระหว่างกัน แบ่งแยกงานเพื่อประโยชน์ร่วมกัน ศูนย์ ฯ ดำเนินไปทางกำหนดมาตรฐานมูลฐานทั่ว ๆ ไปในทางวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี ตามความในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๐๖ หน่วยราชการอื่นดำเนินการ กำหนดมาตรฐานภายในขอบเขตของงานของตน ซึ่งมีความรู้ความชำนาญอยู่โดยเฉพาะมาตรฐานที่หน่วยราชการต่าง ๆ ได้กำหนดขึ้นแล้ว จะรับเอามาใช้เป็นมาตรฐานของศูนย์ฯ ก็ย่อมทำได้ หรือสิ่งใดที่ยังไม่มีมาตรฐาน หน่วยราชการอื่น จะใช้มาตรฐานที่ศูนย์ฯ กำหนดขึ้นได้ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ชี้แจงเสนอเพิ่มเติมเพื่อประกอบ การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยว่ากระทรวงอุตสาหกรรมไม่ขัดข้องที่จะแจ้งให้หน่วยราชการ และองค์การ ทราบฐานะ และให้ความร่วมมือตลอดจนพยายามให้บริการของศูนย์ฯ แต่ใคร่ขอให้เพิ่มเติมข้อความให้แจ้งชัด ดังนี้

(๑) ทั้งนี้ได้หมายความว่า ศูนย์ฯ จะมีอำนาจหน้าที่แต่ผู้เดียวที่จะกำหนดรายการมาตรฐาน หน่วย ราชการที่จำเป็นจะต้องกำหนดรายการมาตรฐานในการปฏิบัติงานของตน ก็มีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการได้

(๒) ศูนย์ฯ ควรร่วมมือกับหน่วยราชการที่ดำเนินการเรื่องมาตรฐาน และพิจารณาดำเนินการมิให้ ขัดข้องกับงานที่หน่วยราชการอื่นทำอยู่

ศูนย์ฯ ควรขอมาตรฐานที่หน่วยราชการต่าง ๆ ได้กำหนดขึ้นแล้ว มาศึกษา และหากเห็นสมควรจะ รับเอามาหรือดัดแปลงใช้เป็นมาตรฐานของศูนย์ฯ ก็ย่อมทำได้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๐ ลงมติให้แจ้งหน่วยราชการและองค์การ ต่าง ๆ เพื่อทราบฐานะของศูนย์ฯ และให้ความร่วมมือตลอดจนพยายามให้บริการของศูนย์ฯ ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรี เสนอ โดยให้ถือปฏิบัติตามหลักการที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอเพิ่มเติมนี้ด้วย

จึงขอขึ้นรับมาเพื่อทราบฐานะของศูนย์ฯ และให้ความร่วมมือตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(เกษมมณู บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ มิถุนายน ๒๕๑๐

เรื่อง การซื้อเครื่องพิมพ์ดีดใช้ราชการและการซื้อของโดยวิธีพิเศษ

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือที่ สว. ๐๔๐๓/ว. ๓๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๑๐

ตามที่ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับการซื้อเครื่องพิมพ์ดีดใช้ราชการ โดยให้มีการรวมกันซื้อในแต่ละกระทรวงในคราวเดียวกันเป็นจำนวนมากโดยวิธีประกวดราคา และให้สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อในนามกระทรวงแทนกรมต่าง ๆ ที่ได้รับงบประมาณจัดซื้อเครื่องพิมพ์ดีด ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้ถือปฏิบัติต่อไปได้ ความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอตามรายงานของกรมประชาสัมพันธ์ว่า ได้รับงบประมาณในปี ๒๕๑๐ เป็นค่าซื้อเครื่องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษแครส ๑ เครื่อง สำหรับใช้ในสำนักงานแถลงข่าวไทย กรุงวอชิงตัน จึงได้หารือว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรในการจัดซื้อเครื่องพิมพ์ดีดดังกล่าว ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มูลเหตุที่เสนอให้มีการซื้อเครื่องพิมพ์ดีดรวมกันระหว่างกรมต่าง ๆ ในกระทรวง โดยวิธีเรียกประกวดราคาในคราวเดียวกันนั้น ก็เพื่อให้ได้ราคาถูก แต่ไม่ได้มุ่งหมายถึงการซื้อเครื่องพิมพ์ดีดของส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ เพราะการซื้อเครื่องพิมพ์ดีดของส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศนั้น อาจซื้อได้ในราคาถูกกว่าที่ซื้อภายในประเทศและไม่ต้องเสียค่าขนส่ง จึงมิได้วางข้อบกพร่องไว้ แต่เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ควรวางข้อบกพร่องไว้ว่า สำหรับส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศที่จำเป็นต้องซื้อเครื่องพิมพ์ดีดใช้ราชการในประเทศนั้น ให้ดำเนินการจัดซื้อเองได้ และได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๐ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่เสนอ

จึงขอขึ้นรับมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี

(นายมนูญ บริสุทธี)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

หลักบริหารเบื้องต้น

โดย

ดร. อมร วิชาสัตรู

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ตอนที่ ๕ เทคนิคของการบริหารงานบางประการ

ในตอนนี้เป็นเรื่องของเทคนิคในการบริหารงานบางอย่าง ซึ่งเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดองค์การ ซึ่งได้นำลงแล้วในตอนก่อนอยู่บ้าง จึงขอนำมาอธิบายไว้ในตอนเพื่อให้สืบเนื่องกัน เทคนิคเหล่านี้ ก็คือ การแบ่งงาน การจัดสำนักงาน การปรับปรุงหน่วยงาน การใช้คณะกรรมการและการประชุม

๑. การแบ่งงาน (Division of Labor)

การแบ่งงานเป็นหัวใจของการบริหารในฐานะที่เป็นศาสตร์เพราะเป็นเหตุให้โลกในปัจจุบันนี้มีความเจริญทางวัตถุอย่างที่เราเห็นอยู่ คือ นับแต่ท่าน อตัม ลิมิท ได้เขียนไว้เมื่อ ๑๘๐ ปี มานี้ว่าท่านเห็นคนงานคนหนึ่งทำทั้งหมดได้ประมาณวันละ ๒๐ ตัว แต่เมื่อวิเคราะห์ดูว่าการทำทั้งหมดนั้นแบ่งเป็นขั้นตอนได้ประมาณ ๑๘๘ ตอน (เช่น ยัดลวดให้ตรง ตัดให้เป็นท่อนๆ ฯลฯ) และแบ่งงานให้คนงาน ๓๐ คน แล้วจะได้ทั้งหมดถึง ๔๘,๐๐๐ ตัว หรือเฉลี่ยคนละ ๔,๘๐๐ ตัว คือ มากกว่าเดิม ๒๔๐ เท่า ข้อสังเกตของท่านนี้ นักบริหารศาสตร์รุ่นหลังๆ ได้นำมาประกอบกับหลักการทำงาน โดยแบ่งขั้นตอนการทำงานแล้วพยายามศึกษาเวลาที่ใช้ในแต่ละขั้นและการเคลื่อนไหวของคนงานและเครื่องจักรให้เข้าจังหวะกัน (Time and Motion Study) แล้วฝ่ายจัดการจะสามารถวางแผนและจัดมอบหมายให้คนงานทำได้ผลงานมากขึ้น ทำให้หน่วยงานมีกำไรมากขึ้น และนำมาแบ่งเป็นค่าจ้างลูกจ้างได้มากขึ้นตามตัว (ถ้าหน่วยงานมีกำไรมากขึ้นแต่ไม่นำผล

ถ้าใครมาแบ่งปันให้คนงาน แล้วคนงานย่อมจะไม่ทำงานให้ได้ผลผลิตมากขึ้น เพราะเป็นการเหนื่อยเปล่า)

การแบ่งขั้นตอนของงานชิ้นหนึ่ง ๆ ให้เห็นชั้น ๆ ที่ง่ายที่สุดและมอบให้คนงานทำในชั้น ๆ นั้น ๆ จนชำนาญแล้วนำมาประกอบกันเป็นผลผลิตสำเร็จเป็นที่มาของการผลิตกรรมขนานใหญ่ (Mass production) ซึ่งทำให้โรงงานต่าง ๆ สามารถผลิตสินค้าได้ปริมาณมาก ทำให้ราคาถูกลง ทำให้ประชาชนทั่วโลกมีโอกาสได้ใช้สินค้าต่าง ๆ มากขึ้น

หลักการนี้ ที่จริงก็ไม่มีอะไร ยุ่งยากซับซ้อน มากนัก เพียงแต่ต้องอาศัยการค้นคว้าอย่างมีระเบียบแบบแผนเสียก่อนจึงจะทราบว่าจะงานอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นจะแบ่งเป็นกี่ขั้นตอน แบ่งให้แต่ละคนทำคนละกี่ตอน และแต่ละคนนั้นจะใช้เวลาเท่าใดและจะต้องเคลื่อนไหวร่างกายอย่างไรบ้าง โดยที่ลักษณะของงานแต่ละงานไม่เหมือนกัน ฉะนั้นจึงไม่อาจนำมากล่าวในที่นี้ได้มาก จะขอยกตัวอย่างเพื่อประกอบความคิดเห็นของท่านผู้อ่านได้เพียงเล็กน้อย เช่น ถ้าท่านจะต้องบริหารงานแบกหามสิ่งของท่านก็ควรศึกษาว่าคนงานของท่านมีร่างกายขนาดใด จะถือของน้ำหนักและรูปร่างอย่างไร จึงจะได้หลายเที่ยวหรือระยะไกลที่สุดโดยเหนื่อยน้อยที่สุด ถ้าท่านคุมคนขนดินก็ควรศึกษาว่า เครื่องมืออะไร ขนาดใด และควรเคลื่อนไหวตัวอย่างไรจึงจะขุดได้ดินมากที่สุดเหนื่อยน้อยที่สุด นักบริหารบางท่านเชื่อว่า ถ้าทำการศึกษารองเวลาและการเคลื่อนไหวอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วย่อมหาทางทำงานด้วยวิธีที่ดีที่สุดได้เสมอ

หลักง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องการแบ่งเวลาทำงานและการเคลื่อนไหวร่างกาย มีดังนี้

- (๑) มือทั้งสองข้างควรเริ่มจับงานและหมดการเคลื่อนไหวพร้อม ๆ กัน
- (๒) การเคลื่อนไหวมือทั้งสองข้างอย่างเรียบ ๆ และต่อเนื่องกันดีกว่าเคลื่อนไหวแบบซิกแซกหรือตรงไป แต่ต้องมีการเปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว
- (๓) การให้แสงสว่างที่เหมาะสมจะเพิ่มผลผลิต
- (๔) การวางเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ควรวางตัวให้แน่นนอน

หลักดังกล่าวนี้อาจจะนำมาทดลองใช้ได้กับงานเกือบทุกชนิด โดยเฉพาะงานใช้กำลังงานช่วง หรือแม้แต่ในงานในสำนักงาน

การศึกษาวិธีการบริหารแบบนี้ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) อันเป็นที่มาของวิชาบริหารทุกวันนี้

๒. การจัดสำนักงาน

การจัดสำนักงานอาจกล่าวได้ว่าเป็นการนำหลักการที่กล่าวข้างต้นมาใช้ในการบริหารงานภายในสำนักงานโดยตรง ทั้งนี้ก็เพราะโดยส่วนรวมแล้วก็มุ่งหวังที่จะจัดสำนักงานเพื่อให้งานต่างๆ ได้เคลื่อนไหวไปโดยสะดวกทุกขั้นตอน เสมือนหนึ่งน้ำไหลจึงเรียกว่า Work flow

การจัดแบ่งขั้นตอนภายในสำนักงานนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเพ่งเล็งจัดเพื่อให้เป็นไปตามแบบใดแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) การจัดให้บังเกิดความสะดวกแก่ผู้มารับบริการ (Clientele) เช่น ในการรับสมัครงาน การขายสินค้า การบริการประชาชนจำนวนมากต่าง ๆ

(๒) การจัดให้สอดคล้องกับกระบวนการบริหารงานในเรื่องนั้น ๆ (Process) เช่น การจัดห้องผ่าตัด ห้องแพทย์ การสอบสวนความต่าง ๆ

(๓) การจัดให้ถูกต้องกับหลักวิชาในเรื่องนั้น ๆ (Techniques) เช่น การจัดสำนักงานที่ติดตั้งเครื่องจักรกลต่าง ๆ หรืองานตามหน่วยวิทยาศาสตร์

(๔) การจัดให้เหมาะสมกับแหล่งเครื่องมือเครื่องใช้และข้อกำหนดอื่น (Resources and Limitations) เช่น ในสำนักงานที่ต้องใช้ของหนักเบาผสมกัน ส่วนที่ต้องใช้ของหนักๆ ควรอยู่ชั้นล่างหรือ เช่นการจัดร้านขายปลีก ต้องมีฝ่ายขายรองทางหน้าร้าน แต่ฝ่ายเก็บของรับของมาสต็อกไว้อยู่ทางด้านหลัง เป็นต้น

ที่กล่าวมาควรจะเพ่งเล็งจัดแบบใดแบบหนึ่งนั้น ก็เพื่อให้ผู้จัดได้ใช้วิจารณ์พิจารณาว่าหน่วยงานของตนนั้นควรจัดเพื่อรับใช้ผู้ใด มีกระบวนการในการทำงานหรือข้อจำกัดทางเทคนิคอย่างไรบ้าง เพื่อมิให้เกิดความสับสนแก่การมาติดต่อของลูกค้าหรือผู้รับบริการหรือในการมอบหมายงานภายในองค์การนั้น ตลอดจนการติดตามและการเก็บเรื่องของพนักงานในหน่วยงานนั้น แต่ถ้ามองผลอันสมควรว่าควรจัดหน่วยงานให้เป็นแบบผสมกันก็ได้ หากจะทำให้เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ

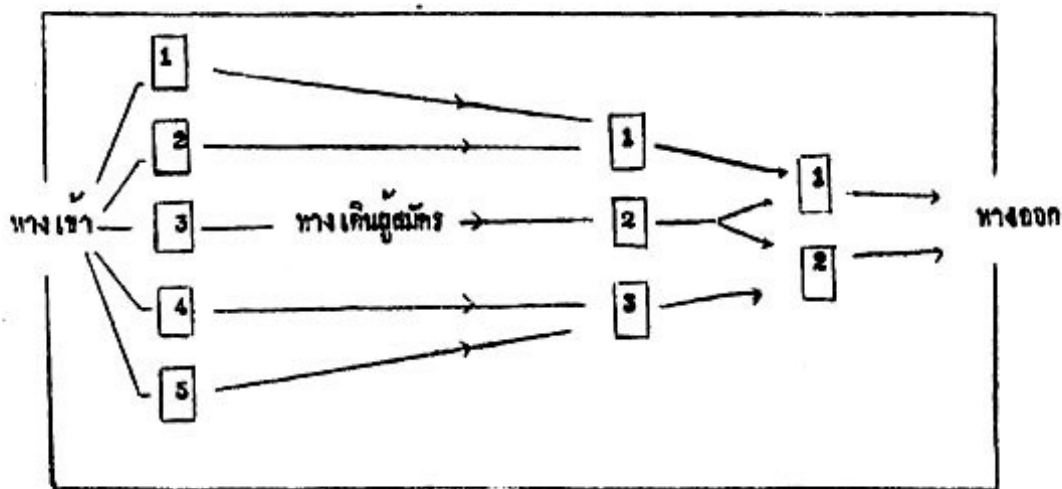
การจัดสำนักงานจึงมีได้หลายแบบหลายอย่าง แล้วแต่ความต้องการ ของสำนักงานนั้น ๆ ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างเพียง ๒ กรณี

ก. ตัวอย่างในการจัดสำนักงานเพื่อรับสมัครบุคคล มีปัจจัยที่ควรคำนึง ดังนี้

(๑) งานนี้จะมีผู้มาติดต่อมาก จึงควรจัดแบบให้ความสะดวกแก่ผู้มารับบริการให้มากที่สุด

(๒) งานนี้แบ่งขั้นตอนได้เป็น ๓ ขั้นตอน จึงควรนำหลักกระบวนการมาประกอบด้วย คือ ตอนที่ ๑ การยื่นใบสมัครให้เจ้าหน้าที่ตรวจดูความเรียบร้อยใช้เวลาคนละ ๓ นาที ตอนที่ ๒ เป็นการตรวจสอบคุณสมบัติและหลักฐานใช้เวลาคนละ ๕ นาที ส่วนตอนที่ ๓ เป็นตอนชำระค่าสมัครใช้เวลาคนละ ๑ นาที

(๓) เพื่อให้ผู้มาติดต่อจำนวนมากไม่สับสน ปนกันจึงควรจัดให้ผู้มาสมัคร เดินเรื่องเอง โดยเข้ามาทางหนึ่งและออกไปทางหนึ่งเมื่อจบกระบวนการแล้ว

ข. ตัวอย่างในการจัดห้องฉุกเฉิน มีปัจจัยที่ควรคำนึง ดังนี้

(๑) ให้คนไข้ได้เคลื่อนไหวได้โดยสะดวกไม่ปนเปกัน

(๒) เพื่อให้ประหยัดแรงงาน ของแพทย์ ผู้ช่วย และคนไข้

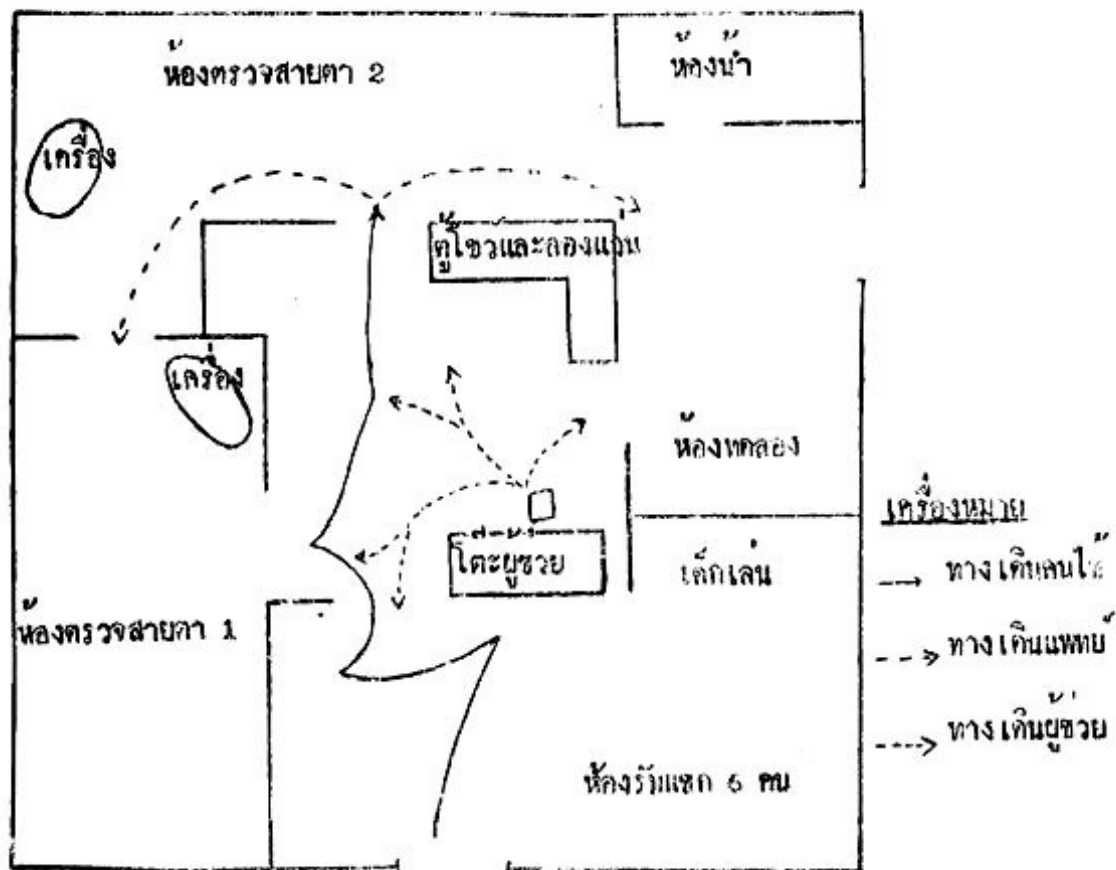
(๓) เพื่อความสะดวกสบายของคนไข้

(๔) เพื่อให้แพทย์สามารถทำงานได้โดยมีความมิดชิดพอสมควร

วิธีจัดห้อง

ขนาดของห้อง ๒๗ x ๓๐

รับคนไข้ ๓๐ - ๒๕ คน/วัน

๓. การควบคุมงาน

การทำงานทุกอย่างต้องมีการควบคุมการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ การปฏิบัติงานจึงจะเป็นไปด้วยดี โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

(๑) เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ (Responsibility)

(๒) เพื่อให้ตรวจตรากันได้ว่าใครผิดใครถูก เช็กกันได้ว่าขาดทุนหรือกำไรเท่าใด

(Accountability)

(๓) เป็นประโยชน์ต่อสายการบังคับบัญชา (Chain of Command)

การทำงานร่วมกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปจำเป็นต้องมีผู้ควบคุมหรือหัวหน้าคนหนึ่ง ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการบริหารอย่างหนึ่ง การตั้งหัวหน้าทำให้เกิดความรับผิดชอบ ผู้เป็นหัวหน้าจึงต้องมีความละเอียดเด็ดขาด ไม่แสดงความขลาด หรือลังเลให้ลูกน้องเห็น ส่วนขอบเขตของ

การบังคับบัญชาต้องแล้วแต่ลักษณะของงาน จำนวนคน ความยากง่ายของงาน ดังได้กล่าวแล้วในตอนก่อน แต่ที่ควรสังเกตว่าถ้ามีคนในบังคับบัญชามากก็ควรตั้งรองหัวหน้าไว้ด้วย หรือเมื่อหัวหน้าไม่อยู่ต้องตั้งบุคคลใดคนหนึ่งปฏิบัติงานแทนให้มีอำนาจหน้าที่เสมอตน ทั้งนี้ต้องยอมรับผลงานของผู้รับมอบหมายอำนาจนั้นด้วย มิฉะนั้นจะเกิดความสับสนในการทำงานและผู้ที่ทำการแทนจะไม่กล้าทำงานเด็ดขาดในครั้งต่อไป การควบคุมเป็นเรื่องยากแต่สำคัญ เพราะทำให้ทราบว่าการปฏิบัติงานสำเร็จด้วยดีหรือไม่ต้องคอยติดตามผลทุกขั้นตอน เมื่อเกิดความผิดพลาดจึงจะได้แก้ไขได้ทันที่

๔. การปรับปรุงหน่วยงาน

เมื่อเราตั้งหน่วยงานและดำเนินการไปแล้วต้องติดต่อปรับปรุงอยู่เสมอ การปรับปรุงนี้เรียกว่า Reorganization การจัดองค์การนั้นนักบริหารมีความคิดต่างกัน นักบริหารบางประเภทให้ความเห็นว่าควรปรับปรุงอยู่เสมอ ๆ คือทำเป็นครั้งคราว ส่วนอีกพวกหนึ่งเห็นว่าไม่จำเป็นต้องปรับปรุง ต่อเมื่อมีการเพิ่มหรือลดหน้าที่ของหน่วยงานหรือเปลี่ยนแปลงในวัตถุประสงค์ขององค์การ หรือเพื่อให้งานตรงกับหน้าที่หรือเมื่อหน้าที่ ของบางหน่วยเพิ่มขึ้นหรือลดลงเป็นเหตุให้บางหน่วยมีงานมาก บางหน่วยมีงานน้อย

ความคิด ๒ อย่างนี้เป็นความคิดที่ขัดแย้งกันทั้งคู่ ความคิดที่บอกว่าควรเปลี่ยนแปลงทุกระยะ เช่น ๓ หรือ ๕ ปี เป็นข้อดีถ้าสามารถทำได้ เพราะเหตุว่าถ้าเรานึกเสมอว่าการทำงานอีก ๕ ปีข้างหน้าจะต้องให้ได้ดียิ่งชกว่านี้ บุคคลทุกคนตั้งแต่ชั้นต่ำจนถึงชั้นหัวหน้าจะต้องคิดอ่านปรับปรุงแก้ไขงานอยู่เสมอ แม้ວ່ານที่ทํາວຢູ່ຈະດີຢູ່ແລ້ວກໍຕາມ หัวหน้าใหญ่จะต้องแสดงความสามารถในการเปลี่ยนแปลงซึ่งจะทำให้การทำงานและลูกน้องติดตามไปด้วย แต่เวลานี้ก็มีผลเสียคือ ทำให้สิ้นเปลือง เพราะเสียเวลาในการคิดเปลี่ยนแปลง เสียค่าวัสดุ ถึงอย่างนั้นก็มีปรากฏมีองค์การใหญ่ ๆ บางแห่งยังคงใช้วิธีนี้อยู่เพราะต้องการฝึกฝนให้พนักงานมีความคิดริเริ่มอยู่เสมอ ผลเสียอีกอย่างหนึ่งคือ การตั้งเวลาไว้ ๓ หรือ ๕ ปี อาจจะนานไปทำให้ไม่ทันต่อเหตุการณ์หากมีความจำเป็นเกิดจนกระทันหัน

ส่วนวิธีที่ ๒ เชื่อว่าถ้ามีงานเพิ่มหรือลดหรือเมื่อเปลี่ยนแปลงลักษณะของงานจึงจัดการปรับปรุงเสียคราวหนึ่ง มีข้อดีอยู่บ้าง เช่น ประหยัดเวลาในการคิดอ่านปรับปรุงเพราะไม่ต้องคิดล่วงหน้า

มีปัญหาเกิดขึ้นก็คิดเปลี่ยนกันเสียทีหนึ่ง ทำให้การทำงานของคนในองค์การดี เพราะมุ่งทำงานที่ตนทำอยู่อย่างเดียวไม่ต้องกังวลเรื่องการเปลี่ยนองค์การ ไม่ต้องห่วงสวัสดิภาพการทำงานของคนอื่นเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ชอบความแน่นอนกว่าความเปลี่ยนแปลง และวิธีนี้เปิดโอกาสให้คิดแก้ไขได้ทันทีเมื่อมีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้น

ข้อเสียของวิธีนี้ก็คือ การรอให้เหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนจึงคิดแก้ไข ไม่ใช่การทำงานที่ดีในการบริหารงาน นักบริหารที่ดีควรมีความสามารถทายเหตุการณ์อนาคตและวางแผนล่วงหน้าได้ และความคิดปรับปรุงอยู่เสมอทำให้คนฉลาดกว่าการนอนรอเหตุการณ์

เหตุที่ต้องปรับปรุงหน่วยงาน ก็คือ

(๑) หน่วยงานที่จะหวังความก้าวหน้าจะต้องปรับปรุงอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความรู้รักกันในตัวในหมู่ผู้ทำงานและในหมู่ลูกค้า ทำให้เกิดความรู้รักเข้มแข็งขึ้นมาและถ้าเกิดผลเสียก็จะได้รับแก้ไขเสีย ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานใหม่เสมอ ก้าวหน้าเสมอ

(๒) ในเมื่อความต้องการ ของตลาดหรือผู้รับบริการหรือความผันแปรทางการเมืองการบริหารเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงหน่วยงานเป็นสิ่งจำเป็นให้หน่วยงานได้มีโอกาสยอมรับในสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ หรือเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทันทั่วทั้ง

(๓) เหตุการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป หน่วยงานก็ต้องเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นด้วย ในการปรับปรุงเราจะทำได้ด้วยวิธีการหลายประการด้วยกัน เช่น

๑. ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อให้ศึกษาและเสนอแนะหาทางปรับปรุง

๒. ถ้าเป็นหน่วยงานใหญ่ ก็อาจมอบให้เป็นหน้าที่สำนักงานวางแผนเสนอวิธีที่จะปรับปรุง วิธีนี้จะได้ผลพลอยได้เพิ่มขึ้นอีก คือ การให้หน่วยงานวางแผนด้านนี้เสมอจะทำให้หน่วยงานอื่น ๆ ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานแผนของตนในเรื่องอื่น ๆ ด้วย ทั้งสำนักงานวางแผนก็จะศึกษางานได้ถูกต้องด้วย เช่น เมื่อเห็นว่าหน่วยงานใดควรยุบก็ต้องคิดหาที่ทำงานให้คนงานเก่าดีกว่าที่จะให้เขาออกก่อนมีอายุครบเกษียณเพราะจะต้องให้บำเหน็จบำนาญด้วย การยุบจึงต้องวางแผนไว้ล่วงหน้าเช่นเดียวกับการขยายงาน

๓. แทนที่เราจะตั้งคณะกรรมการหรือให้สำนักงานวางแผนทำหน้าที่ปรับปรุง เราอาจจ้างคนภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญมาแนะนำ เพราะการตั้งคณะกรรมการมาปรับปรุงอาจไม่ได้ผลคุ้มค่าในบางครั้ง การจ้างคนภายนอกบางทีช่วยให้เกิดความคิดใหม่ ๆ หลาย ๆ ความคิดที่หัวหน้าใหญ่อาจเลือกได้ตามใจชอบ วิธีนี้เป็นการข่มมือของบุคคลภายนอกมาทำงานและช่วยรับผิดชอบแทนเมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้น ทั้งหัวหน้าใหญ่ย่อมไม่เสียสิทธิที่จะปฏิเสธความผิดพลาดภายในองค์การของงานนั้นให้แก่ผู้อื่นได้หมด

๕. การใช้คณะกรรมการ

การบริหารนั้นถ้ามองในฐานะของนางงาน หมายความว่า การทำงานทุกอย่างภายในองค์การนั้นหัวหน้าใหญ่ย่อมไม่มีโอกาสทราบรายละเอียดทุกอย่างหรือมีความรู้มากพอที่จะรู้งานได้ทุกอย่าง นายที่จ้างต้องรู้จักควบคุมงาน แนะนำให้ผู้อื่นทำโดยไม่ต้องลงมือทำเองทุกอย่าง ทั้งยอมรับที่จะนำความรู้ความสามารถของผู้ร่วมงานและผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ให้มาทำงานของเราได้โดยที่เราเพียงแต่แนะนำชักจูงและส่งเสริม การชักจูงให้คนมาทำงานร่วมกันวิธีหนึ่งก็คือการใช้คณะกรรมการซึ่งมีผล ดังนี้

(๑) ทำให้ได้ใช้คนที่มีความคิดหลายทางด้วยกัน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมาหลายคนช่วยกันคิดปัญหาก็ง่ายขึ้น

(๒) ถึงแม้กรรมการบางคนจะให้ความคิดเห็นไม่ดีเท่าหัวหน้า แต่การที่เชิญกรรมการแล้วหัวหน้าได้เล่านโยบายและตกลงกันได้ก็เท่ากับเป็นแผนงานของคณะกรรมการ ทำให้กรรมการตลอดจนคนอื่น ๆ มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม เพราะเห็นว่าเป็นความต้องการหรือเป็นข้อตกลงของส่วนรวม

(๓) งานบางอย่างคน ๆ เดียวตัดสินใจไม่เหมาะ เพราะอาจกระทบกับฝ่ายอื่น เพราะฉะนั้น ถ้าทำในนามของคณะกรรมการ จะทำให้เกิดความเกรงใจและเป็นการแบ่งเบาความรับผิดชอบและเพื่อให้บุคคลอื่นเห็นว่าเป็นเรื่องของคนส่วนใหญ่ตนจำต้องปฏิบัติตาม

การตั้งกรรมการบางครั้งก็มีข้อบกพร่องเหมือนกัน เช่น การมีกรรมการมากมายหลายคนจนเกินไป ทำให้กรรมการแต่ละคนเสียเวลามาเข้าประชุมจนไม่มีเวลาทำงานของตน บาง

ครั้งการประชุมกรรมการต้องเสียเวลามากเพราะกรรมการหลายคนมีหลายความเห็น บางคนก็ชอบพูดนอกกรอบนอกทางวกวนไม่เข้าประเด็นทำให้เสียเวลา บางครั้งประธานก็จับประเด็นไม่ถูกหรือสรุปข้อคิดเห็นไม่ได้ครบถ้วน ทำให้เกิดความลำบากในเวลาจะนำไปปฏิบัติ นอกจากนี้การหวังจะให้คณะกรรมการช่วยรับผิดชอบเป็นการเปิดโอกาสให้นักบริหารบิดความรับผิดชอบไปให้กับคณะกรรมการได้ง่ายขึ้น อันมิใช่สิ่งที่พึงปรารถนาในการทำงาน

๖. การประชุม (Conference)

การประชุมในที่นี้ ไม่หมายถึงการประชุมของคณะกรรมการ แต่เป็นการประชุมบรรดาพนักงานเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ขององค์การ ซึ่งอาจจัดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือเป็นประจำ เช่น ประจำเดือน ประจำปี ก็ได้ การประชุมแบบนี้จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเป็นการประชุมโดยมีวัตถุประสงค์มิใช่เพราะอยากจะประชุมก็เรียกประชุมเสียคราวหนึ่ง การประชุมเช่นนี้ควรมีการเตรียมพร้อมสมควร วัตถุประสงค์ของการประชุม ได้แก่

- (๑) ชี้แจงนโยบายขององค์การ โดยเฉพาะที่เป็นของใหม่
- (๒) ชี้แจงแนวการปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลตามนโยบายนั้น
- (๓) เพื่อมอบหมายงานให้หน่วยใด หน่วยหนึ่ง ปฏิบัติ ซึ่งต้องข้อความเข้าใจถึงบุคคลในหน่วยนั้นและหน่วยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) เพื่อแก้ปัญหาข้อข้องใจที่อาจจะมีขึ้นภายในองค์การ
- (๕) แก้ปัญหาการหวาดระแวงของหน่วยงาน ซึ่งมักมีอยู่เสมอ □

“การทดสอบอันแท้จริงของอารยธรรมนั้น มิได้อยู่ที่จำนวนพลเมือง มิได้อยู่ที่ขนาดของหัวเมือง มิได้อยู่ที่พืชผล แต่อยู่ที่ลักษณะของคนซึ่งบ้านเมืองนั้นๆ ประดิษฐ์ขึ้นมา

แรล์ฟ วอลโด เอเมอร์สัน

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาไทย

โดย

นายบุญ อินทร์พรวร

เป็นเวลาหลายเดือนมาแล้ว, ที่ข้าพเจ้าได้ทราบว่า สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย จะใช้เครื่องหมายวรรคตอนใน “ข่าวสาร สวป.”. ข้าพเจ้าได้เกริ่นแก่เพื่อนฝูงในสถาบันแห่งนั้นว่า, ถ้า “ข่าวสาร สวป.” เริ่มใช้เครื่องหมายวรรคตอนเมื่อใดแล้ว ข้าพเจ้าจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาไทย เพื่อจะได้เป็นการสนับสนุนและเสนอให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในประโยชน์ของการใช้เครื่องหมายวรรคตอน.

บัดนี้ “ข่าวสาร สวป.” ฉบับที่ ๔ เดือนมกราคม ๒๕๓๐ ได้เริ่มใช้เครื่องหมายวรรคตอนแล้ว. ถ้าท่านมีข่าวสารฉบับนี้, ท่านจะสังเกตได้ว่า วารสารได้ใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เรียกว่า มหัพภาค (.) เท่านั้น.

ในระหว่างที่ข้าพเจ้าถือว่า “ข่าวสาร สวป.” จะใช้เครื่องหมายวรรคตอนอยู่นั้น, ข้าพเจ้าก็ได้สอบถามท่านทนต์ มิตรสหาย และเพื่อนร่วมงานด้วย. ข้าพเจ้าได้รับหนังสือภาษาไทยที่มีเครื่องหมายวรรคตอนหลายเล่ม. บางเล่มก็ให้เลย, บางเล่มก็ให้ยืม. หนังสือที่ได้รับนั้นส่วนมากเป็นพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. พระราชนิพนธ์ที่ให้ประโยชน์แก่ข้าพเจ้ามากที่สุดคือ เรื่อง “วิธีใหม่สำหรับใช้สระและหนังสือไทย” เพราะพระองค์ท่านได้ทรงอธิบายถึงประโยชน์ของเครื่องหมายวรรคตอนไว้อย่างชัดเจน. พระราชนิพนธ์เรื่องนี้พิมพ์ครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๖๐. ในเวลานั้นหาอ่านได้ยาก, แม้ใน พ.ศ. ๒๔๘๒ และ ๒๔๘๓ ตามลำดับ คณะกรรมการวรรณคดีและเจ้าภาพงานพระราชทานเพลิงศพ พระยาคุณนันทน์-

นิพนธ์พงศ์ จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้พิมพ์ขึ้นอีก โดยจ่ายรูปทำแม่พิมพ์ลายเส้นจากฝีพระหัตถ์.

นอกจากพระราชนิพนธ์นี้แล้ว ข้าพเจ้าได้ทราบว่า นาคะประทีป ใน พ.ศ. ๒๔๗๗ ก็ใช้เครื่องหมายวรรคตอนในหนังสือเรื่อง “สมญาภิธานรามเกียรติ์” และ “สารศิริราช” ซึ่งเป็นวารสารวิชาการของคณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล ได้ใช้เครื่องหมายวรรคตอน จุลภาค (,) และ มหัพภาค (.) แต่ พ.ศ. ๒๔๘๒ เฉพาะในบทบรรณาธิการ. ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๘๔ ก็ใช้ในเรื่องวิชาการทุกเรื่องด้วย. บรรณาธิการ “สารศิริราช” ให้เหตุผลของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนว่า “ช่วยให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น”.

ในตำรา “ไวยากรณ์ไทย - วากยสัมพันธ์”, ซึ่งพระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ) แต่งเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐, ได้ระบุไว้ว่า เครื่องหมายวรรคตอนนี้เป็น “ข้อสำคัญส่วนหนึ่งในการเรียงความซึ่งผู้ศึกษาภาษาไทยควรรู้”. ท่านได้นำเอาเครื่องหมายวรรคตอนโบราณและเครื่องหมายวรรคตอนปัจจุบันมาให้นักศึกษาทราบ. ท่านได้กล่าวไว้อีกว่า เครื่องหมายวรรคตอนปัจจุบันนั้น กระทรวงศึกษาธิการ^{๕๕} แต่งขึ้นตามแบบภาษาอังกฤษ. กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เมื่อไร? ก็ทราบได้จากพระราชนิพนธ์ความเรียงเรื่อง “วิธีใหม่สำหรับใช้สระและหนังสือไทย” ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า “เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว. เบี้ย มาลากุล ณ กรุงเทพฯ) ตั้งแต่ยังเป็นพระยาวิสุทธสุริยศักดิ์, อธิบดีกรมศึกษาธิการ, ได้คิดข้อขึ้นไว้เรียก, และได้แต่งคำอธิบายวิธีใช้เครื่องหมายวรรคตอนไว้โดยละเอียด, และได้พิมพ์เป็นแบบเรียนการแต่งหนังสือของกรมศึกษาธิการด้วยแล้ว.” ฉะนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า แบบเรียนเล่มนี้คงจะพิมพ์ขึ้นในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๔๕-๒๔๕๓.

เมื่อได้ความว่าเครื่องหมายวรรคตอนแบบปัจจุบัน^{๕๕} แต่งขึ้นตามรูปของภาษาอังกฤษ, ข้าพเจ้าก็คิดว่า ท่านเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดีคงจะได้พิจารณาละเอียดละออดีแล้วว่า เมื่อเครื่องหมายวรรคตอนมีความสำคัญเพียงไรในภาษาอังกฤษ ก็คงมีความสำคัญเช่นกันในภาษาไทย. อีกประการหนึ่ง ท่านจะต้องเข้าใจดีกว่าใครในเวลานั้น เพราะตามประวัติท่านเป็นนักเรียนภาษาไทยที่เยี่ยมคนหนึ่ง^{๕๖} ในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง; เมื่อท่านเป็นอัคร-

ราชทูตพิเศษประจำราชสำนักอังกฤษ ท่านก็ได้ตรวจตราสั่งหาแบบแผนทางการเล่าเรียนทุกทั้งทุกวิชาที่ควรจะให้แก่นักเรียนเล่าเรียน มาใช้เป็นประโยชน์ได้ในประเทศไทย; ท่านเคยไปดูงานการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเวลานั้นได้วางแผนการศึกษาของชาติเสร็จใหม่ ๆ.

ข้าพเจ้าได้ค้นหนังสือเอนไซโคลปีเดียบริเตนนิคาว่า หนังสือนั้นจะเขียนไว้อย่างไรบ้าง. ก็ได้ความว่า เรื่องเครื่องหมายวรรคตอนนั้นเป็นเรื่องใหม่ของประเทศอังกฤษเหมือนกัน. ข้าพเจ้าจึงถามฝรั่งเพื่อนร่วมงานว่า อังกฤษได้ใช้เครื่องหมายวรรคตอนจริงจังประมาณกี่ปีมาแล้ว. เขาก็บอกว่าประมาณ ๓๐๐ ปีมานี้เอง. สาเหตุก็เกิดจากการวิวัฒนาการในด้านสังคมและเศรษฐกิจในประเทศอังกฤษ ในคริสต์ศตวรรษที่ ๓๗ และ ๓๘. ชาวอังกฤษได้เห็นความสำคัญของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนว่า ประการที่หนึ่ง ช่วยให้เขียน ๆ ได้ง่าย สั้น และชัดเจน และประการที่สอง ช่วยให้ผู้อ่าน ๆ ได้สะดวก รวดเร็ว และเข้าใจง่าย. ชาวอังกฤษจึงเห็นว่า เครื่องหมายวรรคตอนเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของความจริงของผู้เขียน.

เพื่อนฝรั่งของข้าพเจ้าผู้นี้ยังเล่าต่อไปว่า ภาษาจีนสมัยก่อนคริสต์ศตวรรษที่ ๓๘ เป็นภาษาที่ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ชาวอังกฤษซึ่งเป็นนักแปลภาษาจีนที่มีชื่อ เช่น Mr. Arthur Waley ต้องใช้วิธีใส่เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาจีนเสียก่อนที่จะแปลเป็นภาษาอังกฤษ เพราะเกรงว่าคำแปลภาษาอังกฤษจะไม่ตรงกับเรื่องราวที่แท้จริงในต้นฉบับภาษาจีน. ในปัจจุบันหนังสือจีนก็ใช้เครื่องหมายวรรคตอนแล้ว. ข้าพเจ้าก็ได้เห็นเอกสารภาษาจีนใช้เครื่องหมายวรรคตอนแบบเดียวกับที่มีในภาษาอังกฤษ.

ชาวจีนเพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า จีนเริ่มใช้เครื่องหมายวรรคตอนในราว ค.ศ. ๑๘๒๐ (พ.ศ. ๒๔๖๒). ดร. ชูชิ, ซึ่งชาวจีนยกย่องว่าเป็นนักประวัติศาสตร์ นักปรัชญา และนักอักษรศาสตร์, เป็นผู้รื้อฟื้นเรื่องนี้ขึ้น. ท่านผู้นี้ชักชวนให้เพื่อนร่วมงาน มิตรสหาย ลูกศิษย์ และหนังสือพิมพ์ ร่วมมือกันใช้เครื่องหมายวรรคตอน. การชักชวนเรื่องนี้มีชื่อว่า Five—Four Movement. (Five ตรงกับเดือนที่ ๕ คือเดือนพฤษภาคม; Four ตรงกับวันที่ ๔.). การชักชวนนี้ต้องทำติดต่อกันเป็นเวลาถึง ๓๐ ปี จึงปรากฏว่า จีนในปัจจุบันใช้เครื่องหมาย

วรรคตอนอย่างแพร่หลาย. นอกจากนั้นแล้ว, ยังได้ความว่า หนังสือพิมพ์เป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมเรื่องนี้.

ข้าพเจ้าได้ถามเพื่อนชาวญี่ปุ่นบ้าง. ข้าพเจ้าก็ได้รับคำบอกเล่าว่า นับแต่ที่ประเทศญี่ปุ่นได้มีการวิวัฒนาการมาแต่สมัยจักรพรรดิเมจิ, ประมาณ ๓๐๐ ปีมาแล้วเอง, แบบเรียนชั้นประถมของเขานั้น มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามรูปภาษาอังกฤษเหมือนกัน. เด็กนักเรียนชั้นประถมจะต้องเห็นเครื่องหมายวรรคตอนก่อนจะได้เรียนไวยากรณ์เสียอีก. เดียวกันเครื่องหมายวรรคตอนเป็นปัจจัยสำคัญในภาษาญี่ปุ่นเช่นกัน.

ข้าพเจ้าได้ถามเพื่อนชาวเกาหลี. เขาก็เอาหนังสือราชการและสิ่งตีพิมพ์ให้ข้าพเจ้าดู ก็ปรากฏว่ามีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจุลภาคและมหัพภาคตามแบบภาษาอังกฤษ. เขาว่าเกาหลีใช้เครื่องหมายวรรคตอนมาร่วม ๕๐ ปีแล้ว.

ข้าพเจ้าได้ถามเพื่อนชาวอินเดียด้วย. เขาก็เล่าให้ฟังว่า อินเดียมีภาษาที่สำคัญ ๓๔ ภาษา และภาษาเหล่านั้นก็ใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามแบบภาษาอังกฤษ. เขาเข้าใจว่าคงจะใช้มานานมาแล้วประมาณกว่า ๓๐๐ ปี.

ภาษาไทยเราน่ายากมาก. ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนแล้ว ความยากจะมากขึ้นเมื่อกาลล่วงไป ๆ. ข้าพเจ้าขออัญเชิญพระราชนิพนธ์ความเรียงของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนพาะตอนที่เหมาะสมควรแก่เรื่องมาเล่าให้ท่านฟังดังต่อไปนี้ :—

“วิธีเขียนหนังสือไทยเรามาที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ที่จริงยังเป็นการลำบากอยู่มาก. จริงอยู่ คนไทยเราเองไม่มีใครรู้สึก, เพราะเป็นด้วยชินเท่านั้นเอง; แต่ชาวต่างประเทศที่เรียนหนังสือไทยมักจะรู้สึกว่ายากมาก. ลองพิจารณาดูว่าที่ยากเช่นนั้นเพราะเหตุใด, ก็พอได้เค้าอยู่บ้าง——”

“ลักษณะเขียนหนังสือ เราเขียนถ้อยคำติดกันไปหมดไม่เว้น วรรคคำทุก ๆ คำอย่างลักษณะเขียนหนังสือของชาวยุโรป, จึงทำให้เป็นที่ฉงนแก่ผู้ที่ไม่คุ้นชินชำนาญในเชิงการอ่านหนังสือไทย; ไม่ใช่แต่ชาวต่างประเทศ, ถึงแม้ว่าคนไทย ๆ เราเองก็รู้สึกลำบากอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน——”

“——เป็นเครื่องทำให้หนังสือไทยเราเป็นหนังสือที่เรียนและเขียนอ่านให้ถูกต้องได้ยากเกินไปกว่าที่ควร. หนังสือใดที่เรียนเขียนอ่านได้ยาก ย่อมจะเป็นของทำให้ผู้ใช้เสียเปรียบแก่ผู้หมกมุ่นใช้อย่างที่เรียนเขียนอ่านได้ง่าย ๆ.——”

“——ดังนี้ จึงควรพิจารณาว่า ถ้าจะแก้ไขวิธีเขียนหนังสือไทยเรา. ให้อนุโลมตามวิธีเขียนหนังสือของยุโรปอย่างมากที่สุดที่จะเป็นไปได้. จะมีข้อดัดขัดอย่างไรบ้าง?”

พระองค์ท่านได้พระราชทานคำแนะนำว่า ควรใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนภาษาไทย ตามแบบของกรมศึกษาธิการตั้งได้กล่าวแล้วข้างต้น.

ข้าพเจ้าได้คุยกับเพื่อนที่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ. เพื่อนผู้นั้นก็เล่าว่า เขาเป็นกรรมาธิการตรวจร่างรายงานการประชุมของสภา. เขาได้รับความลำบากมากที่คนพิมพ์ดีด ฝรั่งพิมพ์รายงานการประชุม พิมพ์ข้อความ เว้นช่องไฟ เว้นวรรคตอน ไม่ตรงตามต้นฉบับที่กรรมาธิการอนุมัติ. เรื่องเช่นนั้นทำให้เสียเวลาและใช้เวลาตรวจแก้ไขแล้วซ้ำอีก. เพื่อนข้าพเจ้าผู้นั้นก็เห็นพ้องด้วยว่า ถ้าใช้เครื่องหมายวรรคตอนแล้ว จะเป็นการป้องกันมิให้คนพิมพ์ดีด คนเรียงพิมพ์ ทำหน้าที่บกพร่อง. เมื่อเปรียบเทียบในภูมิของบุคคลชั้นกรรมาธิการสภาฯ กับเสมียนพนักงานพิมพ์ดีดและเรียงพิมพ์.

ในปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในยุคพัฒนา. ปัญหาสังคมเศรษฐกิจย่อมจะมีขึ้นอย่างทั้งประเทศอังกฤษประสบมาแล้ว. เมื่อการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนหนังสือเป็นปัจจัยของภาษาอังกฤษ ซึ่งในปัจจุบันแทบทุกชาติในโลกนี้ศึกษาเล่าเรียนกัน ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเราก็ควรจะได้พิจารณาได้ว่า เครื่องหมายวรรคตอนแบบภาษาอังกฤษนี้ เป็นเครื่องหมายวรรคตอนสากลแล้ว และควรจะรอฟันชนใช้ในภาษาไทยให้กว้างขวาง. ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอภาวนาว่า ถ้าทางราชการ สถาบันการศึกษา สมาคมอาชีพ และวงการหนังสือพิมพ์ รอฟันร่อนชน แม้ว่าจะใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางเครื่องหมาย, เช่น จุลภาค (,) และ มหัพภาค (.), ในหนังสือทุกเรื่องได้ ก็จะเป็นการยังผลคือทำให้คนทั่วไปใช้ตาม. จะเป็นการช่วยให้คนไทยที่ไม่รู้จักเขียนหนังสืออย่างผู้รู้จัก พ้นจากการ “เสียเปรียบ”. จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาสังคมเศรษฐกิจซึ่งไม่ควรจะเกิดขึ้นต่อไป □

ผู้เก็บตก

สิริ กวีสัน รวบรวม

กลับชาติ

บรรณาธิการ “คุณแต่งโคลงบทนเองหรือ”

กวีหน้าใหม่ “อ้อ อ้อ ผมแต่งของผมเอง”

บรรณาธิการ “ถ้าอย่างนั้นผมก็ขอคัดทำกับพระเทพโมลี ซึ่งกลับชาติมาแต่งโคลงบทนชาอภนหนึ่ง”

เก็บจากวงนิเวศโบสถ์ของสำนักงาน

แก้เผ็ด

ถ้าท่านอยากจะแก้เผ็ดเพื่อนของท่าน ก็จงทำให้กล้าหาญแล้วไปทำพินกับเขาว่า ท่านสามารถอยู่ได้น้ำได้เกินกว่า ๒ นาที เมื่อเขารับคำท้าแล้ว ให้ทำดังนี้โดยเคร่งครัด

๑. จัดให้เพื่อนอีกคนถือเค็มพันไว้
๒. เอาแก้วมาใบหนึ่ง ใส่น้ำพอควร แล้วถือไว้บนหัวของท่านเป็นเวลา

๒ นาทีเศษ

๓. พอถึง ๒ นาทีกับอีกนิดหนึ่งแล้ว รับวงหนี้อย่างไม่คิดชีวิต

๔. ถ้ายังมีชีวิตรอดอยู่ จึ่งค่อยกลับไปรับเค็มพันภายหลัง

น้อยหน้าเก็บมาฝาก

ของฝากจากวัด

ยศลาภหาบไปไม่ได้แน่

เวนเสียแต่ต้นทุนบุญกุศล

ทั้งสมบัติทั้งหลายให้ปวงชน

ร่างของตนเขาก็เอาไปเผาไฟ

วัดนอกเมืองชล

ชมรมจอ

เล้าจอ : คนเรานั้นมีความสำคัญทุกคน ถ้าแต่ละคนคิดแล้ว สังคมก็จะดี

ขงจอ : เคล็ดลับของการปกครองประเทศอยู่ที่การรู้จักเลือกผู้เล่านาบัดซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมแก่หน้าที่

ขุนจอ : รู้จักข้าศึกและรู้จักตัวเองด้วยแล้ว แม้จะรบสักร้อยครั้งก็ไม่แพ้

เม่งจอ : ผู้ใดรู้จักตัวเองดี ผู้นั้นรู้จักสวรรค์

โมจอ : ประเทศใดมีข้าราชการดีเป็นจำนวนมาก ประเทศนั้นก็มีรัฐบาลดี

ระบบการบริหารรัฐการด้วยเรดการ์ด

โดย

เจียน นิธิวิทย์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ต่อจากฉบับก่อน)

เมาเซตุงกับพรรคพวกมิใช่จะไม่รู้ แต่นิ่งเฉยเสีย เกือบ
ด้วยระยะนั้น รัฐบาลจีนโยนยาให้ “ความเหี้ยวหาญ” นำ
“ความแดง” เนื่องจากเศรษฐกิจเสื่อมโทรมที่ตามมาจากนโยบาย
“ก้าวหน้าแบบกระโดด” (Great Leap Forward) แม้เมาเซตุง
จะเคยเตือนไว้ในโอกาสต่างๆ ถึงการต่อสู้ระหว่างชนชั้นน้อยๆ ก็
ตาม

จากปลายปี ๑๙๖๒ ถึงปี ๑๙๖๕ เศรษฐกิจของจีนค่อยๆ กระเตื้องขึ้นเข้าสู่ระดับ ปี
๑๙๕๖ เมาเซตุงพอจะมีเวลาไป “นั่งอยู่บนยอดเขาเพื่อคิดถึงกัน” ฉะนั้น จึงในเดือนมกราคม
๑๙๖๕ ลูคังอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโฆษณาการได้รับเลือกให้เป็นคน “แหยมเสื่อออก
จากถ้ำ” โดยแต่งตั้งให้เป็น ร.ม.ต. ว่าการกระทรวงวัฒนธรรมอีกตำแหน่งหนึ่ง ในขณะเดียว
กัน รอง ร.ม.ต. ว่าการกระทรวงวัฒนธรรมถูกปลดออกจากตำแหน่ง ๓ คน ภาพยนตร์บางเรื่อง
ถูกกล่าวหาว่าเป็นพิษต่อสังคม และการศึกษาลัทธิสังคมนิยมที่รณรงค์กันอยู่ในดินชนบท ตั้งแต่ปี
๑๙๖๔ ก็ได้ขยายเข้าไปในสถาบันการศึกษาชั้นสูงในปี ๑๙๖๕ กระนั้นก็ยังไม่สร้างความพอใจ
ให้แก่เมาเซตุง เพราะ “เสื่อโครง” เช่น อู่หนัน เต็งดว้อ และเลี้ยวม่อซา ยังไม่ “ออกมา
จากถ้ำ” และยังคง “คำราม” โดยแสดงความคิดเห็นในลักษณะใช้เล่ห์คดไป ด้วยเหตุนี้ใน
เดือนกันยายน ๑๙๖๕ เมาเซตุงได้เรียกร้องให้วิพากษ์วิจารณ์ความคิดปฏิกิริยาของพวกอภิสิทธิ์
ชนชั้นกลาง (Bourgeoisie) ให้ถึงขนาด คือเหย้าให้ถึงกันถ้ำ

เหยาหวนหยวนดูเหมือนจะเป็นวีระบุรุษคนแรกที่เข้าไปเหยียดถึงกันถ้า โดยเขียนบทความวิพากษ์วิจารณ์อุ้งหนลงในหนังสือพิมพ์ ศูนย์วัฒนธรรมรายวัน (หวนฮุยเป้า) ฉบับวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๑๙๖๕ ที่ออกในกรุงซิงไห่ (เซี่ยงไฮ้) จากนั้นก็นักเขียนได้ตอบกันในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ อย่างครึกโครม แม้จะมีผู้โจมตีอุ้งหน กับพรรคพวกมาก แต่หนังสือพิมพ์ที่ออกในกรุงปักกิ่งเกือบทั้งหมด อยู่ภายใต้อิทธิพลของคนกลุ่มที่ไม่นิยมเมา เติ้งฉว๋ก เป็นบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ปักกิ่งรายวัน และรองเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ประจำเทศบาลนครปักกิ่ง อุ้งหนเป็นรองประธานพรรคและรองนายกรัฐมนตรี ส่วนหนังสือพิมพ์ประชาชนรายวัน (เหียนเหมินฮุยเป้า) ซึ่งควบคุมคิมหาชนทั่วทั้งประเทศ และ ธงแดง (หุงอิ) ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เน้นหนักไปในด้านอุดมการณ์นั้น ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการโจมตีพวกปัญญาชนกลุ่มนั้น มาจนกระทั่งกลางปี ๑๙๖๖ เลียงที่แข็งแกร่งในการรณรงค์ครั้งนั้นมาจากหนังสือพิมพ์ปากเสียงของทหาร เข้าใจกันว่าเมาเซตุงซาดอำนาจในการควบคุมหนังสือพิมพ์ จึงคงอาศัยอิทธิพลของหลินเปียวช่วยรณรงค์ต่อต้าน “ปัญญาชนหัวเหลม” เหล่านั้น หนังสือพิมพ์กองทัพปลดแอก (เจียฟงจุนฮุยเป้า) ศูนย์วัฒนธรรม (หวนฮุยเป้า) ในซิงไห่ทำหน้าที่เป็นแนวหน้าในการโจมตีปัญญาชนที่เขาเรียกว่า ถีอติ “อภิสัทชนชั้นกลาง” ครั้นถึงเดือนพฤษภาคม ๑๙๖๕ หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ จึงลงบทความตามการนำของหนังสือพิมพ์ของฝ่ายทหาร ทั้งนี้ เพราะมีการปลดและแต่งตั้งบรรณาธิการและเจ้าหน้าที่ในกระทรวงโฆษณาการหลายคน ดึงอิ ร.ม.ต. ว่าการกระทรวงโฆษณาการและรองผู้อำนวยการอีกหลายคนถูกปลด แม้ไม่มีการประกาศแต่งตั้งเป็นทางการ แต่เข้าใจว่า เบินบ้อต้า ทำหน้าที่แทน ลูมิง และเมิงเพียหยวน เลขาธิการพรรคคนที่ ๓ และรองเลขาธิการพรรคประจำมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่ และให้มีการปรับปรุงคณะกรรมการกลางพรรคประจำมหาวิทยาลัย เมีงเจิน นายกเทศมนตรีแห่งนครปักกิ่ง และเลขาธิการคนที่ ๓ แห่งเทศบาลนครปักกิ่ง ถูกปลดพร้อมกับพรรคพวก และคณะกรรมการกลางพรรค ประจำเทศบาลนครปักกิ่งก็มีการปรับปรุงตัวใหม่เช่นกัน หนังสือพิมพ์กองทัพปลดแอก อ้างคำพูดของเมาเซตุงว่า “คนที่ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคนที่หนึ่ง จะต้องรับผิดชอบพร้อมทั้งข้อผิดพลาดทั้งหมดเกี่ยวกับงานภายในคณะกรรมการของเขา ผู้ที่

ปฏิเสธกั๊ต ไม่กลั๊วรับฉิตชอบกั๊ต ไม่เบ็ดโอกาสให้คนอื่นพูดกั๊ต หรือทำตัวหนุญอยู่เบองหลังเลื้อ ไม่ให้แต่ด้องกั๊ต จะต้องล้มไป”^๔

เมื่อเมาเซตงสามารถรวบรวมลั้อมวลชนภายใต้การควบคุมทงหมดแล้ว ก็ให้มีการเรียกประชุมคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์ ครั้งที่ ๑๑ ในวันที่ ๑-๑๒ สิงหาคม ๑๙๖๖ คณะกรรมการกลางของพรรคซึ่งประกอบด้วยสมาชิกประจำ ๙๔ คน และสมาชิกสำรองอีก ๙๔ คน ได้มีมติให้ทำการปฏิวัติวัฒนธรรมออกมาในวันที่ ๑๒ ข้อความสำคัญในแถลงการณ์กล่าวว่า เนื้อหาสำคัญในการรณรงค์ คือขับไล่ผู้ที่ทำอำนาจอยู่ภายในพรรคที่ได้ “ก้าวซึนไปสู่หนทางแห่งลัทธิทุนนิยมแล้ว” แถลงการณ์ยังอ้างถึงการกระชับ “การนำของชนชั้นกรรมาชีพ และระบบสังคมนิยม บั้องกันพวกปฏิกริยาจากการยึดการเป็นผู้นำพรรคและรัฐ ซึ่งจะเป็นการเริ่มต้นแห่งการคัฉิพของระบบทุนนิยม”^๕

ผู้พิทักษ์แดง (Red Guards) “ผู้พิทักษ์แดง” ก่อตัวซึนจากเด็กหนุ่มสาวในโรงเรียนมัธยมและมหาวิทยาลัยในกรุงปักกิ่งก่อนที่ลั้น แต่ได้ขยายขอบวนการไปทัวงประเทศในภายหลัง พวกเขามีปลอกแขน “ทหารพิทักษ์แดง” (หุงห่วยจุน) เป็นเครื่องหมาย เมาเซตง หลินเบี้ยว และผู้นำสำคัญคนอื่น ๆ ได้ปรากฏตัวที่ “ประตูสรวงสวรรค์” (เทียนอันเหมิน) ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๑๙๖๖ เพื่อต้อนรับ “ผู้พิทักษ์แดง” หลายแสนคน ร่วมกับ “นักปฏิวัติซึนครูและนักเรียน” เดินขบวนให้ร้องอวยชัยให้ “ประชาชนเมามีอายุยืนหมื่นปี” (วันสุข) นั้นเป็นการปรากฏตัวของ “ผู้พิทักษ์แดง” ครั้งแรก และเท่ากับเป็นการประกาศแกโลกภายในและภายนอกว่า คนที่จะเป็นผู้สืบตำแหน่งแทนเมาเซตงผู้มีอายุ ๗๒ ที่พวกเขาเฝ้าดูกันมานานแล้วนั้นไม่ใช่ใครอื่น แต่เป็นหลินเบี้ยว (อายุ ๕๑) นายทหารรุ่นลายคราม ต้นตำรับกลยุทธที่ทำให้ศัตรูเกรงขามไปตามๆกัน นั่นเอง ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเมืองของจีนต้องพากันตงความหวังเพื่อจันทึมนโยบาย

๔. “The Story of the Purge,” China Report, vol. 2 no. 5 (August-September, 1966) p. 20

๕. A.S. Chang, “The Proletarian Cultural Revolution,” The China Mainland Press, vol. II no. 2 (September, 1966), p. 100.

หนุ่มฉลาดกว่าไปอีกช่วงอายุของหลินเปี้ยว (ที่จริงเมาเซตงอาจจะมีอายุยืนกว่าหลินเปี้ยวก็ได้ ใครจะรู้) ศึกษาข้อมูลเขียนของหลินเปี้ยวแล้ว ความนิยมขนาดและความเหี้ยมหาญของเขา ดูเหมือนจะไม่ด้อยกว่าเมาเซตงเลย เขาเป็นผู้กล่าวคำปราศรัยต้อนรับ “นักปฏิวัติ” และ “ผู้พิทักษ์แดง” แทนเมาเซตง และพรรคคอมมิวนิสต์ ส่วนโจวเอนไห่ล ผู้ไม่เคยอยู่กับฝ่ายแพ้กยังคงมีฐานะในอันดับสามตามเคย ประธานาธิบดีหลิวเซาฉี และเติ้งเสี่ยวผิงไปอยู่ท้ายๆ แถวของบรรดาผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์

โดยเจตนาที่จะทำลาย “อุดมการณ์โบราณ วัฒนธรรม ประเพณี และนิสัยเก่า” ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม “ผู้พิทักษ์แดง” แห่งกรุงปักกิ่งเริ่มออกอาละวาดตามท้องถนน เปลี่ยนป้ายชื่อร้าน ชื่อถนน ที่พวกเขาคิดกันว่า “เหือกเถาของอภิสัทธาชนชั้นกลาง” เอาตามอำเภอใจ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ เดือนเดียวกัน “ผู้พิทักษ์แดง” ได้ปรากฏตัวในกรุงซึ่งให้ กว่างตุง (กว๋างตุ้ง) ฮาร์บินและเมืองใหญ่ ๆ อื่น ๆ พวกเขาได้รับอำนาจที่จะเข้าไปตรวจบ้านใครก็ได้ ริมทรัพย์ใครก็ได้ ทุบตีใครตามท้องถนนก็ได้ กินอาหารใครก็ได้ฟรี บิดประกาศประณามใครก็ได้ แต่ถ้าประณามเมาเซตงกับหลินเปี้ยวก็ต้องดู “ผู้พิทักษ์แดง” ช่าง ๆ เสียให้ถนัดก่อน เพราะทุกคนได้รับเสรีภาพในการติกัน การปะทะกันอย่างยุ่งเหยิง จึงเป็นข่าวออกมาภายนอกทำให้ศัตรูของรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์พากันเฝ้าดูอย่างตั้งใจ คิดว่าจีนคงมีคักกลางเมือง และเมาเซตงคงไม่มีโอกาสตายตามธรรมชาติ (เพราะแก่) เป็นแน่

ผู้นำจีนคอมมิวนิสต์ใช้ให้พวกกันชน (Cadres) ไปชักชวนนักปฏิวัติเข้าไปเดินให้ร้อง “ประธานเมาอายุยืนหมื่นปี” เป็นละลอกๆ ละลอกด้วยกัน ครั้งที่ ๖ คือในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๑๙๖๖ นั้น หลินเปี้ยวคนเดียวเป็นคนกล่าวคำปราศรัย (ครั้งก่อนๆ โจวเอนไห่ลปราศรัยด้วย) หลินเปี้ยวเรียกขบวนการอันยุ่งเหยิงนั้นว่าเป็น “ประชาธิปไตยอันยิ่งใหญ่” ราวกับว่า เสรีภาพในการติกันเป็นประชาธิปไตยอันยิ่งใหญ่ฉนั้น แต่เราไม่รู้ว่านักกลยุทธ์เจ้าเล่ห์ผู้นั้นอะไรไว้ในใจหรือเปล่า อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งพอเห็นได้ชัดนั้นคือการเลือกตั้งผู้สืบทอดตำแหน่งแทนเมาเซตงนั้น พิจารณาตามระบบการปกครองของจีนปัจจุบันแล้ว ดูเหมือนจะไม่มีทางอื่นที่จะให้เป็นไป

อย่างราบรื่นกว่าเท่าที่เป็นไป การเลือกตั้งที่แท้จริงตามความหมายที่เราเข้าใจกันนั้นไม่มี ถ้าจะให้มีการเลือกตั้งกันในบรรดาชนชั้นหัวกะทิ ความแตกแยกกันถึงขนาดต้องใช้กำลังอาจเกิดขึ้น ทัศนคติคอมมิวนิสต์แม้ได้ทำลายประเพณีดั้งเดิมของจีนเกือบหมดสิ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ติดอยู่กับนิสัยดั้งเดิมของชาวจีนที่ทัศนคติคอมมิวนิสต์มิได้ทำให้หายความเข้มข้นไปเลย นั่นคือความนิยมยกย่องส่วนบุคคล ถ้าจีนได้รับความสำเร็จในด้านความเป็นมหาอำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจ ชื่อของ “ประธานเม่าเซตุง” ย่อมจะต้องติดอยู่กับป้ายแห่งความสำเร็จเหล่านั้น ทั้งจีนมิใช่ความดีหรือความชั่วของชาวจีน แต่ระบบการปกครองบางแบบของโลกได้ก่อขึ้นความนิยมเช่นนั้น ถ้าหากระบบการปกครองไม่มีมาตรการส่งเสริมหรือยับยั้งการกระทำของผู้มีอำนาจ แต่ปล่อยให้ผู้มีอำนาจจะเผด็จการก็ได้ ไม่เผด็จการก็ได้ ทำดีก็ได้ ทำชั่วก็ได้ ตามใจสบายแล้ว ความดีความชั่วในทัศนะของประชาชนที่มิต้องดูน้ำหนักนั้นย่อมติดตัวผู้นำอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

ในประเทศที่ประชาชนเลือกตั้งคนเข้าไปนั่งบนบัลลังก์ที่วางกฎเกณฑ์ของการนั่งให้เรียบร้อยไว้แล้ว ถ้าหากผู้เลือกได้เลือกคนอ่อนกว่าบัลลังก์หรือคนที่ไม่เหมาะกับบัลลังก์แล้ว เขาต้องโทษตัวเองมากกว่าไปโทษบัลลังก์สร้างไว้ไม่เหมาะหรือโทษคนอ่อนคนผอมเพราะกินอาหารไม่ถูกส่วน คนที่นั่งเก้าอี้กำลังสบายก็ไม่ว่าสักว่าตนเป็นผู้วิเศษเพราะตนมิได้สร้างบัลลังก์ขึ้นเอง แต่เม่าเซตุงสร้างบัลลังก์ขึ้นเอง และเขาคิดว่าบัลลังก์ของเขามีกาลที่สุด จะให้คนอื่นเลือกคนมานั่ง คนนั้นอาจอ่อนเกินไปหรือผอมเกินไปอันเป็นเหตุให้เขาอ้างเพื่อสร้างบัลลังก์ขึ้นใหม่ เขาเห็นหลินเปี้ยวเหมาะเจาะที่สุดกับบัลลังก์ของเขา แต่เนื่องจากจะจับหลินเปี้ยวขึ้นนั่งบัลลังก์ข้อ ๆ ก็เกรงจะไม่เข้าตำรา “แนวทางของมวลชน” ที่เขาประกาศอยู่เสมอ ฉะนั้นจึงขมพวก “ผู้พิทักษ์แดง” มาให้ร้องออกเสียงประชามติแบบประหลาดสักพักหนึ่ง ถ้าไม่กระทำเช่นนั้นแล้ว น่าจะเป็นไปได้อย่างมากว่า การปฏิวัติวัฒนธรรมครั้งนี้คงถูกขัดขวางด้วยสงครามกลางเมือง ทั้งนี้ เพราะมวลชนและทหารจะเกิดการสับสนอันเป็นผลของการโฆษณาจากฝ่ายไม่นิยมรัฐบาลในข้อที่ว่าใครเป็นผู้นำกันแน่ หลินเปี้ยวเป็นผู้นำในกองทัพ ซึ่งนั่นคือ “ปืน” ซึ่งเป็นที่มาของอำนาจในทางการเมืองตามทัศนะของเม่าเซตุง ปืนนั้นแหละเป็นหลักประกันในความสำเร็จของการปฏิวัติวัฒนธรรม

เมาเซดุงกับหลินเปียวบ้าเลือดหรือ

นักสังเกตการณ์บางคนตั้งต้นด้วยข้อสงสัยว่า

เมาเซดุงกับพรรคพวกวิกลจริตไป อยากเห็นเลือดก่อนตายอะไรในทำนองนั้น ความจริงเป็นการเริ่มต้นวิเคราะห์ที่ถูกต้อง แต่ยังไม่มีการให้คำตอบเป็นข้อสรุปที่น่าเลื่อมใสเลย ชาวที่ออกมาสู่โลกเสรีส่วนมากมาจากนักชาวยุโรปและเอเชีย นักชาวโซเวียต ซึ่งเป็นอริกับจีนอยู่ นอกจากนั้นนักชาวจีน ญี่ปุ่น ก็มักจะต้องการแก้แค้นกันบ่อยๆ ทางการเงินคอมมิวนิสต์เองก็ไม่เบ็ดเตล็ดว่า ผู้นำมีอะไรอยู่ในใจเป็นแผนการ จะทำไปเป็นขั้นๆ อย่างไร และอะไรที่โต้แย้งเกิดขึ้นแล้ว คำพูดที่ผ่านออกมาทางสื่อมวลชนก็คือ “คำโฆษณา” ซึ่งเมาเซดุงเองก็ยอมรับ แม้จะ บางแห่งก็ถูกขนานมา บางแห่งก็ไม่รายงาน แม้แต่สิ่งที่เปิดเผยก็ยังทำให้นักสังเกตการณ์ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประเทศจีนเข้าใจผิด เป็นต้นว่า วิทญ์ปักกิ่งกล่าวว่า ฝ่ายกบฏ (rebels) ได้รับชัยชนะในการต่อสู้กันในกรุงซังไห่ นักข่าวก็เหมาเอาว่าฝ่ายหลิวเซาฉีชนะแล้ว ที่จริงเมาเซดุงเรียกนักปฏิวัติภายใต้การนำของเขาว่าเป็นพวก “หัวกบฏ” อรรถาธิบายของพวกเขาว่ามีว่า ยึดอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองจากพวกคอมมิวนิสต์ที่บงการในหน่วยการผลิต หรือรัฐบาลท้องถิ่นในหน่วยนั้นๆ ดังนั้นเป็นต้น นักข่าวมองเห็นป้ายประกาศคนโน้นคนนี้ ก็เหมาเอาแล้วว่าคนโน้นคนนี้เป็นพวกของหลิวเซาฉี เติงเสี่ยวผิง มีการต่อสู้เพื่อชิงอำนาจกันยาวนานใหญ่ เป็นต้น ที่จริงเขาไม่มีความรู้พอจะตีความหมายสิ่งที่พวกเขาพบเห็นเลย บางคนเหมาเอาว่าทหารไม่จงรักภักดีต่อเมาเซดุงแล้ว เขาจึงต้องอาศัยมือของ “ผู้พิทักษ์แดง” หรือหลินเปียวได้ยกเอาเมาเซดุงเป็นหุ่นเชิดแล้ว หรือทหารปลดแอกประชาชน (มีอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐-๒,๕๐๐,๐๐๐ คน) แยกแยกกัน เมาเซดุงไม่กล้าใช้ทหารปราบปรามความไม่สงบอะไรในทำนองนี้ เป็นต้น

นำคิดว่าที่นักสังเกตการณ์สงสัยว่าเมาเซดุงวิกลจริตไปนั้น เมาเซดุงอาจจะหัวเราะว่าเขาสามารถทำอะไรให้ผู้สังเกตการณ์ทั้งหลาย (รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญบางคน) เป็นบ้าไปก็อาจเป็นได้ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ เมาเซดุงกับหลินเปียวยังคงครองอำนาจควบคุมสถานการณ์ได้อย่างค่อนข้างจะมั่นคง คงไม่มีใครที่คนที่ยังเชื่อว่าคนบ้าเก่งถึงเพียงนั้น แต่คนดีทำไมอยู่ดี ๆ ก็สร้างความยุ่งเหยิงขึ้นดังนั้น ข้อนั้นแหละที่บทความเรื่องนี้จะพยายามเสาะหาคำตอบ

(ยังมีต่อ)

บทบาทของนักวิชาการในประเทศไทย

โดย

อุทัย หิรัญโต

กองวิชาการ กรมการปกครอง

การเร่งรัดพัฒนาประเทศของประเทศที่ด้อยพัฒนาให้พัฒนา
ขึ้น^๕ กล่าวได้ว่ามีสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาใช้^๖ ประการ
คือ เงินกับวิชาการ โดยปกติเงินกับวิชาการที่รัฐบาลจะนำมาใช้ในการ
พัฒนา^๗ ก็ควรจะได้มาจากภายในประเทศ แต่กรณีของประเทศ
ที่ด้อยพัฒนา ย่อมไม่มีประเทศไหนที่สามารถจะทำได้ โดยมีต้อง
อาศัยความช่วยเหลือจากมิตรประเทศที่ร่ำรวยกว่า^๘ ทั้งนี้เพราะ
ทรัพยากรของชาติมีจำกัด และถ้าหากมีก็มีอาจนำมาใช้ให้เป็น
ประโยชน์ได้เต็มที่ ส่วนในด้านวิชาการก็ไม่ก้าวหน้าพอ เนื่องจาก
ประชากรของชาติขาดการศึกษาขั้น^๙ และไม่ค่อยตื่นตัวในการ
วิจัย วิทยาการความรู้ต่าง ๆ จึงมีอยู่ในวงแคบไม่กว้างขวาง การ
สร้างความรู้และวิชาการต่าง ๆ ขึ้นมานั้น จำเป็นต้องลงทุนลงแรง
ในการศึกษาขั้น^{๑๐}ระดับสูง ประเทศที่ไม่มี ความเจริญเป็นพื้นฐาน
รองรับอยู่แล้ว ย่อมยากที่จะสร้างความรู้และวิทยาการขึ้นมาใช้ได้
ปัญหาการขาดแคลนบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ หรือที่เรียกว่า
นักวิชาการ เป็นปัญหาใหญ่ อันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในบรรดา
ประเทศที่ด้อยพัฒนาทั้งหลาย

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบปัญหาการขาดแคลนนักวิชาการ เหตุที่เป็น
ดังนี้เพราะว่า การศึกษาระดับสูงของเรายังไม่ก้าวหน้าไปไกลนัก การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ส่วนสัมพันธ์ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ความจริงเรื่องการศึกษาประชาชน
ก็ค้นตัวกันเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้ว่าในระยะสิบปีที่ผ่านมา ปรากฏการณ์ด้านการศึกษาทุก
ระดับของไทย มีการตื่นตัวและทะยานขึ้นอย่างที่มีเคยมีมาก่อน ความจำเป็นในการแสวงหาความรู้
เพื่อประกอบอาชีพทุกแขนงบีบบังคับให้ทุกคนตื่นรนชวนช่วย มีฉะนั้นแล้วจะก้าวไม่ทันกับ
พัฒนาการของโลก ปัจจุบันเราจะเห็นได้แม้กระทั่งอาชีพเสริมด้วย รวมตลอดถึงการตัดเย็บ
เสื้อผ้า ก็ต้องเดินทางไปศึกษาต่างประเทศ การศึกษาภายในประเทศกลายเป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอ
เสียแล้ว สำหรับอาชีพอื่นๆ ก็แสดงให้เห็นว่าผู้จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยภายในประเทศ
จะมีเกียรติภูมิต่ำต้อยน้อยหน้าอยู่ไม่น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลที่ข้ามน้ำข้ามทะเลไปหาเรียน
มาจากเมืองนอก

การศึกษาหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพโดยทั่วไปนั้น กล่าวได้ว่ามีอยู่ ๒ ประเภท คือ
ศึกษาเพื่อประกอบอาชีพในตำแหน่งบริหารหรือตำแหน่งงานที่ต้องใช้วิชาเทคนิค กับศึกษาเพื่อ
ประกอบอาชีพในตำแหน่งเป็นผู้สอนตามสถาบันการศึกษา หรือตำแหน่งที่ต้องใช้ความรู้ทางวิชา
การ หรือที่เรียกว่านักวิชาการ ซึ่งในบทความนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงบทบาทของนักวิชาการว่ามีอยู่
อย่างไร โดยจะชี้ให้เห็นว่านักวิชาการในประเทศไทยมีฐานะเช่นไร อย่างไรก็ดี ผู้เขียนก็ใคร่
จะกล่าวถึงบทบาทอันเป็นสาระสำคัญเท่านั้น สำหรับบทบาทปลีกย่อยจะไม่หยิบยกมากล่าวถึง
ให้มากนัก

การศึกษาหาความรู้เพื่อเป็นครูอาจารย์หรือนักวิชาการอย่างแท้จริง หาได้ไม่มากนัก
เราจะพบเห็นเสมอว่าล้วนแต่มีครูอาจารย์ตามมหาวิทยาลัยโอนไปรับราชการตามกระทรวงทบวง
กรมต่างๆ มากกว่าที่จะมีบุคคลโอนหรือสมัครเข้ารับราชการในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ บางคน
ก็อาศัยมหาวิทยาลัยเป็นบันไดทองก้าวไปสู่ชั้นสูงทางการเมืองการ บริหาร เช่น ขอโอนมาเป็นอาจารย์
สักระยะหนึ่ง เพื่อรับทุนไปเรียนต่างประเทศ เมื่อกลับมาแล้วก็โอนไปเป็นนักบริหารดำรง
ตำแหน่งหัวหน้างานตามกระทรวงต่าง ๆ ตำแหน่งหน้าที่การงานในกระทรวงทบวงกรม เป็น
เครื่องดึงดูดให้ผู้มีความรู้จากมหาวิทยาลัยเปลี่ยนเข็มชีวิตไปสู่อาชีพแขนงใหม่เป็นอันมาก ทั้งนี้
เพราะว่าการเป็นครูอาจารย์หรือนักวิชาการนั้น อำนาจราชศักดิ์ ความเกื้อหนุนจากสังคมมีอยู่เพียง

เล็กน้อย และเป็นชีวิตที่จำเจ หากความก้าวหน้าร้ายรวยได้ยากหนักหนา นักวิชาการในประเทศไทยเป็นอันมากเป็นนักวิชาการสมัครเล่นชั่วคราวชั่วคราว หรือเป็นนักวิชาการที่ถูกบีบบังคับให้เป็น เช่น นักบริหารที่เอาดีไม่ได้เพราะหัวแข็ง เขียนหนังสือตำราด่าไม่ว่าใครต่อใคร จะถูกอับเปื้ติ ต้องกลายมาเป็นผู้สอนหนังสือ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ใช้ถ้อยคำวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของคนอื่นได้โดยไม่เป็นภัยมากนัก

เมื่อพูดถึงนักวิชาการแล้ว เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงมิได้ที่จะกล่าวถึงอาจารย์ในมหาวิทยาลัย กล่าวได้ว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีอยู่ ๒ ประเภท คือ อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษที่เชิญมาสอนเป็นครั้งคราว ปัญหาอาจารย์พิเศษนี้มีเรื่องที่น่าศึกษาอยู่มาก เพราะอาจารย์พิเศษเป็นนักวิชาการสมัครเล่นที่มีบทบาทอยู่ในวงการศึกษาไม่น้อย การที่ต้องเชิญบุคคลภายนอกมาสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนมากเป็นผู้มีความรู้ดี หรือไม่ก็ดำรงตำแหน่งสำคัญนั้น ก็เพราะว่าอาจารย์ประจำมีไม่พอ หรืออาจารย์ประจำยังมีวิชาไม่แก่กล้า แต่นายหลาเมียนด์แห่งมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด กล่าวว่า การที่เชิญบุคคลภายนอกมาสอนนั้น เพื่อเป็นเกียรติแก่สถาบัน ซึ่งเขามีความเห็นว่ามีข้อเสียมากกว่าข้อดี จากการที่อาจารย์ประจำไม่เพียงพอแล้ว อาจารย์ประจำก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนักบริหารมหาวิทยาลัยด้วย คือ มุ่งงานอื่นนอกเหนือไปจากงานด้านวิชาการ การที่เอาอาจารย์ไปดำรงตำแหน่งนักบริหารด้วยนี้ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์หรือก้าวหน้าในทางวิชาการขึ้น เราจะเห็นได้ว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีค่อยมีการเขียนตำรากันขึ้น เพราะไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า การเขียนตำราเป็นเล่ม ๆ นั้นเป็นงานหนักยิ่ง ถ้าไม่มีเวลาและแรงใจเพียงพอแล้วหาทำได้สำเร็จไม่

สำหรับอาจารย์พิเศษก็ไม่อาจทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับวิชาที่ตนสอนได้ เพราะงานประจำรัดตัวอยู่ อาจารย์พิเศษจึงสอนให้เสร็จ ๆ ไป แล้วกลับไปทำงานที่ออฟฟิศ ผลที่ได้มักจะมีกระพร่องกระแพร่งเต็มที ความจริงอาจารย์พิเศษนี้เป็นสิ่งจำเป็นไม่ว่ามหาวิทยาลัยไหน ๆ ก็มีทั้งนั้น เพราะผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาต่าง ๆ มิใช่จะมีแต่อาจารย์ประจำตามมหาวิทยาลัยเท่านั้น บุคคลในวงการอื่นก็มีเหมือนกัน บางทีบุคคลภายนอกจะเชี่ยวชาญมากกว่าอาจารย์เสียอีก หากเขาร่ำเรียนวิชานั้นมา และปฏิบัติงานนั้นอยู่ด้วย ฉะนั้น การเชิญอาจารย์พิเศษจึง

ควรพิจารณาหาผู้ที่ชำนาญในด้านนั้นจริง ๆ มิใช่สักแต่จะเชิญมาประดับเกียรติหรือหาทางเป็นลูกศิษย์ เพื่อจะหวังพึ่งใบบุญเมื่อจบการศึกษาในภายหน้าแต่เพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ ความคิดเห็นของสังคมไทยยังถือว่า นักวิชาการเก่งแต่ทางหนังสือ กอดแต่ตำรา ทำงานหาเงินไม่อยู่อีกมาก ผลงานของนักวิชาการที่ปรากฏออกมาจึงมักจะกลายเป็นเรื่องลมๆ แฉ้งๆ หากมีใครนำไปปฏิบัติหรือปรับปรุงงานไม่ ดังที่ได้ประสบพบเห็นมิได้ขาดว่า ผลการสัมมนาทางวิชาการที่จัดขึ้นส่วนมาก มิได้ส่งผลลัพธ์อันให้มีการปรับปรุงงานแต่อย่างใด ความจริงการสัมมนาทางวิชาการที่เคยจัดกันดาดดินนั้น เป็นการกระทำอย่างหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าฝ่ายวิชาการและฝ่ายปฏิบัติการได้ร่วมมือกันค้นคว้าหาข้อเท็จจริง อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์และข้อคิดในการปรับปรุงงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่จากประสบการณ์ของผู้เขียนพบว่าฝ่ายปฏิบัติการมักจะคอยตั้งหน้าตั้งตาแก้ไขข้อกล่าวหาหรือโต้แย้งหักล้างฝ่ายวิชาการอยู่รำไป มากกว่าที่จะยอมรับฟัง ปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้การสัมมนาแต่ละครั้งไม่บังเกิดประโยชน์เท่าที่ควร นอกจากจะเกิดตำราขึ้นเล่มหนึ่งสำหรับอ่านกันเล่นเท่านั้นเอง

อย่างไรก็ดี บัจจุบันบทบาทของนักวิชาการกำลังพุ่งตัวขึ้นจากฐานะเดิมเป็นอันมาก เรามีวารสารทางวิชาการระดับสูงเกิดขึ้นหลายสิบฉบับ ซึ่งเป็นเวทีให้นักวิชาการระบายความรู้ ความคิดเห็นออกมาให้เป็นประโยชน์แก่สังคม ความเจริญก้าวหน้าทางหนังสือเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนพลเมืองมีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนใคร่จะกล่าวอีกสักกึ่งหนึ่งว่า นักวิชาการหรือนักเขียนในเมืองไทยนี้มักจะมีจิตใจมึนค่อมกว้างขวาง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมีความเอนเอียงฝังใจอยู่มาก การเขียนหนังสือมีแนวโน้มไปสู่ตัวบุคคลมากกว่าหลักการ ดังจะเห็นได้ว่าหนังสือบางเล่มเกิดทุนบุคคลที่ตัวบุชชาเสียจนน่าละอาย ส่วนบุคคลที่ตนไม่ชอบใจก็ตำราดจนหาชั้นดีไม่ได้ นอกจากนี้ นักวิชาการบางฝ่ายยังเบียดเบียนตัวกันเองก็มี ซึ่งเป็นการสาวไส้ให้กาถิ่นอย่างหนึ่งของนักวิชาการไทย

รากฐานแห่งความเจริญทั้งปวงของมนุษย์ชาตินั้น เกิดขึ้นจากการใช้ความคิด ศึกษา ค้นคว้า ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น และสิ่งใดที่ไม่ดีก็ค้นคว้าประดิษฐ์ให้ดีขึ้น การใช้ความคิดจึงเป็นบ่อเกิดของความเจริญอย่างแท้จริง จากการใช้ความคิดของมนุษย์นั่นเอง

ทำให้วิทยาการสาขาคำอื่น ๆ เจริญงอกงามขึ้น อย่างไรก็ตาม สักแต่การใช้ความคิดโดยไม่มีระเบียบแบบแผน หรือไม่มีการถ่ายทอดความรู้ให้เป็นกิจลักษณะนั้น วิทยาการต่าง ๆ ก็ไม่สามารถก้าวหน้าได้ เพราะวิชาความรู้จะอยู่ที่บุคคลคน ๆ เดียว เมื่อบุคคลนั้นล้มหายตายจากไป วิชาความรู้ก็หมดสิ้นไปด้วย เพื่อที่จะสืบความรู้ให้ยั่งยืนและแผ่กว้าง ต่อมาจึงเกิดสถาบันการศึกษาขึ้น ซึ่งมีโรงเรียน มหาวิทยาลัย สำหรับส่งต่อดำทอด วิชาความรู้ต่าง ๆ จึงไม่สูญหาย ในบรรดาความรู้ของมนุษย์นั้น ถ้าจะแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ แล้วก็ได้ ๒ ประเภท คือ ความรู้ทางวิชาการบริสุทธิ์ (Pure knowledge) กับความรู้ทางปฏิบัติ (Practical knowledge) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความรู้ในหลักวิชาที่จัดเป็นระบบแล้ว กับความรู้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการแบ่งความรู้ออกเป็นประเภทดังนี้ จึงเกิดบุคคลที่เป็นนักวิชาการขึ้นประเภทหนึ่ง และบุคคลที่ปฏิบัติงานอีกประเภทหนึ่ง นักวิชาการนับว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ โดยอาศัยการศึกษา ค้นคว้าวิชานั้น ๆ อย่างแตกฉาน และมีหน้าที่เกี่ยวกับการสอน การอ่าน การวิจัย โดยตรง ส่วนผู้ปฏิบัติงานมีหน้าที่ปฏิบัติงานมีความชำนาญ การศึกษาค้นคว้าในหลักวิชา ไม่จำเป็นสำหรับพวกเขา นักวิชาการอย่างแท้จริงนั้นเขาอุทิศเวลาแทบทั้งหมดเพื่อการศึกษา ค้นคว้าด้วยความเป็นกลาง กล่าวคือ เขาเอาความเห็นส่วนตัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับการศึกษาให้น้อยที่สุด ในบางโอกาสเขาอาจให้คำแนะนำเพื่อการปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะก็ได้ แต่ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของเขานั้นคงอยู่บนรากฐานผลแห่งการศึกษาค้นคว้าอันมีหลักฐานอ้างอิงพอจะเชื่อถือได้

ในเมืองเรานั้นมีการพูดกันเสมอว่า นักวิชาการนี่ดีแต่พูด หากให้ทำก็ทำไม่ได้ เพราะไม่มีประสิทธิภาพ ความจริงที่นักวิชาการถูกกล่าวหาจนเป็นข้อครหาอยู่ทั่วไปนั้นก็ควรอยู่ เพราะนักวิชาการแยกการหาข้อเท็จจริงปัญหาต่าง ๆ ออกจากวิธีการแก้ปัญหา นักวิชาการถือว่า ความสำคัญขั้นมูลฐานอยู่ที่การหาปัญหาให้ได้โดยถูกต้อง ในอันที่จะได้กำหนดสมมติฐานและดำเนินการศึกษาวิจัยต่อไป นักวิชาการมิได้ถืออย่างง่ายง่ายว่า การพูดลอย ๆ ว่าจะแก้ไขจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ จะเป็นการแก้ปัญหาได้โดยถูกต้อง แต่การวิจัยค้นคว้านั้นเองก็ต้องใช้เงิน ใช้คน ใช้ความรู้พิเศษ ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องใช้เวลามากพอสมควร นักวิชาการจึงไม่พ้นข้อ

ครหาว่า ทำงานยืดขาดกอดแต่ดารา ไปไม่พ้น การบริหารงานนักปฏิบัติบางคนจึงไม่นิยมกระทำตามกระบวนการของนักวิชาการ เพราะเห็นว่าชักช้า คิดจะทำสิ่งใดหรือปรับปรุงอะไรก็ลงมือทำตามที่ตนเห็นว่าน่าจะดี ผลที่เกิดขึ้นจึงและทะเลาะ ดังที่พบเห็นกันอยู่ทั่วไป

ในต่างประเทศนั้น การแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้มองเห็นคุณค่าของนักวิชาการเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสตราจารย์ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญ เพราะบุคคลจำพวกนี้มักจะเป็นชนชั้นสมอง มีเวลาศึกษาค้นคว้าทางวิชาการอยู่ตลอดเวลา ในสหรัฐอเมริกาแต่ก่อนมักมีนโยบายไม่นำบุคคลเหล่านี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่การบริหารประเทศชาติ เพราะเข้าใจว่าพวกนี้รู้แต่ทฤษฎีทำงานไม่เป็น แต่ต่อมาภายหลังประธานาธิบดีโรสเวลต์ และต่อ ๆ มา ได้เรียกร้องให้ศาสตราจารย์ตามมหาวิทยาลัยมาร่วมในการเป็นผู้บริหารและเป็นที่ปรึกษามากขึ้น ทุกที นักบริหารชั้นยอดของอเมริกาเป็นจำนวนมากในปัจจุบันเป็นนักวิชาการที่เรื่องนามมาก่อนแทบทั้งสิ้น

สำหรับในประเทศไทยนั้นนักวิชาการยังอยู่ในฐานะที่ต่ำต้อยอยู่มาก และเชื่อกันว่าผู้ที่มีความรู้มากมายนั้นก็ควรจะมีอาชีพเป็นครูอาจารย์ตามมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะเข้ามามีบทบาททางการบริหาร ซึ่งความเข้าใจเช่นนั้นนับว่ายังไม่ถูกต้อง การที่สังคมไทยมองไม่เห็นความสำคัญของนักวิชาการ จึงเป็นผลให้การบริหารงานเป็นไปในทางขัดต่อหลักวิชาการอยู่มาก ดังที่เราพบเห็นอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการต่าง ๆ ที่เรานำมาจากต่างประเทศ หลักวิชาว่าไว้อย่างหนึ่ง แต่เราทำอีกอย่างหนึ่ง การแก้ไขปัญหาดัง ๆ เราก็มักจะใช้การปรึกษาหารือหรือประชุมกันสองสามครั้งแล้วก็สั่งแก้กันเลย โดยไม่มีการศึกษาวิจัย หาหลักฐาน ผลแห่งการแก้ไขจึงล้มเหลวกันมากต่อมาก อย่างไรก็ดี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐบาลได้ตั้งสภาวิจัยแห่งชาติขึ้น สภาวิจัยได้ผลิตผลงานออกมามาก แต่ก็แทบกล่าวได้ว่าผลงานของสภาวิจัยไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์เท่าที่ควร การวิจัยที่สำเร็จแล้ว และจะวิจัยต่อไปก็ดี จึงกลายเป็นว่าส่วนใหญ่มีประโยชน์ในการศึกษาเพื่อให้รู้ไว้ใช้ว่าใส่บาแบกหามเท่านั้น

การเร่งรัดพัฒนาประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้วิชาการทุกสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชาที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของบ้านเมือง การสร้างความรู้และ

ส่งเสริมให้มีการนำความรู้มาใช้ในการทำงานเป็นการกระทำที่ยาก ทั้งนี้ เพราะว่ามีปัจจัยหรืออิทธิพลหลายประการ เราจะเห็นว่าแม้แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางเกษตรศาสตร์ ส่วนมากก็มักจะเลือกประกอบอาชีพนี้กับอยู่กับโต๊ะมากกว่าจะไปเผยแพร่ความรู้ให้แก่ชาวไร่ ชาวนา ในชนบท หรือประกอบอาชีพเป็นกสิกรเสียเอง ในสังคมไทยนั้นยอมรับนับถือบุคคลที่มีอำนาจ ใครที่มีอำนาจปกครองบังคับบัญชาคน มีอำนาจควบคุมจับกุมคุมขัง มักจะมีคนปรารถนาขึ้นมาก สำหรับตำแหน่งงานที่ไม่มีอำนาจอะไรเลยนั้น ทุกคนก็รังเกียจ นอกจากคน ๆ นั้นจะมีน้ำใจรักงานนั้น ๆ จริง ๆ นักวิชาการก็เช่นกันไม่ค่อยจะมีใครชอบเป็น นอกจากจะเป็นนักวิชาการพร้อม ๆ กับตำแหน่งบริหาร เพราะนักวิชาการที่ไม่มีอำนาจปกครองบังคับบัญชาใครนั้น นอกจากพูดอะไรไม่มีคนฟังแล้ว ยังถูกครหาว่าดีแต่พูด ดีแต่เขียน นักวิชาการในเมืองไทยจึงมีปมด้อยและคับแค้นใจ การพูดการเขียนของเขาจึงมักจะรุนแรง แต่ถ้าพอดังให้เขาดำรงตำแหน่งปกครองบังคับบัญชาขึ้นมา การพูดการเขียนก็เปลี่ยนไป กลายเป็นคนไม่พูดไม่เขียนหนังสือเอาเสียเลยก็มี นับว่าเป็นเรื่องแปลกอยู่มาก

ก่อนจบบทความนี้ ผู้เขียนใคร่จะสรุปว่า บทบาทของนักวิชาการนั้นเราไม่ควรถือเป็นเรื่องลม ๆ แล้ง ๆ เพราะผลงานของเขาเกิดขึ้นด้วยความอดสาหัส วิริยะ ผู้บริหารงานสามารถนำไปประกอบปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม บุคคลจะมีความรู้มากมาเพียงใดก็ตาม หากไม่มีใครสนับสนุนก็ไม่สามารถเอาดีได้ ดังที่โคลงโลกนิติบทหนึ่งที่ว่า

แม้มีความรู้ดั่ง	สัพพัญญู
ผู้มีคนชู	หอนขึ้น
ทั่วแคว้นท่าเมืองตรู	ตราโลก
ทองบ่รองรับขึ้น	หอนแก้วมีศรี

ปัญหา: เบียบัตรภรรยาพลเรือน

ตอบโดย

สมิต เจริญกุล บุคลากรเอก กองระเบียบข้าราชการ
สายบัว พุ่มแดง เลขานุการ สำนักงาน ก.พ.
กาสัย อังคะวนิช วิทยากรโท กองระเบียบข้าราชการ
อุทัย รักราชการ หัวหน้าแผนกระเบียบ กองระเบียบข้าราชการ

สำนักงาน ก.พ.

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ตอบปัญหาระเบียบข้าราชการ-
พลเรือน โปรดส่งไปที่ “บรรณาธิการวารสารข้าราชการ” และ
ระบุด้วยว่าให้ตอบในวารสารข้าราชการหรือตอบส่วนตัวทางไปรษณีย์

ปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๕๓๑

ถาม ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) หมวด ๓ ข้อ ๖ วรรคสอง มีความว่า
ผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรเลื่อนเงินเดือนได้ แต่ได้ออกจากราชการหรือไปรับราชการทหาร
ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาเดิมจะสั่งเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่
ของเดือนแรกของผู้ที่ได้ออกไปหรือไม่ หมายความว่าอย่างไร

ตอบ หมายความว่าผู้บังคับบัญชาเดิมจะสั่งเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการผู้นั้นก็ได้ แม้
ว่าในวันออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือน ข้าราชการผู้นั้นได้ออกจากราชการ หรือไปรับราชการทหาร
แล้วก็ตาม ทั้งนี้ เพราะคำสั่งเลื่อนเงินเดือนมีผลตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม และโดยปกติการออก
คำสั่งเลื่อนเงินเดือนประจำปีมิได้ออกในต้นปี (วันที่ ๓ ตุลาคม) ตัวอย่าง เช่น นาย ก. ในรอบปี
ที่ล่วงมาแล้วมีความสมควรที่จะได้เลื่อนเงินเดือนประจำปี แต่นาย ก. ได้ลาออกเมื่อ
วันที่ ๒ ตุลาคม ซึ่งขณะนั้นคำสั่งเลื่อนเงินเดือนยังไม่ออก ฉะนั้น ถ้าหากคำสั่งเลื่อนเงินเดือน
ออกเมื่อไร ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนเงินเดือนให้นาย ก. ด้วยก็ได้ เพราะคำสั่งเลื่อนเงินเดือน
มีผลตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม แต่นาย ก. ได้ลาออกไปหลังจากวันนั้น (วันที่ ๒ ตุลาคม)

ตอบสมาชิกเลขที่ ๗๒๔

๑. นาย ก. ตำแหน่งเศรษฐกรตรี ลาไปศึกษาปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์ต่างประเทศและสำเร็จกลับมา กรมเจ้าสังกัดได้ขอให้ ก.พ. พิจารณาคณวุฒิและขออนุมัติส่วนเพื่อบรรจุผู้ได้รับปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์จากต่างประเทศที่นาย ก. ได้รับมา เพื่อบรรจุในตำแหน่งเศรษฐกรโท สมมติว่า ก.พ. ตีราคา ๓,๘๐๐ บาท และอนุมัติส่วน

นาย ข. ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ตรี ลาไปศึกษาปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์จากต่างประเทศสำเร็จกลับมา และกรมเจ้าสังกัดขอให้ ก.พ. ตีราคาและอนุมัติส่วนบรรจุในตำแหน่งวิทยากรโท ก.พ. ตีราคา ๓,๘๐๐ บาท และอนุมัติส่วนเช่นกัน

ทั้ง ๒ กรณีอยากทราบว่า

ถาม (ก) ทั้งนาย ก. และนาย ข. จะต้องสอบคัดเลือกในตำแหน่งใหม่หรือไม่ หรือว่าจะปรับวุฒิเลยก็เพียงพอ

ตอบ ถ้าในหนังสือตอบอนุมัติของ ก.พ. ระบุให้ดำเนินการคัดเลือก ทางกรมเจ้าสังกัดก็อาจดำเนินการบรรจุได้โดยไม่ต้องทำการสอบคัดเลือกก็ได้

ถาม (ข) ถ้าหากต้องสอบ นาย ก. และนาย ข. สอบได้แล้วจะต้องให้ทดลองปฏิบัติราชการในตำแหน่งใหม่หรือไม่ หรือจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้เลย

ตอบ การสอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ต้องบรรจุและแต่งตั้งเพื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ตามนัยมาตรา ๕๒ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. ถาม ก. ดำรงตำแหน่งประจำกอง ซึ่งตำแหน่งนี้กำลังขอเปลี่ยนเป็นตำแหน่งวิทยากรโทอยู่ แต่เรื่องยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของ ก.พ. และคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร ต่อมาอัตราของนาย ก. ว่างลง จะบรรจุนาย ข. ตำแหน่งวิทยากรตรีองเดียวกัน ซึ่งสอบเลื่อนขั้นในตำแหน่งประจำกองที่ว่างแทนนาย ก. ได้หรือไม่

ตอบ ถ้าผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งนาย ก. มาประจำกองตามมาตรา ๖๗ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ การที่มีอัตราเงินเดือนดังกล่าวว่างลงภายหลัง ก็ไม่อาจบรรจุหรือเลื่อนขั้นในอัตราเงินเดือนว่างได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๗๐

๑. ถาม ปัญหาต่างๆ ที่ตอบทางวารสารข้าราชการ จะยึดเป็นแนวปฏิบัติหรือใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้หรือไม่

ตอบ ถ้าปัญหาได้มีการตอบว่า ก.พ. หรือ ค.ร.ม. ได้พิจารณาลงมติไว้อย่างไร ก็ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้

๒. **ถาม** ข้าราชการไปให้การที่ศาลตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปราชการหรือไม่

ตอบ ถ้าหากการไปให้การที่ศาลเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องด้วยหน้าที่ราชการ หรือเพื่อผลประโยชน์ของทางราชการก็ถือว่าเป็นการไปราชการ เช่น ดำรงไปให้การเป็นพยานต่อศาล พนักงานดูเงินไปให้การที่ศาลในฐานะผู้ชำนาญการ หรือในกรณีที่ทางราชการเป็นโจทก์หรือจำเลย เป็นต้น แต่ถ้าหากการไปให้การที่ศาลเป็นเรื่องส่วนตัวของข้าราชการก็ไม่ถือว่าเป็นการไปราชการ

๓. **ถาม** ข้าราชการครูอุปสมบทในระหว่างปีค.เทอม หรือข้าราชการพลเรือนอุปสมบทในระหว่างพักร้อน ไม่ได้ลาตามระเบียบ จะเป็นเหตุห้ามไม่ให้ข้าราชการผู้นั้น ลาอุปสมบทตามระเบียบการลาอุปสมบทหรือไม่

ตอบ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการ พ.ศ. ๒๔๗๗ บัญญัติว่า “ข้าราชการที่ยังไม่ได้อุปสมบท จะลาอุปสมบทได้โดยได้รับเงินเดือนมีกำหนดไม่เกิน ๓๐ วัน...” คำว่า “ที่ยังไม่ได้อุปสมบท” หมายถึงยังไม่เคยลาอุปสมบท ฉะนั้น ผู้ที่อุปสมบทเองโดยยังไม่เคยลาอุปสมบทจึงควรมีสติขอลาอุปสมบทได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๔๒๐

๑. **ถาม** ข้าราชการพลเรือนที่ถูกฟ้องหรือถูกกล่าวหาในคดีอาญาที่มีใช้ความผิดชั้นลหุโทษ และอยู่ในระหว่างฟังผลการตัดสินชี้ขาดของศาลเป็นเวลาเกินกว่า ๓ ปีแล้ว

ก. จะขออนุญาตลาออกจากราชการได้หรือไม่

ข. เลื่อนขั้นเงินเดือนได้หรือไม่

ค. หากลาออกมิได้ และได้ขอลาป่วยเกินกว่า ๓๐ วันแล้วยังไม่สามารถจะไปปฏิบัติราชการได้ จะพิจารณาให้ลาออกเพื่อรอฟังผลคดีได้ไหม

ตอบ ก. มาตรา ๓๕ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๗ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดคดีอาญา ซึ่งมีใช้ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่กำหนดโทษชั้นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาต อนุญาตการลาออก

ข. กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ข้อ ๕ กำหนดว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้เลื่อนเงินเดือน ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกฟ้องในคดีอาญาก่อนมีคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือน ให้รอการเลื่อนเงินเดือนไว้ก่อน แต่ถ้าไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้ส่งเลื่อนเงินเดือนในขั้นนั้นได้ แต่ถ้าในระหว่างที่รอการเลื่อนเงินเดือนนั้น ทางราชการได้กั้นเงินสำหรับเลื่อนเงินเดือนไว้ให้ ถ้าไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกหรือไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้นำเงินนั้นมาเลื่อนเงินเดือน ในปีที่จะส่งเลื่อนได้ การเลื่อนเงินเดือนให้เท่ากับเงินที่กั้นไว้ให้ ถ้าไม่เกินปีละหนึ่งขั้น ไม่ถือว่าเป็นการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษตามความในข้อ ๓๓ แห่งกฎ ก.พ. นี้

ซึ่งหมายความว่า ผู้สมควรได้เลื่อนเงินเดือน แต่อยู่ในระหว่างถูกฟ้องคดีอาญา ต้องรอการเลื่อนเงินเดือนไว้ก่อน ถ้าหากไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้ส่งเลื่อนเงินเดือนในขั้นนั้นได้ และส่งเลื่อนย้อนหลังไปถึงเดือนแรกของขั้นนั้นได้ แต่ไม่ใช่เลื่อนย้อนข้ามปีส่งในปีใดก็ได้เลื่อนได้ในเฉพาะขั้นนั้น แต่อาจเลื่อนหลายขั้นเท่ากับเงินไว้ได้ โดยไม่ถือว่าเป็นกรณีพิเศษ ไม่ต้องอ้างหลักเกณฑ์สำหรับกรณีพิเศษ

ค. ถ้าประสงค์จะลาป่วยเกินกว่า ๓๐ วัน ต้องได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ส่วนการส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ไม่จำเป็นต้องมีการนับวันลาป่วย เพียงแต่ถ้าผู้บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัด เห็นว่ามีมลทินหรือมัวหมอง จะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างการพิจารณาของศาล หรือระหว่างการสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนได้

๒. ถาม ข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติราชการมาครบ ๓ ปี และอยู่ในหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ข้อ ๕ จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนในกรณีปกติปีหนึ่งไม่เกิน ๓ ขั้นนั้น จะไม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้หรือไม่

ตอบ การพิจารณาเลื่อนขั้นและอันดับเงินเดือนข้าราชการ นอกจากต้องคำนึงถึงความอดุสาหะ ความสามารถ และการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งของผู้นั้น (ทั้งนี้ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน) แล้วยังต้องคำนึงถึงวงเงินงบประมาณ ประเภทเงินเดือนที่ได้รับด้วย คือแม้จะควรเลื่อนถ้าไม่มีอัตรา หรือเงินปรับปรุงเงินเดือนก็เลื่อนไม่ได้ □

ปัญหาศาลสั่ง

ตอบโดย

วิเชียร ไม้เวียง ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ

สนิท เกษะศิริ เลขานุการกรม

เฉลิมชัย วสันนท์ นิติกรเอก

วินัย บุญโสภณ หัวหน้าแผนก ๘ กองเงินเดือน

กรมบัญชีกลาง

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ตอบปัญหาดัง โปรดส่งไปให้

“บรรณาธิการวารสารข้าราชการ” และระบุด้วยว่าให้ตอบใน
วารสารข้าราชการหรือตอบส่วนตัวทางไปรษณีย์

ปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๑๑

ถาม ขอทราบแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พุทธศักราช ๒๕๐๔ ในบางกรณี คือ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งพัสดุเรือนจำส่วนภูมิภาคอยู่แล้ว ต่อมาทางราชการได้มีคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่น โดยให้ไปรักษาราชการในตำแหน่งผู้ช่วยพัสดุเรือนจำส่วนภูมิภาคอีกจังหวัดหนึ่ง และให้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งพัสดุเรือนจำที่ดำรงตำแหน่งอยู่ไปตามเดิม ในกรณีดังกล่าวนี้ เกิดมีปัญหาในการขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตาม พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้นในบางแห่งในระหว่างคลั่งจังหวัดกับผู้ที่มีหน้าที่เบิกจ่าย มีความเห็นไม่ตรงกัน จึงขอทราบว่

๑. คำว่า “รักษาราชการในตำแหน่ง” มีความหมายตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ เช่นเดียวกับคำว่า “ผู้ไปช่วยราชการ หรือรักษาราชการแทน” หรือไม่เพียงใด

๒. การที่ได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่ง “รักษาราชการในตำแหน่ง” ดังกล่าวข้างต้น และในระหว่างที่ยังรักษาราชการในตำแหน่งอยู่นั้น การขอเบิกค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกา จะขอเบิกได้อย่างไร และเพียงใด ก็จะขอเบิก

ก. ค่าใช้จ่ายในการขนย้ายครอบครัว หรือ

ข. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่ายานพาหนะเฉพาะตัวตามสิทธิ

ตอบ การที่ทางราชการสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการในตำแหน่งเป็นการสั่งให้ทำหน้าที่สำหรับตำแหน่งนั้นเป็นการชั่วคราวตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น ผู้ได้รับการแต่งตั้งก็มีฐานะเช่นเดียวกับผู้ที่ถูกสั่งให้ไปช่วยราชการ หรือให้ไปทำการแทน ตามนัยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ คงเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะได้เฉพาะตัวตามสิทธิเท่านั้น

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๘๘๑

๑. ถาม ผมได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งป่าไม้อำเภอดำเนินสะดวก โดยคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เป็นสถานที่ที่จะเดินทางไปมาระหว่างอำเภอดำเนินสะดวกกับที่พักอำเภอเมืองราชบุรีไม่สะดวก ได้เขียนรายงานขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงตามความในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๓๔ แต่คลังจังหวัดขัดข้อง โดยอ้างว่าระเบียบนี้ได้ยกเลิกแล้ว แต่ก็ไม่ได้อ้างระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดให้ทราบ ได้พยายามค้นหาระเบียบในเรื่องนี้มาดู แต่ก็ไม่พบ จึงใคร่เรียนถามว่า ในกรณีเช่นนั้น ผมจะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเช่าบ้าน ได้หรือไม่ เพราะไม่มีบ้านพักของทางราชการ

ตอบ เกี่ยวกับค่าเบี้ยเลี้ยงกรณีไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทน ถ้าข้อเท็จจริงเป็นไปตามมาตรา ๓๔ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ก็ย่อมเบิกได้

ระเบียบจะยกเลิกหรือไม่ยกเลิกก็ต้องเป็นไปตาม พ.ร.ฎ. เพราะสูงกว่า

๒. ถาม ลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งรับค่าจ้างจากเงินงบประมาณประเภทค่าจ้างชั่วคราวเป็นรายเดือน จะมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง, ค่าพาหนะ, ค่ารักษาพยาบาล, ค่าเล่าเรียนบุตร เหมือนลูกจ้างประจำหรือไม่

ตอบ ลูกจ้างชั่วคราวเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าพาหนะตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ แต่จะเบิกค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียนบุตรไม่ได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๒๔

ถาม ผมเข้ารับราชการเป็นข้าราชการธุรการสามัญตำแหน่งเสมียน ศาลจังหวัดหลังสวน ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๑๖ จะครบเกษียณในวันสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๓๐ ขณะนี้ได้รับเงินเดือนละ ๘๐๐ บาท ผมขอทราบว่าผมมีเวลาราชการปกติเท่าใด เวลาราชการทวิคูณเท่าใด (ในระหว่างประกาศใช้กฎอัยการศึกมีวันลา ๓๒ วัน) และจะได้รับเงินบำนาญเดือนละเท่าใด

ตอบ

เวลาราชการปกติ	๒๕ ปี	๔ เดือน
เวลาทวิคูณ	๗ ปี	๓๔ วัน
รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น	๓๓ ปี	๔ เดือนเศษ
จะได้รับบำนาญเดือนละ	๕๕๘ บาท	

ตอบคุณศิริ ดวงพยอม

ถาม ผมใคร่ขอความกรุณาเกี่ยวกับการคิดเวลารับราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งผมจะต้องเกษียณในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๐ นี้ เพราะยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้ง ในการคิดเวลาราชการปกติและทวิคูณ ผมเริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๑๓ กรุณาให้เจ้าหน้าที่ช่วยคิดเวลาราชการให้ผมด้วยว่า เป็นเวลาราชการปกติเท่าใด เวลาทวิคูณเท่าใด รวมเป็นเท่าใด ผมได้ส่งบัญชีรายละเอียดวันรับราชการ บัญชี ลา และส่อดซองมาพร้อมนี้แล้ว

ตอบ

มีเวลาราชการปกติ ๒๗ ปี ๓ เดือน และมีเวลาราชการทวิคูณ ๗ ปี ๒ เดือน ๓ วัน รวมเป็นเวลา ๓๔ ปี ๓ เดือนเศษ

ตอบคุณจิตติ วุฒิปาณี

ถาม ผมกับเพื่อนโต้เถียงกันเรื่องการเบิกเงินช่วยเหลือทางการเงิน ช่วย กล่าวคือ ข้าราชการชั้นพิเศษมีสิทธิเบิกค่าเล่าเรียนบุตรได้หรือไม่ บางคนก็ว่าได้ บางคนก็ว่าไม่ได้ ผมจึงเรียนถามมาเพื่อทราบว่า จะเบิกได้หรือไม่ ถ้าเบิกได้อาศัยข้ออ้างอิงอย่างไร ถ้าไม่ได้ เพราะอะไร

ตอบ เกี่ยวกับเงินที่จ่ายในการศึกษา ทางราชการแบ่งเป็น ๒ ประเภท

๑. ค่าเล่าเรียน (ใน ร.ร. ราษฎร์)
๒. เงินบำรุงการศึกษา (ใน ร.ร. รัฐบาล) และเงินค่าธรรมเนียมอื่น ๆ (ใน ร.ร. ราษฎร์)

สำหรับค่าเล่าเรียนใน ๑ ข้าราชการชั้นพิเศษเบิกได้ครั้งหนึ่งตามระเบียบการช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตรของข้าราชการในโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๐๘ สำหรับเงินบำรุงการศึกษา และเงินค่าธรรมเนียมใน ๒ เบิกไม่ได้เลย □

ทุกคนตระหนักดีถึงความสำคัญของ “เวลา” โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักบริหารเป็นเวลานานแล้วที่นักบริหารต้องเผชิญกับปัญหา: “ทำอย่างไรดีจึงจะมีเวลาปฏิบัติงานได้เพียงพอ” ในชีวิตการปฏิบัติงานอยู่เป็นประจำ ถ้าหากองค์กรหรือหน่วยงานใดมีการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง นักบริหารในองค์กรหรือหน่วยงานนั้นก็ยิ่งประสบปัญหาเรื่องความกดดันของเวลามากขึ้น ซึ่งในทฤษฎีทางการบริหารถือว่าเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะให้นักบริหารมีงานทำมากจนไม่มีเวลาปฏิบัติงานให้ได้ผลดีเต็มที่ ทั้งนี้เพราะนักบริหาร ก็คือมนุษย์ธรรมดาตนเอง หาใช่ نارายณ์สี่กรไม่.....

รพี แก้วเจริญ

จิตยา สุวรรณะชญ

การแบ่งเวลา/ปฏิบัตินักบริหารของข้าราชการพลเรือนไทย

ระดับนักบริหารอาวุโส

๒๕๐๕

เพลงสอบเขวฬและความรู้รอบตัว

จึงรวงวัลประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๐

Δ

๑. ประธานาธิบดีอเมริกันท่านนั้นชื่อ James A. Garfield ส่วนผู้ร้ายชื่อ Charles J. Guiteau
๒. ชนชาติยิวที่ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอังกฤษชื่อ Benjamin Disraeli
๓. ไฟป็อก กำเนิดจากสันตดุสถานในคริสต์ศตวรรษที่ ๗ ต่อมาใน พ.ศ. ๑๙๓๕ เก็งโกเนอร์ (Gungoneur) ชาวฝรั่งเศสเป็นผู้กำหนดไฟป็อกเป็น ๓๒ ใบ เพื่อให้ตรงกับจำนวนสัปดาห์ใน ๓ ปี หน้าไฟ ๔ หน้า หมายถึงฤดู ๔ ฤดู สัปดาห์หมายถึงกลางวัน สัปดาห์หมายถึงกลางคืน ไฟหน้า ๑ มี ๑๑ ใบ หมายถึง ฤดูหนึ่งมี ๓๓ สัปดาห์
๔. ไฟป็อกดวงคงทั้ง ๔ นั้น แทนกษัตริย์เทวทัต ชาร์เลอมาญ (Charlemagne) อเล็กซานเดอร์มหาราช และยูเลียส ซีซาร์ ส่วนดวงคั่นนั้น แทน พระนางคลีโอพัตรา พระนางเอสเธอร์ (Esther) พระนางแห่งชีบา (Sheba) และ พระนางโบดิเซีย (Boadicea)
๕. คุรบอกทำไมหอม เพราะเมื่อเวลาคุรใช้นวจมลงไปในแก้วน่ายาควินนั้นนั้น คุรใช้นวกลางจมลงไป แต่เมื่อยกขึ้นดูตนนั้น คุรดูดีนวล

ผลการตัดสิน มีผู้ตอบข้อสมควรได้รับรางวัลเฉลี่ยกันคนละ ๑๐ บาท ๕ ราย คือ คุณสอาด มินตรา อำเภอราชบุรีบูรณะ ชนบุรี คุณชลอ ทรงประกอบ ถนนประชา-
ราชบุรี นนทบุรี คุณวรชัย คงทน อำเภอยานนาวา พระนคร คุณวีระพล
จันทร์เดช คลังจังหวัดนนทบุรี และคุณเครื่อง ราชคำ สภาวจัยแห่งชาติ

สอบ/เชาวน์ // ความรู้รอบตัว

๑. ช้างบนนั้นเป็นเครื่องหมายขององค์การหรือสถาบันใดในประเทศไทย
๒. อนุสาวรีย์ “ลีโอเบอร์ต” ของสหรัฐอเมริกา มีขนาดและน้ำหนักเท่าใด
๓. “กันบัต” คืออะไร
๔. กลอนต่อไปนี้เป็นชอกกลอนอะไร ท่านจะต้องต่อเติมอย่างไรจึงจะได้ความถูกต้อง

	ไ้ออกเอ๋ยแสนวิตก
กระไรเลยระกำใจ	จะจากไกลไม่เคย
ส่งสารนุชสุดแสน	จะโหยให้ไหนจะหยุด
วันทจิตใจให้สลด	ต้องไกลจรรกรรมโดน

๕. ในการเล่นเกมบิลเลียดเกมละ ๓๐๐ แต้ม หากกระเจินต่อให้กระจ่าง ๒๐ แต้ม เขายังเอาชนะกระจ่างได้ และในทำนองเดียวกันหากกระจ่างต่อให้กระเจิน ๒๕ แต้ม กระเจินยังแพ้กระจ่าง กระเจินต้องต่อกระเจินกี่แต้มในการเล่นเกมละ ๒๐๐ แต้มขึ้นไป กระเจินจึงจะเอาชนะกระเจินได้

กติกา ให้ส่งคำตอบไปถึงบรรณาธิการวารสารข้าราชการ ภายในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ สมาชิกวารสารข้าราชการ ผู้ตอบถูกต้องและตอบดีที่สุด จะได้รับรางวัลเงิน ๕๐ บาท (โปรดเขียนชื่อและสถานที่อยู่ให้ชัดเจนด้วย)

